

X 010608 a. 14
ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ

Λ Ο Γ Ο Σ

Εἰς ΑΓΗΣΙΛΑΟΝ τὸν ΒΑΣΙΛΕΑ.

Κ Α Ι

Π Λ Ο Υ Τ Α Ρ Χ Ο Υ

Χ Α Ι Ρ Ω Ν Ε Ω Σ

Β Ι Β Λ Ι Ο Ν

ΠΟΣ ΔΕΙ ΤΟΝ ΝΕΟΝ

Π Ο Ι Η Μ Α Τ Ω Ν

Α Κ Ο Τ Ε Ι Ν.

N O T I S Illustrata.

In usum SCHOLÆ HARROVIENSIS.

Ε Τ Ο Ν Α,

Excudit T. Ροττ, 1788.

FRANKLIN

FRANKLIN

FRANKLIN

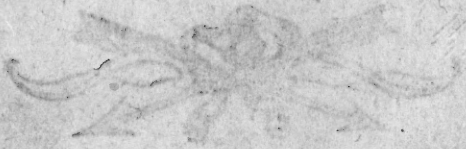
FRANKLIN

FRANKLIN

FRANKLIN

FRANKLIN

FRANKLIN

FRANKLIN

EW Shack

VIRO REVERENDISSIMO

JOSEPHO DRURY, D. D.

HOC OPUS

Animo humili atque grato.

D. D. D.

T. POTE.

VIRI REVERENDISSIMO

JOSEPHO DURY, D. D.

HOC OPUS

Animo humili et pie gratia

D. D. D.

T. POTE

His wife was supposed to be called Cleora, his
daughters Apolia & Prolyta

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ

ΛΟΓΟΣ

Εἰς ΑΓΗΣΙΛΑΟΝ τὸν ΒΑΣΙΛΕΑ.

ΚΕΦ. α.

ΟΙΔΑ ΜΕΝ ὅτι τῆς Ἀγησιλάου ἀρετῆς τὰ
καὶ δόξης ἐξ ῥαδίου ἄξιον ἐπαινον γρά-
ψαι, ὅμως δ' ἐγχειρητέον. ἐ γὰρ ἂν
καλῶς ἔχοι εἶ, ὅτι τελέως ἀνὴρ ἀγαθὸς ἐγένε-
το;

B

τὸ;

^a Ἀγησιλάου ἀρετῆς, τι καὶ δόξης.] De virtute ac gloria Agefilai
varios passim auctores consulas; præcipue Corn. Nep. in vitâ
Agefil. et Cragium de Repub. Laced.— De hac Oratione vide
Ciceronem ad Famil. l. 5. epist. 12. et ad Quintum l. 1. epist. 2.
—De potestate Regum Lacædæmoniorum, Hæc Cragius: Regi-
bus Spartanis non erat βασιλεία, seu plena et libertima omnium
rerum potestas, nec quidvis faciendi arbitrium penes ipsos. Non
alia eorum fuit potestas, quàm quæ legibus initio constituta, qua-
rum vinculis quoque prorsus ea erat adstricta. Ideo rectè
Aristoteles; ἡ ἐν τῇ Λακωνικῇ πολιτεία δοκεῖ μὲν εἶναι βασιλεία, μάλα
τῶν κατὰ νόμους. Οὐκ ἔστι δὲ κυρία πάντων, id est, quod in Lacædæmoni-
Repub. regnum est, videtur esse maximè legibus adstrictum. Non
sunt omnia enim arbitrii ipsius. Ac ut securi hujus essent Lace-
dæmonii

2 ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΛΟΓΟΣ

το, διὰ τῆτο ἔδὲ μείονων ἂν τυγχάνοι ἐπαί-
νων.

Περὶ μὲν ἔν εὐγενείας αὐτῷ τί ἂν τις μῆζον
καὶ κάλλιον εἰπεῖν ἔχοι ἢ ὅτι ἔτι καὶ νῦν ἰ τοῖς
προγόνοις ὀνομαζομένοις ἀπομνημονεύεται, ὁ-
ποςὸς ἂφ' Ηρακλέους ἐγένετο, καὶ τέτοις ἐκ
ιδιώταις, ἀλλ' ἐκ βασιλέων βασιλεῦσιν; Ἀλλὰ
μὴν ἔδὲ ταύτη γ' ἂν τις ἔχοι καλαμέμψασθαι
αὐτὸς, ὡς βασιλεύσει μὲν, πόλεως δὲ τῆς ἐπι-
τυχέσης· ἀλλ' ὥσπερ ὁ τὸ γένος αὐτῶν τῆς παλ-
ρίδος

daemonii solemne sacramentum quot mensibus exigebatur à Regi-
bus, quo jurabant regnum se secundum leges administraturos,
adigentibus eos in sua verba *Ephoris*: ut et ipsi exigebant vicis-
sim ab *Ephoris* iuramentum, quo promittebant se regnum iis
hoc facientibus conservaturos. Vide Nostrium in *Repub. Laced.*
p. 227.

^a Ἀφ' Ἡρακλέους ἐγένετο] Sicut apud gentes ferè omnes, Regiæ
dignitatis fastigium, summo in *Repub.* semper loco fuit: ita
præcipuus, idemque antiquissimus magistratus *Lacedæmoniorum*
erat, cui *Regium* nomen dabatur. Sed ut nomen diversum ab
aliis gentibus usurpabant *Lacedæmonii* in appellandis suis Regi-
bus, Ἀρχαγέτας eos vocantes, ut testatur *Plutarchus*: ita fuere
permulta alia, quæ quasi propria et peculiaria circa Reges suos
observabant, nec alibi uspiam ita moribus usurpabantur. Ea
verò sita potissimum animadverti in hisce sex: in familiæ præ-
eminentiâ, in successionis jure, in puerili educatione, in corporis
externâ specie, in imperandi potestate, et honoris exhibitione.
Familia regia, post recuperatam à *Doribus* Peloponnesum, non
fuit alia [quam *Heraclidarum*, seu ex divinâ *Herculis* stirpe ori-
undorum. Quorum jus unde exstiterit fusiùs explicat *Crægius*
de *Repub. Laced.* p. 18.

^b Τὸ γένος αὐτῶν] Scil. *Heraclidarum*.

x. Interdum Dativus absolutè ponitur.

ρίδος ἐντιμότατον, ἔτω καὶ ἡ πόλις ἐν τῇ Ἑλλάδι ἐνδοξοτάτη· ὥς ἐ δὲ δευτέρων πρωτεύουσιν, ἀλλ' ἡγεμόνων ἡγεμονεύουσι.

Τῇδε γεμὴν καὶ κοινῇ ἄξιον ἐπαινέσαι τὴν τε πατρίδα καὶ τὸ γένος αὐτῆ· ἥ τε γὰρ πόλις ἐδεπώπολε φθονήσασα τῷ προλειμῆσθαι αὐτῆς, ἐπεχείρησε καλᾶλῦσαι τὴν ἀρχὴν αὐτῶν· οἳ τε βασιλεῖς ἐκδεπώπολε μειζόνων ὠρέχθησαν, ἥ ἔφ' οἷσπερ ἐξ ἀρχῆς τὴν βασιλείαν παρέλαβον. τοιγαρὲν ἄλλη μὲν ἐδεμία ἀρχὴ φανεραὶ ἐστὶ διαγεγενημένη ἀδιασπάσως, ἔτε δημοκρατία, ἔτε ὀλιγαρχία, ἔτε τυραννίς, ἔτε βασιλεία· αὕτη δὲ μόνη διαμένει συνεχῆς βασιλεία.

Ὡς γεμὴν καὶ πρὶν ἄρξαι ἄξιος τῆς βασιλείας ἐδόκει εἶναι Ἀγησίλαος, τάδε τὰ σημεῖα. ἐπεὶ γὰρ ὁ Ἀγίς βασιλεὺς ὢν ἐτελεύτησεν, ἐρί-

B 2

σάτων

^a Οὔτε δημοκρατία, ἔτε ὀλιγαρχία, ἔτε τυραννίς] Nam fuit hæc Græcorum ratio: Reges, urbes gubernari à singulis: Oligarchici, ut *Lacedæmonii*, à paucis: Democratici, ut *Athenienses*, à multis, hoc est à plebe, voluerunt.

^b Ἀγίς βασιλεὺς ὢν ἐτελεύτησεν] *Agis*, Agesilai frater, cùm Rempub. moribus pravis corruptam, et avaritiâ imbutam perturbâset, odio expositus Potentiorum ab *Ephoris* est necatus, cùm factum Spartâ dignum suscepisset, inquit *Plutarchus*. Vide sis *Crag. de R. L.* p. 198.

1. Quam pro iis conditionibus.

4 ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΛΟΓΟΣ

σάτων περὶ τῆς ἀρχῆς Λεωτυχίδα μὲν, ὡς Ἀ-
γιδος ὄντος υἱῆ, Ἀγησιλάου δὲ, ὡς Ἀρχιδάμου,
κρίνασα ἢ πόλις ἂν ἐπικληρότερον εἶναι Ἀγη-
σίλαον καὶ τῷ γένει καὶ τῇ ἀρετῇ, τῆτον ἐσή-
σατο βασιλέα. καὶ τοι τὸ ἐν τῇ κραλίῃ πόλει
ὑπὸ τῶν ἀρίστων κριθέντα τῷ καλλίστῳ γέρως ἀ-
ξιοῦσθαι, πόλιν ἔτι τεκμηρίων προσδεῖται τῆς
γε, πρὶν ἄρξαι αὐτὸν, ἀρετῆς; Ὅσα γεμῆν
ἐν τῇ βασιλείᾳ διεπράξατο, νῦν διηγήσομαι.
ἀπὸ γὰρ τῶν ἔργων καὶ τὰς τρόπους αὐτῷ κάλ-
ιστα νομίζω καταδήλως ἔσεσθαι.

Ἀγησίλαος τοίνυν, ἔτι μὲν νέος ὢν, ἔτυχε
τῆς βασιλείας. ἄρτι δὲ ὄντος αὐτῷ ἐν τῇ ἀρχῇ,
ἐξηγγέλθη

^a Ἀνεπικληρότερον—τῷ γένει] Scilicet *Heraclidarum*—Regum hu-
jus familiæ usque adeo Regnum erat proprium et quasi peculia-
re, ut genuinos et veros prorsus *Heraclidas* eos esse oporteret,
qui ad illud capefcendum existimarentur idonei. Aliàs si tan-
tum essent ab alterâ parte ejus profapiæ, vel si spuria progeniei,
non admittebantur, sed admissi potius removebantur. Hâc ra-
tione *Leotychidæ* Agidis filio, quod pater inconsideratâ garruli-
tate eum *Alcibiade* exule genitum effutiisset, *Agésilas*, adnitepte
in id potissimum *Lyfandro*, præfertur. Quæ historia copiosè ex-
ponitur apud *Plutarchum* in *Agésilao*, et *Alcibiade*, itémque in
Laconicis Pausaniæ. *Crag. de R. L.* p. 86.

^b Ἐτι μὲν νέος ὢν] Quo tempore Regnum *Agésilao* delatum erat,
annos habuit tres atque quadraginta; nam *Plutarcho* auctore,
sub fine vitæ ejus,—ἀπὸ θανάτου (scil. *Agésilas*) βιώσας μὲν ὀγδοήκοντα
καὶ τέσσαρα ἔτη, βασιλεύσας δὲ τῆς Σπάρτης ἐν τῶν τεσσαράκοντα
ἐτῶν—Quare idem ferè valeat hic oportet νέος, atque νεανίσκος, K.

ἐξηγγέλθη ἡ βασιλεὺς ὁ Περσῶν ἀθροίζων καὶ
ναυτικὸν καὶ πεζὸν πολὺ στρατεύμα, ὡς ἐπὶ
τῆς Ἑλλάδας. Βαλευομένων δὲ περὶ τῶν
Λακεδαιμονίων καὶ τῶν συμμάχων, Ἀγησίλαος
ὑπέστη, εἰν δώσιν αὐτῷ τριάκοντα μὲν Σπαρτια-
τῶν, δισχιλίους δὲ ἡ Νεοδαμῶδεις, εἰς ἑξακισχι-
λίους

A. p. 119. Ubi hæc doctiss. *Hutchinsonus*: Vocem *adolescens* in majorem, quàm termini vulgò positi volunt, ætatem, scriptores apud latinos, cadere ostendit doctiss. Cortius ad *Sallust.* Catil. c. 38. n. 1. Quadragenarius certè apud *Nepot.* in vitâ *Atici* c. 8. audit *adolescens*.

^a Βασιλεὺς ὁ Περσῶν] Scil. Artaxerxes. Alii passim Scriptores *Persarum* Regem solo βασιλείῳ; seu *Regis* titulo designant. *Aristoph.* in *Acharn.* ver. 647. "Ὅτι καὶ βασιλεὺς et quæ sequuntur. Idem in *Equit.* 476. — ἂ Μήδοις καὶ βασιλεὺς ξυνόμνυτε. Usitatius autem *Μίγας βασιλεὺς* appellabatur. Sic idem in *Pluto* ver. 170. *Μίγας δὲ βασιλεὺς ἔχῃ διὰ τῆτον κομῶν*; ad quem locum hæc *Car. Giraldus*: — "Magnum Regem absolutè vocant regem *Persarum*. Cum enim *Cyrus* *Assyriæ* et *Mediæ* regna in *Persas* transtulisset, *Asiam* debellâsset (unde argenti quingenta millia talentorum reportavit, præter *Craterem Semiramidis*, cujus pondus erat quindecim talentorum) vocatus est *μίγας βασιλεὺς*; ἃ quo postea *Persarum* reges *μυγάλης βασιλείας* appellari se voluerunt." Vide sis *Mounten.* ad *Demosth.* *Phillip.* 1. Imperatorem Romanum simpliciter τὸν βασιλεῖα appellat *D. Petrus* 1 *Epif.* c. 2. v. 13.

^b Νεοδαμῶδεις] Quasi *νέος δαμῶδης*, novus popularis, recens populo adscriptus. *Cragius* existimat hosce dictos Νεοδαμῶδεις, qui libertatem consequenti *Lacedæmone* remanserunt, et postea in civium numerum relati fuerunt. *Pollux* simpliciter libertinos hoc nomine donat, inquit — τὰς μὲν τοὶ εἰς ἐλευθερίαν τῶν εἰλωτῶν ἀφαιμένους, οἱ Λακεδαιμόνιοι νεοδαμῶδεις καλεῖσιν. Cui consentit *Hesychius*, apud quem νεοδαμῶδεις sunt, οἱ κατὰ δόσιν ἐλευθεροὶ ἀπὸ τῆς εἰλωτίας. Quorum uterque hoc à *Thucydide* didicit, qui vim hujus vocis explicans inquit; δύναται δὲ τὸ νεοδαμῶδεις ἐλευθεροὺς ἤδη εἶναι. Ubi et Græcus Scholiastes addit — νεοδαμῶδης ὁ ἐλευθερὸς παρὰ τοῖς Λακεδαι-

6 ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΛΟΓΟΣ

λίς δὲ τὸ σύνταγμα τῶν συμμάχων, διαθή-
σεσθαι εἰς τὴν Ασίαν, καὶ πειράσεσθαι εἰρήνην
ποιῆσαι, ἢ, ἂν, πολεμεῖν βέληται ὁ * βάρβαρος,
ἀσχολίαν αὐτῷ παρέξειν τῷ στρατεύειν ἐπὶ τῆς
Ἑλλάδας. Εὐθὺς μὲν ἔν πολλοὶ πάνυ ἡγάσ-
θησαν αὐτὸ τῷτο τὸ ἐπιθυμῆσαι, ἐπειδὴ ὁ Πέρ-
σης πρόσθεν ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα διέβη, ἀντιδια-
βῆναι ἐπ' αὐτόν. * τό, τε αἰρεῖσθαι ἐπιόντα μάλ-
λον ἢ ὑπομένοντα μάχεσθαι αὐτῷ. καὶ τὸ τὰ-
κείναι δαπανῶντα βέλεσθαι μᾶλλον, ἢ τὰ τῶν
Ἑλλήνων,

Λακεδαιμονίοις. Sed cives fuisse *νοθαμῶναι*, vel inde colligi potest, quod *Agésilas* contentus duobus millibus *Neodamodon* fuerit, cum tamen sex millia sociorum requireret, profecturus in Asiam; haudquaquam, Rex cum esset, tam paucis confisurus, nisi Lacedæmoniiis civibus. Vide *Crag.* de Repub. Laced. p. 75. et *Meurs.* Miscell. Lacon. l. 2. c. 7.

* *Βάρβαρος*] Græci omnes alias Nationes, non exceptâ Macedoniâ, pro barbaris habebant. *Alexander*, qui *Xerxis* tempore Macedoniæ rex erat, ludis olympicis, ut qui barbarus esset, exclusus est, neque iis tandem aliquando admissus antequam se *Argis* oriundum esse probâset. Idem *Alexander*, cum à Persarum castris ad Græcos transiisset, ut iis prædiceret *Mardonium* primâ luce eos de improvise aggressurum, perfidiæ crimen diluit antiquâ suâ origine, quam ad Græcos referebat. *Ægyptii barbari* omnes vocabant, qui non ipsorum linguâ loquebantur. Sic *Herodotus* lib. 2. *βαρβάραι πάντας οἱ Αἰγυπτίους καλεῖται τῶς μὴ σφίσι δμογλώσσους*. Videtur *Herodotus* significare, vocabulum hoc esse origine *Ægyptiacum*. Lege sis quæ scripsit *Raphel.* ad 1. *Corin.* c. 14. v. 11.

b *Τό, τε αἰρεῖσθαι ἐπιόντα*] Hic (*Agésilas*) simul atque imperii potitus est, persuasit Lacedæmoniiis, ut exercitum mitterent in Asiam, bellumque regi facerent: docens, satius esse in Asiâ, quàm in Euro-
πορὰ dimicari. C. Nep. *Agésil.* c. 2.

Ἑλλήνων, πολεμεῖν· κάλλισον δὲ πάντων ἐκ-
ρίναι, μὴ περὶ τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ περὶ τῆς
Ἀσίας τὸν ἀγῶνα καθιστάναι.

Ἐπεὶ γε μὴν λαβὼν τὸ εἰς τὸ κράτευμα ἐξέπλευ-
σε, πῶς ἂν τις σαφέστερον ἐπιδείξειεν ὥς ἐστρα-
τήγησεν, ἢ εἰ αὐτὰ διηγήσαιο, ἃ ἔπραξεν ;
Ἐν τοίνυν τῇ Ἀσίᾳ ἥδε πρώτη πρῶξις ἐγένε-
το· ὁ Τισσαφέρνης μὴν ὤμοσεν Ἀγησιλάῳ, εἰ
σπείσαιτο, ἕως ἔλθοιεν εἰς πέμψειεν πρὸς βα-
σιλέα ἀγγέλους, διαπράξεσθαι αὐτῷ ἀφεθῆναι
αὐτονόμους τὰς ἐν τῇ Ἀσίᾳ πόλεις Ἑλληνίδας·
Ἀγησίλαος δὲ ἀντώμοσε, σπονδὰς ἄξειν ἀδό-
λως, ὁρίσάμενος τῆς πράξεως τρεῖς μῆνας. Ὁ
μὲν δὴ ὁ Τισσαφέρνης, ἃ ὤμοσεν, εὐθὺς ἐψεύ-
σαιτο· ἀντὶ γὰρ τῆς εἰρήνης πρᾶσσειν, κράτευ-
μα πολὺ παρὰ βασιλέως, πρὸς ᾧ πρόσθεν
εἶχε,

^a Τισσαφέρνης] C. Nep. Agefil. c. c. Id ut cognovit Tissaphernes, qui summum imperium tum inter præfectos habebat regios, inducias à Lacone petiit, simulans se dare operam, ut Lacedæmoniis cum rege conveniret : re autem verâ, ad copias comparandas : &c.

^b Ὀρίσάμενος τῆς πράξεως] Ejus scil. rei perficiendæ causâ, de quâ cum rege Persarum, nuntiis ad eum missis, acturum se pollicitus fuerat Tissaphernes. H.

^c Τισσαφέρνης ἃ ὤμοσεν] Juravit autem uterque, se sine dolo inducias conservaturum, in quâ pactione summâ fide mansit Agefilaus : contra ea, Tissaphernes nihil aliud quàm bellum comparavit. C. Nep. Agefil. c. 2.

8 ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΛΟΓΟΣ

εἶχε, μετεπέμπετο· Ἀγησίλαος δὲ, καίπερ αἰσ-
θόμενος ταῦτα, ὅμως ἐνέμεινε ταῖς σπονδαῖς.
Ἐμοὶ ἔν τῷ πρώτῳ καλὸν δοκεῖ διαπρά-
ξασθαι, ὅτι Τισσαφέρην μὲν ἐμφανίσας ἐπι-
ορκον, ἅπισον πᾶσιν ἐποίησεν· ἑαυτὸν δ' ἀν-
τεπιδείξας πρῶτον μὲν ὅρκους ἐμπεδύντα, ἔπει-
τα συνθήκας μὴ ψευδόμενον, πάντας ἐποίησε
καὶ Ἑλλήνας καὶ βαρβάρους θαρσύνοντας συν-
τίθεσθαι ἑαυτῷ, εἴ τι βέλοιο.

Ἐπεὶ δὲ μέγα φρονήσας ὁ Τισσαφέρνης ἐπὶ
τῷ καλαβάντι γραλεύματι, προεῖπεν Ἀγησιλάῳ
πόλεμον, εἰ μὴ ἀπιοὶ ἐκ τῆς Ἀσίας· οἱ μὲν
ἄλλοι σύμμαχοι, καὶ Λακεδαιμονίων οἱ παρόν-
τες, μάλα ἀχθεσθέντες φανεροὶ ἐγένοντο, νομί-
ζοντες μείονα τὴν παρῶσαν δύναμιν Ἀγησιλάῳ
τῆς βασιλέως παρασκευῆς εἶναι· ὁ Ἀγησίλαος
δὲ μάλα φαιδρῷ τῷ προσώπῳ ἀπαγγεῖλαι τῷ
Τισσαφέρνῃ

^a Ὅμως ἐνέμεινε ταῖς σπονδαῖς] *Perstitit in induciis. Noster in Memorab. lib. 4.* ἵνα τοῖς νόμοις ποιῶνται. Τέτοις γὰρ τῶν πολιτῶν ἱμνιόντων αἱ πόλεις ἰσχυρόταται τε καὶ εὐδαιμονίζονται γίνονται. *Ut legibus pareant. Nam si cives in his persistant, urbes potentissima beatissimæque fiunt.*

^b Ἀγησίλαος δὲ μάλα φαιδρῷ] *Fuijurandum servabat (Agésilas), multumque in eo se consequi dicebat, quod Tissaphernes perjurio suo et homines suis rebus abalienaret, et deos sibi iratos redderet: se autem, &c. C. Nep. Agésil. c. 2.*

Τισσαφέρνῃ τὲς πρέσβεις ἐκέλευσεν, ὥς πολλὴν χάριν αὐτῷ ἔχοι, ὅτι ἐπιорκήσας αὐτὸς μὲν πολεμίους τὲς θεὸς ἐκτήσατο, τοῖς δ' Ἑλλήσι συμμαχὰς ἐποίησεν. Ἐκ δὲ τῆς εὐθὺς τοῖς μὲν στρατιώταις παρήγγειλε συσκευάζεσθαι ὡς εἰς στρατείαν· ταῖς δὲ πόλεσιν, εἰς αἷς ἀνάγκη ἦν ἀφικνεῖσθαι στρατευομένῳ ἐπὶ Καρίαν, προεῖπεν ἀγορὰν παρασκευάζειν. Ἐπέστειλε δὲ καὶ Ἰωσι καὶ Αἰολεῦσι καὶ Ἑλλησποντίοις πέμπειν πρὸς αὐτὸν εἰς Εφεσον τὲς συστραλευσομένους.

Ὁ μὲν ἔν Τισσαφέρνῃς, καὶ ὅτι ἱππικὸν ἐκ εἶχεν ὁ Ἀγησίλαος, ἡ δὲ Καρία ἀφιππος ἦν, καὶ ὅτι ἠγεῖτο αὐτὸν ὀργίζεσθαι αὐτῷ διὰ τὴν ἀ-

C

πάτην,

^a Ἐπιорκήσας αὐτὸς] *Casaubonus*, ad *Equit. Aristoph.* ver. 298. v. ἐπιρκῶ, hæc observat. ὅρκος, *jusjurandum* : ἐπιρκεῖν, propriè *jusjurandum aliud addere, iterum jurare*. Usus auctorum obtinuit, ut ponatur in malam partem de *pejerante* ; quasi monerent nos viri sapientes non multum interesse inter *pejerantem*, et *sæpe jurantem*. Hoc verbum in optimis quidem Scriptoribus significat *pejerare, sive promissis non stare*.

^b Ἀγορὰν παρασκευάζειν] Vox ἀγορὰ (ut à Polyb., observavit *Casaub.*) apud historicos Græcos passim denotat non *forum tantum* aut *mercatum*, sed et *commeatum*, eamque in primis *annonam, quæ venum est exposita* — ὅτι γὰρ ἀγορά ἐστὶ ἰκαρὴ. K. A. P. 355. ubi vide sis doctiss. *Hutchinsonum*.

10 ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΛΟΓΟΣ

πάτην, τῷ ὄντι νομίσας ἐπὶ τὸν αὐτῷ οἶκον εἰς
Καρίαν ὀρμήσειν αὐτὸν, τὸ μὲν πεζὸν ἅπαν
διεβίβασεν ἐκεῖσε, τὸ δὲ ἵππικόν εἰς τὸ Μαιάν-
δρην πεδίον περιήγαγε, νομίζων ἱκανὸς εἶναι
καταπαλῆσαι τῇ ἵπῳ τὰς Ἑλλήνας, πρὶν εἰς
τὰ δύσιππα ἀφικέσθαι. ὁ δὲ Ἀγησίλαος, ἀντὶ
τῆς ἐπὶ Καρίαν ἵεναι, εὐθὺς ἀντιστρέψας, ἐπὶ
Φρυγίαν ἐπορεύετο. καὶ τὰς τε ἐν τῇ πορείᾳ
ἀπανλώσας δυνάμεις ἀναλαμβάνων ἦγε, καὶ τὰς
πόλεις κατεσρέφετο, καὶ ἐμβαλὼν ἀπροσδοκή-
τως, παμπληθῆ χρήματα ἔλαβε.

Στρατηγικὸν ἔν καὶ τῷτο ἐδόκει διαπράξασ-
θαι, ὅτι, ἐπεὶ πόλεμος προεβρέθη, καὶ τὸ ἐξα-
παλᾶν ὁσίον τε καὶ δίκαιον ἐξ ἐκείνης ἐγένετο,
παῖδα ἀπέδειξε τὸν Τισσαφέρην τῇ ἀπάτῃ,
φρονίμως δὲ καὶ τὰς φίλους ἐνταῦθα ἔδοξε πλε-
τίσαι. Ἐπεὶ γάρ, διὰ τὸ πολλὰ χρήματα
εἰληφθαι, ἀντίπροικα τὰ πάντα ἐπωλεῖτο, τοῖς
μὲν φίλοις προεῖπεν ὠνεῖσθαι, εἰπὼν, ὅτι κατα-
βήσοιτο ἐπὶ θάλασσαν ἐν τάχει τὸ σράτευμα
κατάγων.

^c Ἐπὶ τῷ αὐτῷ οἴκῳ] C. Nep. c. 3. *Barbarus non dubitans, quod ipsius erant plurima domicilia in Caria*—*ed potissimum hos- tes impetum facturos, omnes suas copias ed contraxerat.*

κατάγων· τὰς δὲ λαφυροπώλας ἐκέλευσε γρα-
φομένους, ὅποσιν τι πρίαιντο, προῖεσθαι τὰ χρή-
ματ'· ὥς' ἔδ'εν προελέσαντες οἱ φίλοι αὐτῶ,
ἔδ'ε τὸ δημόσιον βλάβαντες, πάντες παμπλη-
θῇ χρήματα ἔλαβον. Ἔτι δὲ ὁπότε αὐτόμο-
λοι, ὡς εἶκος, πρὸς βασιλέα ἰόντες χρήματα
ἐθέλοιεν ὑφηγεῖσθαι, καὶ ταῦτα ἐπεμέλειο ὡς
διὰ τῶν φίλων ἀλίσκοιτο· ὅπως ἅμα μὲν χρη-
μαλίζοιτο, ἅμα δὲ ἐνδοξότεροι γίγνοιτο. Διὰ
μὲν δὴ ταῦτα εὐθὺς πολλὰς ἐρασὰς τῆς αὐτῶ
φιλίας ἐποιήσατο.

Γινώσκων δ' ὅτι ἡ μὲν πορθεμένη καὶ ἐρη-
μυμένη χώρα ἐκ ἂν δύνατο πολὺν χρόνον σρά-
τευμα φέρειν, ἡ δ' οἰκυμένη μὲν, σπειρομένη δὲ,
ἀένναον ἂν τὴν τροφήν παρέχοι, ἐπεμέλειο ἔ-
μνον τῇ βίᾳ χειρῆσθαι τὰς ἐναντίας, ἀλλὰ καὶ
τῇ πρᾶότητι· προσάγεσθαι. Καὶ πολλάκις μὲν
προηγόρευε τοῖς στρατιώταις τὰς ἀλίσκομένους μὴ
ὡς ἀδίκως τιμωρεῖσθαι, ἀλλ' ὡς ἀνθρώπους ὄν-

C 2

7ας

² Προσάγεσθαι] Eandem vim verbum hoc medium apud Nos-
trum obtinet *Memorab.* l. 3. Συμμάχους δὲ καὶ βοηθούς προσάγεσθαι,
δοκιμ., &c. Et apud *Euripid.* *Androm.* v. 225. — τῇ μετ' ἑτῇ προ-
σηγόμῃ πῶσιν. Suidā exponente, est οἰκισθαι.

τας φυλάσσειν· πολλάκις δὲ, ὅποτε μελαστέρα-
 λοπεδεύετο, εἰ αἰσθοῖτο καλαλελειμμένα^α παι-
 δάρια μικρὰ ἐμπόρων, (ἃ πολλοὶ ἐπώλυν, διὰ
 τὸ νομίζειν μὴ δύνασθαι ἂν φέρειν αὐτὰ καὶ
 τρέφειν) ἐπεμέλετο καὶ τέτων, ὅπως συγκομί-
 ζοινὸ ποι· τοῖς δ' αὖ διὰ γῆρας καλαλειπομέ-
 νοις^β αἰχμαλώτοις, προσέτατlen ἐπιμελεῖσθαι
 αὐτῶν, ὡς μήτε ὑπὸ κυνῶν μήθ' ὑπὸ λύκων δια-
 φθείροιντο· ὥς ἔ μόνον οἱ πυνθανόμενοι ταῦτα,
 ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ οἱ ἀλίσκόμενοι εὐμενεῖς αὐτῶ
 ἐγίγνοντο. Ὅποσας δὲ πόλεις προσαγάγοιτο,
 ἀφαιρῶν αὐτῶν, ὅσα δεῖλοι δεσπόταις ὑπηρεῖσι,
 προσέτατlen, ὅσα ἐλεύθεροι ἄρχεσι πείθονται·
 καὶ τῶν κατὰ κράτος ἀναλώτων τειχέων τῇ φι-
 λανθρωπία ὑπὸ χεῖρα ἐποιεῖτο.

Ἐπεὶ μέντοι ἀνὰ τὰ πεδία ἐδὲ ἐν τῇ Φρυ-
 γίᾳ ἐδύνατο στρατεύεσθαι, διὰ τὴν Φαρναβάζε-
 ῖ^γ ἱππείαν, ἔδοξεν αὐτῶ ἱππικὸν καλασκευασέον
 εἶναι,

^α Παιδάρια μικρά] Simili diminutione usus Noster K. Π. p. 605. μικρὸν γῆδιον dixit. Ubi vid. n. 1. H.

^β Ἱππείαν] Rectè Hesych. et Phavor. Ἱππείαν, τὴν ἵππον. eo scil. sensu. quo συλληπτικῶς ἐπὶ τῶν ἱππίων λέγεται. Confer Job. 8. 32. Ubi ἀλήθεια optimè de Christo ipso accipitur. H.

1. Dativus absolutè positus, ut sæpe apud Atticos.

εἶναι, ὡς μὴ δραπετεύοντα πολεμεῖν δέοι αὐτόν. Τὲς μὲν ἔν τελευτῇ τῶν ἐκεῖ πόλεων ἱπποδροφεῖν κατέλεξε. Προεῖπε δὲ, ὅσις παρέχοιτο ἵππον καὶ ὄπλα καὶ ἄνδρα δοκιμον, ὡς ἔξεσσι το αὐτῷ μὴ στρατεύεσθαι· καὶ ἐποίησεν ἔκ τως ἕκαστον πρῶτως μασεύειν. Ἐτάξε δὲ καὶ πόλεις, ἐξ ὧν δέοι τὲς ἱππέας ἀνὰ σκοπεύειν, νομίζων ἐκ τῶν ἱπποτρόφων πόλεων εὐθὺς καὶ φρονημαλίας μάλιστ' ἂν ἐπὶ τῇ ἱππικῇ γενέσθαι. Καὶ τὸτ' ἔν ἀγαστῶς ἔδοξε πρᾶξαι, ὅτι καλεσκέυαστο τὸ ἱππικὸν αὐτῷ, καὶ εὐθὺς ἐβρώμενον ἦν καὶ ἐνεργόν.

Ἐπειδὴ δὲ ἔαρ ὑπέφαινε, συνήγαγε πᾶν τὸ στρατεύμα εἰς Εφεσον· ἀσκήσαι δὲ καὶ αὐτὸ βεβλόμενος, ἄθλα τε πρῆθηκε καὶ ταῖς ἱππικαῖς τάξεσιν, ἥτις κράτιστ' ἂν ἱππεύοι, καὶ ταῖς ὀπλητικαῖς, ἥτις ἂν ἄριστ' ἀσμάτων ἔχοι· καὶ πελλασαῖς δὲ καὶ τοξόταις ἄθλα πρῆθηκεν, οἵτινες κράτιστοι τὰ προσήκουσα ἔργα φαινοίηντο. Ἐκ τούτων δὲ παρῆν ὄραν τὰ μὲν γυμνάσια μετὰ τῶν ἀνδρῶν γυμναζομένων, τὸν δὲ ἱππόδρο-

1 Τὸν δὲ ἱππόδρομον] *Hefychius*, ἱππόδρομος, ἀγωνὶ Ἀθηναῖοι Θεοὶ ἀγόμενος :

ἰππόδρομον, ἰππέων ἰππαζομένων, τὰς δὲ ἀκον-
τισὰς καὶ τὰς τοξότας ἐπὶ σοίχων ἴοντας. Ἀ-
ξίαν δὲ καὶ ὅλην τὴν πόλιν, ἐν ᾗ ἦν, θέας
ἐποίησεν. ἥ τε γὰρ ἀγορὰ μεσῇ ἦν παντοδα-
πῶν καὶ ὀπλῶν καὶ ἵππων ὠνίων. οἱ τε χαλ-
κοτύποι καὶ οἱ τέκλιονες, καὶ οἱ σιδηρεῖς καὶ
σκυτεῖς καὶ γραφεῖς, πάντες πολεμικὰ ὅπλα
καλεσκεύαζον. ὥς τε τὴν πόλιν ὄντως ἂν ἡγήσω
πολέμῳ ἐργασήριον εἶναι.

Ἐπερρώσθη δ' ἂν τις καὶ κείνα ἰδὼν, Ἀγησί-
λαον μὲν πρῶτον, ἔπειτα δὲ καὶ τὰς ἄλλας
στρατιώτας ἑξεφανωμένους τε, ὅπως ἀπὸ τῶν
νασίων ἴοιεν, καὶ ἂν ἀνατιθέντας τὰς σεφάνους
τῇ

ἀγόμενος: eadem sunt et *Phavorini* verba. De loco autem ipso, in quo cursu equestri certatum est, vocem usurpant Auctores. *Hutch.* ad K. A. p. 85.

^a Ἐξεφανωμένους τε] K. A. p. 289. πρῶτος Χειρίσοφος ἐξεφανωμένος, &c. Ad quem locum hæc doctiss. *Hutch.* Dicitur is forsan ἐξεφανωμένος, quod modò rem sacram fecerat: nam veteres coronatos sacrificasse, satis notum est: nisi mavis illum ominis boni causâ coronam, lætitiæ utique et victoriæ quasi animo præceptæ indicium, fumpfisse.

^b Ἀνατιθέντας τὰς σεφάνους] Doctiss. *Salmas.* *Plinian.* Exercit. p. 767. edit. *Traject.* scribit, ἀνάθημα Græcis non dici de omni re, quæ diis consecrabantur, sed de illo tantùm genere donorum, quæ suspendi poterant, aut in excelsis et conspicuo loco statui, ut essent templis ornameto. Hæc autem donaria partim ad ornatum, partim ad usum fuisse destinata probat Doctiss. *Raphel.* ad Luc. c. 21. v. 5. ubi citat *Polyb.* lib. 4. c. 62.—καὶ τὰ

τῇ Ἀρτέμιδι· ὅπερ γὰρ ἄνδρες θεὸς μὲν σέβοιεν,
 πολεμικὰ δὲ ἀσκοῖεν, πειθαρχίαν δὲ μελετῶεν,
 πῶς ἔκ εἰκὸς ἐνταῦθα πάντα μεσᾶ ἐλπίδων
 ἀγαθῶν εἶναι; Ηγόμενος δὲ καὶ τὸ καλαφρο-
 νεῖν τῶν πολεμίων ῥώμην τινὰ ἐμβαλεῖν πρὸς
 τὸ μάχεσθαι, προεῖπε τοῖς κήρυξι τὰς ὑπὸ τῶν
 ληστῶν ἀλίσκομένους βαρβάρους γυμνὰς πωλεῖν.
 Ὡρῶντες ἔν οἱ στρατιῶται λευκὰς μὲν, διὰ τὸ
 μηδέποτε ἐκδύεσθαι, πῖονας δὲ καὶ ἀπόνους, διὰ
 τὸ ἀεὶ ἐπ' ὀχημετῶν εἶναι, ἐνόμισαν μηδὲν διοί-
 σειν τὸν πόλεμον, ἢ εἰ γυναιξὶ δέοι μάχεσθαι.
 Προεῖπε δὲ καὶ τῷτο τοῖς στρατιώταις, ὥς εὐ-
 θὺς ἡγήσοιτο τὴν συντομωτάτην ἐπὶ τὰ κράτιστα
 τῆς

τὰ λοιπὰ διέφθειρε τῶν ἀναθημάτων, ὅσα πρὸς κόσμον ἢ χρῆσιν ὑπῆρχι,
 τοῖς εἰς τὰς πανηγύρεις συμπορευομένοις. *Cætera omnia donaria cor-
 rupta, quæ vel ornatus causâ eo loci posita erant, vel ad usus eorum,
 qui ad solennium celebrationem undique illuc soliti convenire. Vide
 Hutch. ad K. A. p. 373. n. 8.*

^a Τῇ Ἀρτέμιδι] *Plin. N. H. l. 36. c. 14. Magnificentia vera
 admiratio exstat templum Ephesiæ Dianæ, ducentis viginti annis
 factum à totâ Asiâ. — Universo templo longitudo est 425 pedum,
 latitudo ducentorum viginti, columnæ centum viginti septem à sin-
 gulis Regibus facta, 60 pedum altitudine: Adde Liv. l. 1. c. 45.
 Pausan. l. 4. c. 31. Salmas. Plinian. Exercit. p. 596. Porro,
 Aët. Apost. c. 19. v. 28. idèd forsân Diana audit μεγάλην, quòd
 insignis esset templi istius magnificentia, cultûsque ejus permag-
 na celebritas. Videndi tamen ad locum eruditi interpretes, à
 Wolfio citati. Vide sis Hutch. ad K. A. p. 378.*

τῆς χώρας, ὅπως αὐτόθεν ἔτω τὰ σώματα καὶ τὴν γνώμην παρασκευάζοιτο, ὡς ἀγωνιζόμενοι.

Ὁ μὲντοι Τισσαφέρνης ταῦτα μὲν ἐνόμισε λέγειν αὐτὸν, πάλιν βεβλόμενον ἐξαπαλῆσαι, εἰς Καρίαν δὲ νῦν τῷ ὄντι ἐμβαλεῖν. Τό, τε ἔν περζόν, καθάπερ τὸ πρόσθεν, εἰς Καρίαν διεβίβασε, καὶ τὸ ἱππικὸν εἰς τὸ Μαιάνδρου πεδῖον κατέστησεν. Ὁ δὲ Ἀγησίλαος ἐκ ἐψεύσατο, ἀλλ', ὥσπερ προεῖπεν, εὐθὺς εἰς τὸν Σαρδιανὸν τόπον ἐχώρησε· καὶ τρεῖς μὲν ἡμέρας δι' ἐρημίας πολεμίων πορευόμενος, πολλὰ τὰ ἐπιτήδεια τῇ στρατιᾷ παρείχε· τῇ δὲ τετάρτῃ ἡμέρᾳ ἦκον οἱ τῶν πολεμίων ἱππεῖς.

Καὶ τῷ μὲν ἄρχοντι τῶν σκευοφόρων εἶπεν ὁ ἡγεμὼν, διαβάλλῃ τὸν Πακτωλὸν ποταμὸν στρατοπεδεύεσθαι· αὐτοὶ δὲ καλιδόντες τῶν Ἑλλήνων ἀκολούθως ἐσπαρμένους καθ' ἀρπαγὴν, πολλὰς αὐτῶν ἀπέκτειναν. Αἰσθόμενος δὲ ὁ Ἀγησίλαος, βοηθεῖν ἐκέλευσε τὰς ἱππέας. Οἱ δ' αὖ

Πέρσαι,

^b Ὁ μὲντοι Τισσαφέρνης] C. Nep. Agefil. c. 3. Vidit (Agefilais) se, quid esset iter facturum, palam pronuntiasset, hostes non credituros, aliasque regiones praesidiis occupaturos, nec dubitatu-
ros aliud esse facturum, ac pronuntiasset. Itaque cum ille Sardis iturum se dixisset, Tissaphernes eandem Cariam defendendam putavit.

Πέρσαι, ὡς εἶδον τὴν βοήθειαν, ἤθροίσθησαν καὶ ἀνλιπαρετάξαντο παμπληθέσι τῶν ἱππέων τάξεσιν. Ἐνθα δὴ ὁ Ἀγησίλαος, γιγνώσκων, ὅτι τοῖς μὲν πολεμίοις ἔπω παρείη τὸ πρεζόν αὐτῷ δὲ ἔδεν ἀπείη τῶν παρεσκευασμένων, καιρὸν ἠγήσατο μάχην συνάψαι, εἰ δύναιτο. Σφαιγιασάμενος ἦν, τὴν μὲν φάλαγγα εὐθὺς ἤγεν ἐπὶ τῆς ἀντιηλαγμένων ἱππέας, ἐκ δὲ τῶν ὀπλιτῶν ἐκέλευσε τῆς δεκά^α ἀφ' ἧς θεῖν ὁμόσε αὐτῷ, τοῖς δὲ πελλασαῖς εἶπε δρόμῳ ὑψηγείσθαι. παρήγγειλε δὲ καὶ τοῖς ἱππεῦσιν ἐμβάλλειν, ὡς αὐτῶ τε καὶ πάντος τῆ στρατεύματος ἐπομένῃ.

Τῆς μὲν δὴ ἱππέας ἐδέξαντο οἱ ἀγαθοὶ τῶν Περσῶν· ἐπειδὴ δὲ ἅμα πάντα τὰ δεινὰ παρῆν ἐπ' αὐτῆς, ἐνέκλιναν, καὶ οἱ μὲν αὐτῶν εὐθὺς ἐν τῷ ποταμῷ ἔπεσον, οἱ δὲ ἄλλοι ἔφευγον· οἱ

D

δὲ

^a Ἀφ' ἧς] Servarunt autem Lacedaemonii praesertim hunc morem numerandi annos ἀφ' ἧς, in re militari, et primus quidem delectus habebatur eorum, qui erant δικά ἀφ' ἧς: secundus eorum, qui πρίναιδία: at tertius, qui τριάκοντα: quartus, qui πάντι καὶ τριάκοντα: quintus et postremus (nec nisi rebus in summum discrimen adductis) eorum, qui τετρακόντα. Locutio est certe elliptica, brevilloquentiae Laconicae satis consentanea, atque hoc forsan modo supplenda, τῆς δικά ἔτη ἀφ' ἧς γεγονότας vel διατρίσαντας. Steph.

δὲ Ἕλληνες ἐπόμενοι αἰρέσει καὶ τὸ στρατόπεδον αὐτῶν. Καὶ οἱ μὲν πελτασαὶ, ὥσπερ εἰκὸς, ἐφ' ἀρπαγὴν ἐτρέποντο· ὁ δὲ Ἀγησίλαος ἔχων κύκλῳ πάντα καὶ φίλια καὶ πολέμια, περιεστρατοπεδεύσατο. Ὡς δ' ἤκυσσε τὸς πολεμίους ταρασσεσθαι, διὰ τὸ αἰτιασθαι ἀλλήλους τῇ γεγεννημένῃ, εὐθύς ἤγεν ἐπὶ Σάρδεϊς· καὶ αἱ ἅμα μὲν ἔκαιε καὶ ἐπόρθει τὰ περὶ τὸ ἄστυ, ἅμα δὲ καὶ κηρύγματι ἐδήλη, τὸς μὲν ἐλευθερίας δεομένους ὡς πρὸς σύμμαχον αὐτὸν παρῆναι· εἰ δὲ τινες τὴν Ἀσίαν ἑαυτῶν ποιῶνται, πρὸς τὸ ἐλευθερῆν τὸς διακρινομένους ἐν ὅπλοις παρῆναι.

Ἐπεὶ μέντοι εἰδὲς ἀντεξήει, ἀδεῶς δὴ τὸ ἀπὸ τῆς ἐσφαλέυετο, τὸς μὲν πρόσθεν προσκυνεῖν Ἕλληνας ἀναγκαζομένους ὁρῶν τιμωμέ-

νης

³ Προσκυνῶν] De verbo προσκυνεῖν Doctiff. Hutsch. ad K. Π. lib. 4. De ratione, quā inter Persas salutationes fieri solebant, ita Herodotus lib. 1. c. 134. Ἐντυχάνουσι, inquit, ἀλλήλοισι ἐν τῇσι δοῖσι, τῷ δὲ ἂν τις διαγνοῖν εἰ ὁμοῖοί εἰσι οἱ ἐντυχάνοντες· ἀπὲρ γὰρ τῇ προσαγορεύει ἀλλήλους, φιλοῖσι τοῖσι σώμασι· ἦν δὲ ἢ ἕτερος ὑποδείκτερος ὀλίγον, τὰς παρειὰς φιλεῖσθαι· ἦν δὲ πολλὰ ἢ ἕτερος ἀγνέστερος, προσκίπλων προσκυνεῖ τὸν ἕτερον. Hanc postremā ratione regem venerari iis moris erat: sic enim *Tithraustes*, qui res nuntiatas ad regem perferre, et rogantes introducere solebat, *Ismeniam* Thebanum adloquutus est — Νόμος ἐστὶν ἐπιχώριος Πέρσαις, τὸν εἰς ὀφθαλμοὺς ἐλθόντα τῷ βασιλεῖ, μὴ πρῶτον λόγῳ μεταλαγχάνειν, ἀλλ' ἢ προσκυνῆσαι αὐτόν. *Ælian.* hist. var. lib. 1. cap. 21.

νης, ὑφ' ὧν ὑβρίζοντο· τὰς δ' ἀξιῶντας καὶ τὰς
τῶν θεῶν τιμὰς καρπῆσθαι, τέτρες ποιήσας
μηδ' ἀντιβλέπειν τοῖς Ἑλλήσι δύνασθαι· καὶ
τὴν μὲν τῶν φίλων χώραν ἀδῆωτον παρέχων,
τὴν δὲ τῶν πολεμίων ἔτῳ καρπόμενος, ὥς ἐν
δυοῖν ἐτοῖν πλέον τῶν ἑκατὸν ταλάντων τῷ θεῷ
ἐν * Δελφοῖς δεκάτην ἀποθῦσαι.

Ὁ μέντοι Περσῶν βασιλεὺς, νομίσας Τισ-
σαφέρην αἴτιον εἶναι τῆ κακῶς φέρεσθαι τὰ
ἑαυτῆ, Τιθραύσην καὶ ἀπέμψας, ὁ ἀπέτεμεν αὐ-
τῆ τὴν κεφαλὴν. Μετὰ δὲ τῆτο τὰ μὲν τῶν
βαρβάρων ἔτι ἀθυμότερα ἐγένετο, τὰ δὲ Ἀγη-
σιλάου πολὺ ἐρρώμενσερα· ἀπὸ πάντων γὰρ
τῶν ἐθνῶν ἐπρεσβεύοντο περὶ φιλίας, πολλοὶ

D 2

δὲ

^a Δεκάτην ἀποθῦσαι] Decimarum Diis suis ab Ethnicis conse-
cratarum haud pauca reperiuntur exempla. *Diod. Sic.* lib. 20.
p. 756. de *Carthaginienſibus*: —εἰώθεισαν ἐν τοῖς ἱεροσθεῖν χρόνοις
δεκάτην ἀποστέλλειν τῷ θεῷ πάντων τῶν εἰς πόσσοτον καταπτόντων. Plura
lege ſis apud *Grot.* de jure B. ac P. l. 3. c. 6. *Archæol. Gr.* l. 2.
c. 4. *Clerici* Comment. ad *Gen.* c. 14. 20. Vide ſis *Hutch.* ad
K. A. p. 373.

^b Ἀπέτεμεν αὐτῆ τὴν κεφαλὴν] Nihil frequentius in bello, quàm
ut ipſe dux *facere* dicatur, quod *jubet* fieri. *Salluſt. Jugurth.* c.
26. *Jugurtha*—omnes *puberos*—interfecit, i. e. interfici juſſit. Sic
Lucas Aḏ. c. 16. v. 23. de *magiſtratibus* Philipp. dicit; Πολλὰς
τε ἐπιθῆκας αὐτοῖς πλῆγας, ἔβαλον εἰς φυλακὴν &c. Et *Paulus* de iis-
dem. v. 37. ait, Δείραντες ἡμᾶς—ἔβαλον εἰς φυλακὴν, &c. Prius
verò v. 22. *Magiſtratus* iſti dicuntur καλεῦσαι ῥαβδίζειν. Iſdem
utique quibus *juſſa*, et ipſæ tribuuntur *aſſiones*. Vide ſis *Hutch.*
ad K. A. p. 30.

δὲ καὶ ἀφίσαντο πρὸς αὐτὸν, ὀρεγόμενοι τῆς ἐλευθερίας· ὥς ἐκέτι Ἑλλήνων μόνον, ἀλλὰ καὶ βαρβάρων πολλῶν ἡγεμῶν ἦν Ἀγησίλαος.

Ἀξίον γε μὴν καὶ ἐντεῦθεν ὑπερβαλλόντως ἄγασθαι αὐτῶ, ὅσις ἄρχων μὲν παμπόλλων ἐν τῇ ἡπείρῳ πόλεων, ἄρχων δὲ καὶ νήσων, ἐπεὶ καὶ τὸ ναυτικὸν προσῆψεν αὐτῷ ἢ πόλις, αὐξάνομενος καὶ εὐκλεία καὶ δυνάμει, παρὸν δ' αὐτῷ πολλοῖς καὶ ἀγαθοῖς χρῆσθαι ὅ, τι ἐβέβηλο, πρὸς δὲ τέτοις, τὸ μέγιστον, ἐπινοῶν καὶ ἐλπίζων καταλύσειν τὴν ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα στρατεύσασαν πρότερον ἀρχὴν, ὅμως ὑπ' ἐδενὸς τέτων ἐκρατήθη· ἀλλ', ἐπειδὴ ἦλθεν αὐτῷ ἀπὸ τῶν οἴκοι τελῶν, βοηθεῖν τῇ πατρίδι, ἐπεΐθειο τῇ πόλει, ἐδὲν διαφερόντως, ἢ εἰ ἐν τῷ ἐφορεῖω
ἔτυχεν

² Ἐν τῷ ἐφορεῖῳ] H. Præcipua quæque Reipub. Ephorum curæ subiecta erant. Illi concionem populi regebant, bellum scisciebant, pacem rogabant, fœdus inibant, exercitum mittebant, com meatum præbebant, præmiis et pœnis dignos afficiebant, καὶ τὰ ἄλλα διοικῶσι σπουδῆς μάλιστα ἄξια, ait Pausanias, id est, *Omnia administrabant, in quibus aliquid momenti situm erat.* Tanta itaque cū esset eorum potentia, unum tamen inventum remedium contra eos, videlicet mutua eorum inter se dissensio. Cujus ea vis erat, ut quâ parte plures se eorum conjunxissent, ea prævaleret. Itaque haud dubiè quantum potuit *tribuni* intercessio apud Romanos; tantum valuit *Ephorum* dissensio apud Lacedæmonios. Mansit hic status *Ephorum* usque ad Cleomeuem Leonidæ

ἔτυχεν ἐσηκῶς ὁ μόνος * παρὰ τῆς πέντε· μάλα
ἐνδὸν ποιῶν, ὥς ἔτε ἂν πᾶσαν τὴν γῆν δέ-
ξαιτο ἀντὶ πατρίδος, ἔτε τῆς ἐπικλήτης ἀντὶ
τῶν ἀρχαίων φίλων, ἔτε αἰσχροὶ καὶ ἀκίνδυνα
κέρδη μάλλοι, ἢ μετὰ κινδύνων τὰ καλὰ καὶ
δίκαια.

Ὅσον γεμὴν χρόνον ἐπὶ τῆς ἀρχῆς ἔμεινε,
πῶς ἔκ ἀξιεπαίνε βασιλέως καὶ τῶν ἔργων
ἐπεδείξατο, ὅσις παραλαβὼν πάσας πόλεις,
ἐφ' αἷς ἀρχῶν ἐξέπλευσε, ρασιαζέσας, διὰ τὸ
τὰς πολιτείας κινηθῆναι, ἐπεὶ οἱ Ἀθηναῖοι τῆς
ἀρχῆς ἔληξαν, ἐποίησεν, ὥς ἄνευ φυγῆς καὶ
θανάτων, ἕως αὐτὸς παρῆν, ὁμονόως πολίτευ-
όμενας καὶ εὐδαίμονας τὰς πόλεις διατελέσαι;
Τοιγαρὲν οἱ ἐν τῇ Ἀσίᾳ Ἕλληνες ἔχ' ὡς ἀρ-
χοντες μόνον, ἀλλὰ καὶ ὡς πατρὸς καὶ ἐταί-
ρου ἀπίοντος αὐτῶν ἐλυπῶντο. Καὶ τέλος ἐδή-
λωσαν, ὅτι ἔπλασεν τὴν φιλίαν παρείχοντο.
ἐθελῶσι

Leonidæ filium Reipub. statum convellentem, qui eos interfici-
ens sustulit. Quod ejus factum ruina Reipub. consecuta est, et
non ita multo post, quæ Rempub. prorsus oppressit, Tyrannis
exorta. Vide sis *Crag. de Rep. Laced.* p. 134.

* Παρὰ τῆς πέντε] Scil. *Ephoros*—*Scholias.* in *Thucyd.* l. i.
c. 86. Ἰστίον ὅτι ἦσαν τινες παρὰ Λακεδαιμονίοις ἀρχοντες, τὸν ἀριθμὸν
πέντε, ἔς Ἐφόρου ἰκάλουν, διὰ τὸ ἰφορᾶν τὰ τῆς πόλεως πράγματα.

ἐλέλαιοι γὰρ αὐτῷ συνεβοήθησαν τῇ Λακεδαί-
μονι·^α καὶ ταῦτα, εἰδότες ὅτι ἔχειροσιν ἑαυ-
τῶν δεήσει μάχεσθαι. Τῶν μὲν δὲ ἐν τῇ
Ἀσίᾳ πράξεων τῆτο τέλος ἐγένετο.

Κ Ε Φ. β'.

Δ Ιαβὰς δὲ τὸν Ἑλλήσποντον, ἐπορεύετο διὰ
τῶν αὐτῶν ἐθνῶν, ὥνπερ ὁ Πέρσης τῷ
παμπληθεῖ στόλῳ· καὶ ἦν ἐνιαυσίαν ὁδὸν ὁ
βάρβαρος ἐποίησατο, ταύτην μείον, ἢ ἐν μηνὶ
κατήνυσεν ὁ Ἀγησίλαος· ἔλαβεν γὰρ ὡς ὑπερέσειε
τῆς πατρίδος, ἐπροθυμεῖτο.

Ἐπεὶ δὲ ἔξαμείψας Μακεδονίαν, εἰς Θεττα-
λίαν

^α Καὶ ταῦτα] Sic Noster in K. A. p. 151. Ubi hæc habet
Hutch. Valet hic καὶ πλεον, i. e. *tametsi, quanquam*: cum aliàs,
idque ἰμφοτικῶς, sonet *præfertim, idque*.

^β Διὰ τῶν δὲ τῶν] C. Nep. c. 4. Hæc igitur mente Hellepontum
copias trajecit, tantæque usus est celeritate, ut, quod iter Xerxes anno
vertente confecerat, hic transferit triginta diebus.

^γ Μακεδονίαν] Nonnulli Auctores distinguunt Macedoniam à
Græciâ, Ut Curt. Cum magno deinde exercitu mare trajecit, illa-
to Macedonia et Græciâ bello. Et rursus — Nec Macedonum
hæc erat culpa, sed Græcorum. Credo id eò fieri (inquit *Raphel.*
ad Aët. c. 20. v. 2.) quòd cum aliis rebus multis differrent
Macedones à reliquis Græcis, tum linguâ uterentur Græcâ qui-
dem, sed tamen dialecto ejusmodi, quæ nè quidem satis intelligi
à cæteris Græcis potuerit. Quin *Demosthenes*, infensus *Philippo*
Macedoni, eum *barbarum* appellat. Erat nihilominus Macedonia
pars

λίαν ἀφίκετο, Ἄλρισσαῖοι μὲν, καὶ ὁ Κρανώνιοι,
καὶ ὁ Σκοττσαῖοι, καὶ ὁ Φαρσάλιοι σύμμαχοι
ὄντες Βοιωτοῖς, καὶ πάντες δὲ ὁ Θετταλοὶ, πλὴν
ὅσοι αὐτῶν φυγάδες τότε ὄντες ἐτύγγχανον, ἐκ-
ακέργεον ἔτοι ἐφεπόμενοι. Ὁ δὲ τέως μὲν
ἤγεν ἔν πλαισίῳ τὸ σράτευμα, τῆς ἡμίσεις
μὲν ἔμπροσθεν, τῆς ἡμίσεις δὲ ἐπ' ἑρὰν ἔχων
τῶν ἱππέων· ἐπεὶ δ' ἐκώλυον τῆς πορείας αὐ-
τὸν οἱ Θετταλοὶ ἐπιτιθέμενοι τοῖς ὀπισθεν, πα-
ραπέμπει

pars Græciæ. Unde Alexander apud Arrianum — Ἐλθόντες εἰς
Μακεδονίαν καὶ εἰς τὴν ἄλλην Ἑλλάδα. *Ingressi Macedoniam, reli-
quamque Græciam.*

^a Ἀλρισσαῖοι] Ἀλρίσσα, πόλις πρώτη Θισσαλίας, ἢ πρὸς τῷ Πηνειῷ,
ἢ Ἀλρίσιος ἔκτισσι. *Steph. Byz.*

^b Κρανώνιοι] Κράνιον, πόλις τῆς Θισσαλίας τῆς Πηλοποννησίου, ἐν
τοῖς Τίμπεσιον — ὁ πολίτης, Κρανώνιος. *Idem.*

^c Σκοττσαῖοι] Σκόττσσα, πόλις καὶ χωρίον τῆς ἐν Θετταλίᾳ Πηλο-
ποννησίου. *Idem.*

^d Φαρσάλιοι] Φάρσαλος, πόλις Θισσαλίας, ἀπὸ Φαρσάλου τῷ Ἀκρίσιῳ.
Idem.

^e Θετταλοὶ] *Thessali Græciæ populi inter Macedoniam et Ther-
mopylas siti; qui ob perfidiæ crimen malè audiunt apud omnes
auctores. Euripides: Πολλοὶ γὰρ ἦσαν ἀλλ' ἄπιστοι Θετταλοί.* Unde
natum proverbium, ut *Thessala fides*, de vanâ dicatur et fluxâ.
Θισσαλὸν σόφισμα, *Thessalum commentum*: et Θισσαλὸν νόμισμα pro
adulterinâ pecuniâ. Ab *Aristophane* in *Plut.* v. 521. etiam ἀν-
δραποδισαὶ appellantur. Vide sis *Mount. ad Demost.* p. 386.

^f Πλαισίῳ] Πλαίσιον dicitur phalanx, cum figura quadrata est,
cujus inæqualia sunt latera. Quod si πλαισίον fiat ἰσοπλευρόν, tum
demum uno nomine dicitur πλίνθιον: quod à πλαισίῳ simplici sic
distinguitur, ut istius quidem figura sit quadrata, lateribus æ-
quis: hujus itidem quadrata sed oblonga. Vide sis *Hutch.* ad
K. A. p. 240.

24 ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΛΟΓΟΣ

ραπέμπει ἐπ' ἔραν καὶ τὸ ἀπὸ τῆ προηγ-
μένης στρατεύματος, πλὴν τῶν περὶ αὐτόν.

Ὡς δὲ παρετάξατο ἄλλήλοις, οἱ μὲν Θετ-
ταλοὶ νομίσαντες ἔκ ἐν καλῷ εἶναι πρὸς τὰς
ὀπλίτας ἵππομαχεῖν, σρέψαντες βάθην ἀπεχώ-
ρην· οἱ δὲ μάλ' ἀφρόνως ἐφείποντο. Γυνὲς δὲ
ὁ Ἀγησίλαος, ἃ ἑκάτεροι ἡμάρτανον, πα-
πέμπει τὰς ἀμφ' αὐτὸν μάλα εὐρώσας ἱππέας,
καὶ κελεύει τοῖς τε ἄλλοις παραγγέλλειν, καὶ
αὐτὰς διώκειν κατὰ κράτος, καὶ μηκέτι δεῖναι
αὐτοῖς ἀναστροφὴν. Οἱ δὲ Θετταλοὶ ὡς εἶδον
παρὰ δόξαν ἐλαύνοντας, οἱ μὲν αὐτῶν ἔδ' ἀ-
νέσρεψαν, οἱ δὲ, καὶ ἀνασρέφειν πειρώμενοι,
πυλαγίους ἔχοντες τὰς ἵππους, ἠλίσκοντο. Πολύ-
χαρμος μέντοι ὁ Φαρσάλιος ἱππαρχῶν ἀνέσρε-
ψέ τε, καὶ μαχόμενος σὺν τοῖς ἀμφ' αὐτὸν
ἀποθνήσκει. Ὡς δὲ τῆτο ἐγένετο, φυγὴ γί-
νεται ἐξαισία· ὥσθ' οἱ μὲν ἀπέθνησκον αὐτῶν,

οἱ

^a Ἀναστροφὴ] Budæus Comm. L. G. p. 630. ἀναγράφειν dici scribit de cedentibus et fugientibus, cum conversi pugnam restituant: nec dubium est, quin ἀναστροφὴ sit ea conversio H.

^b ἐλαύνοντας] Sic Noster K. A. p. 235. οἱ ἵπποις ἔλαυνον, scil. ἵππους. Absolutè itidem sapissimè apud Nostrem occurrunt verba ἐλαύνω, ἐξελαύνω, παρελαύνω, &c. ad locum supra citatum vide sis doctiss. Hutch.

οἱ δὲ καὶ ζῶντες ἡλίσκοντο· ἔσησαν δ' ἔν τῳ
 πρόσθεν, πρὶν ἐπὶ τῷ ὄρει τῶν Ναρθακίων
 ἐγένοντο.

Καὶ τότε μὲν δὴ ὁ Ἀγησίλαος· τρώπαιόν τε
 ἐσήσατο μεταξὺ Πραντὸς καὶ Ναρθακίης, καὶ
 αὐτὸς καλέμεινε, μάλα ἠδόμενος τῷ ἔργῳ, ὅτι
 τὰς μέγιστον φρονένας ἐφ' ἱππικῇ, ἐνενικήκει
 σὺν ᾧ αὐτὸς ἐμνηχανήσατο ἱππικῶ· τῇ δὲ ὕσε-
 ραίᾳ ὑπερβάλλων τὰ Ἀχαϊκὰ τῆς Φθίας ὄρη,
 τὴν λοιπὴν ἤδη πᾶσαν διὰ φιλίας ἐπορεύθη εἰς
 τὰ τῶν Βοιωτῶν ὄρια. Ἐνλαῦθα δὴ ἀνιτεταγ-
 μένης εὐρὼν Ὁθηβαίης, Ἀθηναίης, Κορινθίης,
 Ἀργεῖης, Αἰνιᾶνας, Εὐβοέας, καὶ Λοκρὸς ἀμ-
 Ε ποτέρης

^a Τρώπαιόν τε ἐσήσατο] Vide sis *Hutch.* ad K. A. p. 211. Ubi
 hæc Vir eruditus: De tropæis vide *Archæol. Gr.* l. 3. c. 12.
Valer. Maxim. l. 5. c. 3. *Lucet Marathon Persicis tropæis: Sa-*
lami et Artemisium Xerxis naufragia numerantur. C. Nep. in vitâ
Themist. Sic unius viri (Themistoclis) prudentiâ Græcia liberata
 est, Europæque succubuit Asia. Hæc altera victoria, (à Xerxe
 reportata) quæ cum Marathonio possit comparari tropæo.

^b Ὁθηβαίης] Thebæ princeps Bæotiæ urbs, atque una ex maxi-
 mis Græciæ Rebuspublicis, inter quas proximè parem Athenis ac
 Lacedæmoni locum obtinuit. T.

^c Εὐβοίας] Eubœa, insula maris Ægæi, quam Euripus à Bæo-
 tiâ separabat; (tam modica ut ponte jungatur) ita olim nomi-
 nata propter lata ejus et opima pascua: hodiè vocatur Negrepont.
 (Macriâ etiam ab antiquis appellatam fuisse discimus, ob angus-
 tiam suam et longitudinem.) Athenienses hanc insulam sub di-
 natione suâ habuerant. *Thucydide*, dicit, lib. 2. Athenienses, tem-
 πορῶ

Vide de Græc. de Repub. l. 2. c. 1. p. 403.

φοτέρως, ἔδεν ἐμέλλησεν, ἀλλ' ἐκ τῆ φανερεῖ
ἀνῆπαρέταττε, Λακεδαιμονίων μὲν ἔχων· μόραν
καὶ ἥμισυ, τῶν δ' αὐτόθεν συμμάχων Φωκέας
καὶ Ὀρχομενίους μόνους τό, τ' ἄλλο σράτευμα,
ὅπερ ἠγάγετο αὐτός.

Καὶ ἐ τῷτο λέξων ἔρχομαι, ὥς πολὺ μὲν
ἐλάττω, πολὺ δὲ χείρονας ἔχων, ὅμως συνέ-
ξαλεν· (εἰ γὰρ ταῦτα λέγοιμι, Ἀγησίλαόν τ'
ἂν μοι δοκῶ ἄφρονα ἀποφαίνειν, καὶ ἐμαυτὸν
μωρόν, εἰ ἐπαινοῖην τὸν περὶ τῶν μεγίστων εἰκῇ
κινδυνεύοντα) ἀλλὰ μᾶλλον τὰ δ' αὐτῆ ἄγαμαι,
ὅτι πλεῖστος τε ἔδεν μείον ἢ τὸ τῶν πολεμίων
παρεσκευάσασθαι, ὥπλισέ τε ἔτως, ὥς ἅπαντα
μὲν χαλκὸν, ἅπαντα δὲ φοίνικα φαίνεσθαι. Ἐ-
πεμελήθη δὲ, ὅπως οἱ στρατιῶται τὰς πόδας δυ-
νήσοιτο

pore belli *Peloponnesiaci*, ejus defectione consternatos fuisse, prop-
terea quod majores ex ea fructus, quam ex tota Attica, percipie-
bant. Vide sis *Tourrel. ad Demost. Philip.*

^a Μόραν καὶ &c.] Quot fuerint milites in unaquaque mora,
inter auctores non convenit. De qua dissensione ita scribit *Plu-
tarchus in Pelopida*: τὴν μόραν Ἐφορος μὲν ἀνδρας εἶναι πεντακοσίους
φασιν, Καλλισθένης δὲ ἑξακοσίους, ἄλλοι δὲ τινες ἑξακοσίους, ἂν Πυλίου
ἔστι. i. e. *Ephorus moram ait esse quingentorum virorum, Callisthe-
nes septingentorum, alii quidem nongentorum, ex quibus est Polybius.*
Quorum ego *Ephori* sententiae accedo, utpote maxime concinna.
Ac sic mora fuerit initio peditum quadringentorum, quibus ad-
diti postea equites centum. Quod tamen haud potuit esse per-
petuum aucto vel diminuto civium numero, ut idcirco diversae
istae auctorum sententiae simul verae esse possint, de diversis intel-
lectae temporibus. Vide sis *Crag. de Repub. Laced. p. 403.*

νήσοινο ὑποφέρειν· ἐνέπλησε δὲ καὶ φρονήματος
 τὰς ψυχὰς αὐτῶν, ὥς ἱκανοὶ εἶεν, πρὸς ἕσινας
 θεοὶ μάχεσθαι· ἔτι δὲ φιλονεικίαν ἐνέβαλε πρὸς
 ἀλλήλους τοῖς μετ' αὐτῶ, ὅπως ἕκαστοι αὐτῶν
 ἄριστοι φαίνοινο. Ἐλπίδων γεμὴν πάντας ἐνέ-
 πλησεν, ὥς πᾶσι πολλὰ καγαθὰ ἔσοιο, εἰ ἄν-
 δρες ἀγαθοὶ γίγνοινο· νομίζων ἐκ τῶν τοιῶτων
 ἀνθρώπων προθυμότερα τοῖς πολεμίοις μάχεσ-
 θαι· καὶ μέντοι ἔκ ἐψεύσθη.

Διηγῆσομαι δὲ καὶ τὴν μάχην· καὶ γὰρ
 ἐγένετο οἷαπερ ἔκ ἄλλῃ τῶν ἐφ' ἡμῶν. Συνήε-
 σαν μὲν γὰρ εἰς τὸ κατὰ Κορώνειαν πεδίον, οἱ
 μὲν σὺν Ἀγησιλάῳ, ἀπὸ τῆ Κηφισσοῦ, οἱ δὲ
 σὺν τοῖς Θηβαίοις, ἀπὸ τῆ Ἐλικῶνος. Ἐώρων
 δὲ τὰς τε φάλαγγας ἀλλήλων μάλα ἰσοπά-
 λους· σχεδὸν δὲ καὶ οἱ ἱππεῖς ἦσαν ἑκατέρων
 ἰσοπληθεῖς. Εἶχε δὲ ὁ Ἀγησίλαος μὲν τὸ δε-
 ξιὸν τῆ μεθ' ἑαυτοῦ, Ὀρχομένιοι δὲ ἔσχαλοι ἦ-
 σαν αὐτῷ τῆ εὐωνύμου. Οἱ δ' αὖ Θηβαῖοι αὐ-
 τοὶ μὲν δέξιοι ἦσαν, Ἀργεῖοι δ' αὐτοῖς τὸ εὐ-
 ώνυμον εἶχον. Συνιόντων δὲ, τέως μὲν σιγὴν
 πολλὴ ἦν ἀπ' ἀμφοτέρων· ἡνίκα δὲ ἀπέειχον
 ἀλλήλων

ἀλλήλων ὅσον σάδιον, ἀλαλάξαντες οἱ Θηβαῖοι
 δρόμῳ ὁμόσε ἐφέροντο. Ὡς δὲ τριῶν ἔτι πλέ-
 θρων ἐν μέσῳ ὄντων, ἀνέξεδραμον ἀπὸ τῆς Ἀ-
 γησιλάας φάλαγγος, ὧν Ἡριππίδας ἐξενάγει.
 * Ἦσαν δ' αὐτοὶ τῶν τε ἐξ οἴκου αὐτῷ συστρα-
 τευσαμένων, καὶ τῶν ὁ Κυρείων τινες, καὶ Ἰω-
 νες δὲ καὶ Αἰολεῖς, καὶ Ἑλλησπόντιοι ὁ ἐχόμε-
 νοι· καὶ πάντες ἔτοι τῶν συνεκδραμόντων τε
 ἐγίνοντο, καὶ εἰς δόρυ ἀφικόμενοι ἐτρέψαντο τὸ
 καθ' ἑαυτές. Ἀργεῖοι μὲν ἐκ ἐδέξαντο τὰς
 ἀμφ' Ἀγησίλαον, ἀλλ' ἔφυγον ἐπὶ τὸν Ἑλι-
 κῶνα· καὶ νῆαυθα οἱ μὲν τινες τῶν ξένων ἔσεφά-

νεν

α Ἦσαν δ' αὐτοὶ τῶν] I. e. — Τινες τῶν τε, &c. Ejusdem ferè
 illiusmodi videre est exempla *Lucæ* c. 21. v. 16. *Apolcal.* c. 2.
 v. 10. *Αἴ.* c. 21. v. 16. Συνῆλθον δὲ καὶ τῶν μαθητῶν scil. τινες, &c.
 Vide etiam *Joan.* c. 6. v. 39. c. 16. v. 17. Vide *Hutch.* ad
 K. A. p. 50.

β Ἐχόμενοι] Similis est usus hujus participii *Marc.* c. 1. v. 38.
 ubi quidam cod. pro τὰς ἐχομένας &c. habent τὰς ἐγγὺς &c. per-
 peram, et ex interpretamento: *Luc.* c. 13. 33. ubi in quodam
 cod. pro ἐχομένη legitur ἐρχομένη, quod ex parum accepto priore
 illo participio forsan profluxit. H. Quo sensu τὸ ἐχέσθαι et alibi
 in sacris occurrit, ut *Αἴ.* c. 21. c. 26. τῇ ἐχομένη ἡμέρᾳ. Ubi
 vide sis doctiss. *Raphe.* Apud profanos Scriptores dantur exem-
 pla innumera. Sic apud *Herodotum* lib. 1. Δίμη δὲ ἔχεται τὸ σή-
 μαλος μεγάλη. *Confinis est eidem sepulchro lacus ingens.*

γ Ἐσεφάνων ἢ δὲ τὸν] Veteres passim tradunt auctores, in more
 fuisse positum, ut coronæ pro præmio rei benè gestæ, vel gratu-
 lationis

1 Scil. ξένων. 2 Erant autem Κυρεῖες milites, quos Cyrus minor e barbaris
 sibi legerat.—in his erat ipse ΞΕΝΟΦΩΝ, vid. *PLUT.* T. 1. p. 605.

ναν ἤδη τὸν Ἀγησίλαον· ἀγγέλλει δέ τις αὐ-
τῷ ὅτι Θηβαῖοι τὰς Ὀρχομενίας διακόψαντες,
ἐν ταῖς σκευοφόροις εἰσί. Καὶ ὁ μὲν εὐθὺς
ἐξελίζας τὴν φάλαγγα ἤγεν ἐπ' αὐτὰς· οἱ
δ' αὖ Θηβαῖοι ὡς εἶδον τὰς συμμάχους πρὸς
τῷ Ἐλικῶνι πεφευγότας, διαπεσεῖν βεβλόμενοι
πρὸς τὰς ἑαυτῶν, ἐχώρην ἐρρώμεως.

Ἐνταῦθα δὴ Ἀγησίλαον ἀνδρεῖον μὲν ἔξεστιν
εἰπεῖν ἀναμφιλόγως· ὁ μὲντοι εἴλετό γε τὰ ἀσ-
φαλέστατα. Ἐξὸν γὰρ αὐτῷ παρῆντι τὰς δια-
πίπνουσας, ἐπομένῳ χειρᾶσθαι τὰς ὀπισθεν, ἐκ
ἐποίησε τῆτο, ἀλλ' ἀντιμέτωπος συνέρραξε τοῖς
Θηβαίοις· καὶ συμβάλοντες τὰς ἀσπίδας ἑω-
θῆλο, ἐμάχοντο, ἀπέκλεινον, ἀπέθνησκον. Καὶ
κραυγὴ μὲν ὕδαμία παρῆν, ὁ μὲν δὲ σιγῇ
φωνῇ

lationis honorisve causâ viris donarentur præclarè meritis. Sic
Cyrus, post insignes victorias in *Mediam* reverso, *Cyaxarem* coro-
nam auream misisse scribit Noster K. II. p. 631. H.

^a Ἐξελίζας τὴν φάλαγγα] Ἐξελιγμὸς quid sit, docet *Hutch.* in
indice vocab. ad rem militarem spectantium. Erat, inquit, ex-
ercitus evolutio, in quâ singuli milites, alii post alios ordine ince-
dentes à fronte ad tergum et vice versâ, necnon ab uno latere ad
alterum migrabant. De evolutionum differentiâ, et modis qui-
bus fiunt, vide *El.* c. 26, 27. et *Archæol. Græc.* l. 3. c. 6.

^b Εὐθὺς, ἐμάχοντο, &c.] Noster in K. A. p. 244. ἔβαλλον, ἐ-
φειδόντο, ἐπέκεινον, &c. Ad quem locum hæc doctiss. Editor—
Fervet opus: quod et verba hæc ἀσπίδων, prolata significanter
indicant.

φωνὴ δὲ τις ἦν τοιαύτη, οἷαν ὄργή τε καὶ μά-
χη παράσχοιτ' ἄν. Τέλος δὲ τῶν Θηβαίων οἱ
μὲν διαπίπτεσι πρὸς τὸν Ἑλικῶνα, πολλοὶ δ'
ἀποχωρῶντες ἀπέθανον.

Ἐπειδὴ δὲ ἡ μὲν νίκη σὺν Ἀγησιλάῳ ἐγέ-
νετο, τετρωμένος δ' αὐτὸς προσηνέχθη * πρὸς τὴν
φάλαγγα, προσελάσαντες τινες τῶν ἱππέων,
λέγουσιν αὐτῷ ὅτι τῶν πολεμίων ὀγδοήκοντα
σὺν τοῖς ὅπλοις ὑπὸ * τῷ ναῷ εἰσί· καὶ ἡρώτων,
τί χρὴ ποιεῖν; * Ὁ δὲ, καίπερ πολλὰ τραύ-
ματ' ἔχων πάντοσε καὶ παντοίοις ὅπλοις, ὅμως
ἐκ ἐπελάθετο τῶ θεῷ, ἀλλ' ἔαν τε ἀπιέναι,
ὅποι

* Πρὸς τὴν φάλαγγα] Φάλαγξ sumitur aliquando pro agmine vi-
ginti octo millium, aliàs verò octo millium: sed perfecta φάλαγξ
sexdecim millium trecentorum octoginta quatuor virorum nume-
rum adæquabat. Varii alii numeri hoc nomine efferuntur, quod
non rarò usurpatur pro toto peditatu, et generatim pro quovis
militum agmine. *Archæol. Græc.* l. 3. c. 6. Vide *Hutch.* indi-
cem vocab. ad rem militarem spectantium sub fin. K. II.

b Ὁ δὲ, καίπερ] Hujus victoriæ vel maxima fuit laus, quòd
cùm plerique ex fugâ se in templum Minervæ coniecissent, qua-
rereturque ab eo, quid his fieri vellet; et si aliquot vulnera acce-
perat eo prælio, et iratus videbatur omnibus, qui adversus arma
tulerant; tamen antetulit iræ religionem, et eos vetuit violari.
Neque verò hoc solum in Græciâ fecit, ut templa Deorum sancta
haberet; sed etiam apud Barbaros summâ religione omnia si-
mulacra arasque conservavit. Itaque prædicabat, "*Mirari se,*
non sacrilegorum numero haberi, qui supplicibus Deorum nocuissent,
aut non gravioribus pœnis affici, qui religionem minuerent, quàm qui
fana spoliarent." C. Nep. *Agésil.* c. 4.

i Scil. MINERVÆ.

ὅποι βέλοιντο, ἐκέλευε, καὶ ἀδικεῖν ἐκ εἵα. καὶ
προπέμψαι ἐπέταξε τὰς ἀμφ' αὐτὸν ἱππεῖς,
ἔσπε ἐν τῷ ἀσφαλεῖ ἐγένοντο.

Ἐπεὶ γε μὴν ἔληξεν ἡ μάχη, παρὴν δὴ θεά-
σασθαι, ἔνθα συνέπεσον ἀλλήλοις, τὴν μὲν γῆν
αἵματι πεφυρμένην, νεκρὰς δὲ κείμενας φιλίῃς
καὶ πολεμίῃς μετ' ἀλλήλων, ἀσπίδας δὲ διαβε-
ρυμμένας, δόρατα συντεθραυσμένα, ἐγχειρίδια
γυμνα καλεῶν, τὰ μὲν χαμαὶ, τὰ δ' ἐν σώμα-
σι, τὰ δ' ἔτι μετὰ χειράς, τότε μὲν ἔν (καὶ
γὰρ ἦν ἥδη ὄψε) συνελκύσαντες τὰς τῶν πολε-
μίων νεκρὰς εἰσὼ φάλαγγος, ἐδειπνοποίησαντο
καὶ ἐκοιμήθησαν. πρῶτ' δὲ Γύλον τὸν πολε-
μαρχὸν παρατάξαι τε ἐκέλευσε τὸ εὐαγγέλιον,
καὶ τρόπαιον ἵσασθαι, καὶ τεφάνεσθαι πάντας
τῷ θεῷ, καὶ τὰς αὐλητὰς πάντας αὐλεῖν.

Καὶ

^a Ἐπεὶ γιμνὴν ἔληξεν, &c.] In his se Noster et iis, quæ modò le-
geras p. 35. de ipsâ conflictione, admirandum planè dicendi ar-
tificem et ζωγραφικὸν ἀδελφὸν præstitit, ut geri coràm omnia atque
oculis usurpari videantur. H. Eustath. citat hunc locum Xeno-
phontis ad Homer. II. K'. v. 298. Ubi videas doctiss. Clarkium.

^b Ἀσπίδας δὲ διαβερυμμένας] Eustathii ad Hom. II. γ'. v. 363.
verba hæc adferre libet: εἰποὺς ἀν' οὐδὲν θρασυμένῳ ἀκούειν τοιούτων
γὰρ τινα ἔχον ἢ τῶν λίξιων ὑπὸ χειρὶ τραχύτητι, ἵππιδος δὲ φράζοις τῇ
ποιητῇ, δυνατοποιίας τρόπον. H.

• Scil. APOLLINI.

50 ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΛΟΓΟΣ

Καὶ οἱ μὲν ταῦτ' ἐποίουν· οἱ δὲ Θηβαῖοι ἔπεμψαν κήρυκα, ὑποσπόνδους τὰς νεκρὰς αἰτῆντες δάψαι. Καὶ ἔτω δὴ αἱ τε σπονδαὶ γίνονται, καὶ ὁ Ἀγησίλαος οἴκαδε ἀπεχώρει, ἑλόμενος ἀντὶ τῆς μέγιστος εἶναι ἐν τῇ Ἀσίᾳ, οἴκοι τὰ νόμιμα μὲν ἄρχειν, τὰ νόμιμα δὲ ἄρχεσθαι.

Ἐκ δὲ τῆς καλανεόσας τὰς Ἀργείας τὰ μὲν οἴκοι καρπυμένους, Κόρινθον δὲ προσεληφότας, ἡδόμενος δὲ τῷ πολέμῳ, ἐραλεύει ἐπ' αὐτὰς, καὶ θηώσας πᾶσαν αὐτῶν τὴν χώραν, εὐθύς ἐκείθεν ὑπερβαλὼν κατὰ τὰ σενὰ εἰς Κόρινθον, αἶρεϊ τὰ ἐπὶ τὸ Λεχαιοῦ τείνοντα τεῖχη· καὶ ἀναπετάσας τῆς Πελοποννήσου τὰς πυλάδας, ἔτως οἴκαδε ἀπελθὼν εἰς τὰ Ὑακίνθια, ὅπου ἐτάχθη ὑπὸ τῆς χοροποιῆς, τὸν παιᾶνα τῷ Διῷ συνεπετέλει.

Ἐκ τῆς δὲ αἰσθανόμενος τὰς Κορινθίους πάντα μὲν τὰ κτήνη ἐν τῷ Πειραίῳ σωζομέ-

ντας, ἑλόμενος δὲ τὰς Κορινθίους πάντα μὲν τὰ κτήνη ἐν τῷ Πειραίῳ σωζομέ-

a ἑλόμενος ἀντὶ τῆς, &c.] Agesilaus opulentissimo regno praeposuit bonam existimationem, multoque gloriosius duxit, si institutis patriae parvisset, quam si bello superasset Asiam. C. Nep. in Agesil. c. 4.

b Ὑακίνθια] Hesych. Taxidria, ἱερτὴ ἐν Λακεδαιμονίᾳ. Hoc utique festum singulis annis per trium dierum spatium, mense, qui Ecatombeus erat nuncupatus, apud Amycleos, in honorem Apollinis et Hyacinthi celebrabant Lacones. Ejus meminit Herodot. 1. 9. c. 6, et 11. Euripid. Helen. v. 1485. H.

νης, μέγιστον δὲ ἡγησάμενος, ὅτι Βοιωτοὶ ταύ-
τῃ ἐκ Κρῆυσιος ὁρμώμενοι εὐπετῶς τοῖς Κοριν-
θίοις παρεγίγνοντο, κρατεῦει ἐπὶ τὸ Πειραιον.
Ἰδὼν δὲ ὑπὸ πολλῶν φυλαττόμενον ὡς ἐνδιδο-
μένης τῆς πόλεως, ἐξ ἀρίστων μελεσρατομέδεύετο
πρὸς τὸ ἄστυ. Αἰσθόμενος δὲ ὑπὸ νύκτι βε-
βοηθηκότας ἐκ τῆς Πειραιῆς εἰς τὴν πόλιν πασ-
συνδὶ, ὑποσρέψας ἅμα τῇ ἡμέρᾳ, αἶρει τὸ Πεί-
ραιον, ἔρημον εὐρὼν φυλακῆς· καὶ τὰ τε ἄλλα
τὰ ἐνόητα λαμβάνει, καὶ τὰ τεῖχῃ· ἃ ἐνέειλε-
χισο· ταῦτα δὲ ποιήσας, οἴκαδε ἀπεχώρησε.

Μετὰ δὲ ταῦτα προσθύμων ὄντων τῶν Ἀχαιῶν
εἰς τὴν συμμαχίαν, καὶ δεομένων συστραφεῦν
αὐτοῖς εἰς Ἀκαρνανίαν, καὶ ἐπιθεμένων ἐν ξενοῖς
τῶν Ἀκαρνάνων, κάλαλαβὼν τοῖς ψιλοῖς τὰ
ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶν, μάχην συνάπρει· καὶ
πολλὰς ἀποκλείνας αὐτῶν, τρόπαιον ἐστήσατο·
καὶ ὃ πρότερον ἔληξε, πρὶν μὲν Ἀχαιοῖς φί-
λος ἐποίησεν Ἀκαρνᾶνας, καὶ Αἰτωλὸς, καὶ
Ἀργεῖος, ἑαυτῷ δὲ καὶ συμμαχὸς. Ἐπειδὴ
δὲ εἰρήνης ἐπιθυμήσαντες οἱ πολέμιοι ἐπρεσβεύ-
οντο, Ἀγησίλαος ἀντίπερ τῇ εἰρήνῃ, ἕως τῆς

διὰ Λακεδαιμονίης φυγόντας Κορινθίων καὶ Θηβαίων ἠνάγκασε τὰς πόλεις οἰκαδε καταδέξασθαι. Ὑστερον δ' αὖ καὶ Φλιασίων τὴς διὰ Λακεδαιμονίης φυγόντας κατήγαγεν, αὐτὸς στρατευόμενος ἐπὶ Φλιῦντα.

Εἰ δέ τις ἄλλη πη ταῦτα μέμφεται, ἀλλ' ἔν φιλειταιρίᾳ γέ πρᾶχθέντα φανερά ἐσι. Καὶ γὰρ ἐπεὶ τὴς ἐν Θήβαις τῶν Λακεδαιμονίων κατέκτανον οἱ ἐναντίοι, βοηθῶν αὖ τέτοις στρατεύει ἐπὶ τὰς Θήβας. Εὐρῶν δὲ ἀπολελαφρευμένα καὶ ἀπεσαυρωμένα ἅπαντα, ὑπερβὰς τὰς Κυνὸς κεφαλὰς ἐδῆε τὴν χώραν μέχρι τῆ ἄσεος, παρέχων καὶ ἐν πεδίῳ καὶ ἀνὰ τὰ ὄρη μάχεσθαι Θηβαίοις, εἰ βέλονται. Ἐστράτευσε δὲ καὶ τῷ ἐπιόντι πάλιν ἔτει ἐπὶ Θήβας· καὶ ὑπερβὰς τὰ κατὰ τὸ Σκῶλον σαυρώματα καὶ τάφρους, ἐδήωσε τὰ λοιπὰ τῆς Βοιωτίας. #

Τὰ μὲν δὴ μέχρι τῆς κοινῆς αὐτὸς τε καὶ ἡ πόλις εὐτύχει· ὅσα γεμὴν μετὰ τῷ σφάλ-

misarranged
μαία

^b τὰς Κυνὸς κεφαλὰς] Steph. Byz. Κυνὸς κεφαλὰί, λόφος τῆς Θισσαλίας — ἢ δὲ καὶ χωρίον Θηβῶν. H.

^a Σκῶλον] Steph. Byz. Σκῶλος, πόλις Βοιωτίας· ἀρσενικὴς δὲ καλεῖται.

* 4000 Spartans together with Cleombrotus were killed
on the field of battle, but not above 300 Thebans
according to Plutarch

ΕΙΣ ΑΓΗΣΙΛΑΟΝ.

53

μαλα ἐγένοντο, ὅδεῖς ἂν εἴποι ὡς Ἀγησιλάῳ ἡ-

γεμένῳ ἐπράχθη. Ἐπεὶ δὲ, αὐτοῖς ἐν Ἀεὺκ- ^{village of Naotia}

τροῖς ^{defeat} συμφορᾶς γεγενημένης, καλακαινέσι τὰς ^{slay} ῥ. ῥ. Δο-

ἐν Τεγέα ^{a town in Arcadia Pelopon.} φίλῃς καὶ ξένῃς αὐτῇ οἱ ἀντιπαλοὶ ^{enemy}

σὺν Μαλινεῦσι, ^{gathered together} συνεστηκότων ἤδη Βοιωτῶν τε

πάντων καὶ Ἀρκάδων καὶ Ἠλείων, ^{marches forth} στρατεύει σὺν ^{a town of Elis in W. Pel.}

μορᾷ, πολλῶν νομιζόντων ὅδ' ἂν ἐξελθεῖν Λα-

κεδαιμονίῃς πολλὰ χρόνῳ ἐκ τῆς αὐτῶν. ^{laying waste} δὴν- ^{defeat}

σας δὲ τὴν χώραν τῶν καλακανόνων τὰς φίλῃς,

ἔτως αὖ οἵκαδ' ἀπεχώρησεν. ^{returned} Ἀπὸ γεμῆν τὰ-

τα ἐπὶ τὴν Λακεδαιμόνα ^{having waged war} στρατεύσαμένων Ἀρκά-

δων τε πάντων καὶ Ἀργείων, καὶ Ἠλείων, καὶ ^{S. W. Pelopon.}

Βοιωτῶν, καὶ σὺν αὐτοῖς Φωκέων, καὶ Λοκρῶν ^{upper Greece}

ἀμφοτέρων, καὶ Θετταλῶν, καὶ Αἰνιάνων, καὶ ^{Thessaly & Macedonia}

Ἀχαρνάων, καὶ Εὐβοέων, πρὸς δὲ τέτοις ἀ-

φροσύναις ^{people of Thessaly} μεν τῶν δεξιῶν, πολλῶν δὲ περιτοι-

κίδων πόλεων, καὶ αὐτῶν ὁ Σπαρτιατῶν ὁ μείον- ^{μικρος}

F 2

νων

a Λεύκτροι:] De pugna Leuētricā lege quæ scripsit Diodor. Sic.
l. 15. p. 370. Pausan. l. 8. c. 27. Cladem quo tempore eam
acceperunt Lacedæmonii, Cleombrotus dux eorum erat, Thebano-
rum Eraminondas. H.

b Σπαρτιατῶν ὁ μείων] De Spartanorum (inquit Hutch.) in
Leuētricā pugna cæsurum numero multa variant Auctores.
Dionys. Hal. tradit Lacedæmonios mille tantum et septingentos a-
mississe: Pausan. lib. 9. c. 13. extremo, et Aristid. T. 1. p.
411. plures quàm mille; Plutarch. in Agesil. p. 612, mille tan-
tum;

Ἐπεὶ γεμὴν ἀπεχώρησε τὸ σράτευμα, πῶς
 ἔκ ἂν φαίη τις αὐτὸν χρησθαι εὐγνώμονως ἑαυ-
 τῷ; Ὡς γὰρ τῷ σφαινεσθαι καὶ πεζῇ καὶ
 ἐφ' ἵππων ἀπειργενήσῃ τὸ γῆρας, χρημάτων
 δὲ ἑώρα τὴν πόλιν δεομένην, εἰ μέλλοι σύμμα-
 χόν τινα ἐξεῖν, ἐπὶ τὸ πορίζειν ταῦτα ἑαυτὸν
 ἔταξεν. Καὶ ὅσα μὲν ἐδύνατο, οἴκοι μένων ἐμη-
 χανᾶτο· ἃ δὲ καιρὸς ἦν, ἔκ ωκνεῖ μείναι· ἐδ-
 ησχυνετο, εἰ μέλλοι τὴν πόλιν ὠφελήσειν,
 πρεσβεύτης ἐκπορευόμενος ἀντὶ σφαινηγῶ. Ὅμως
 δὲ καὶ ἐν τῇ πρεσβείᾳ μεγάλῃ σφαινηγῶ ἔργα
 διεπράξατο. Ἀυτοφραδάτης γὰρ τε πολιορκῶν
 ἐν Ἀσσω Ἀριοβαρζάνην σύμμαχον ὄντα, δει-
 σας Ἀγησίλαον, φεύγων ὥχεται· Κότυς δ' αὖ
 Σησὸν πολιορκῶν, Ἀριοβαρζάνην ἔτι ἔσαν, λύ-
 σας

^a Χρημάτων δὲ ἑώρα] C. Nep. c. 7. Interim Agefilans non des- titit, quibuscunque rebus posset, patriam juvare. Nam cum præci- piuè Lacedæmonii indigerent pecuniâ, ille omnibus, qui à rege defe- cerant, præsidio fuit: à quibus magnâ donatus pecuniâ, patriam sublevavit.

^b Ἀυτοφραδάτης] Autophradatis, Lydiæ satrapæ meminit Diodor. Sic. lib. 15. p. 398. et ibidem, Ariobarzani, Phrygiæ satrapæ; necnon Mausoli, Cariae principis. H.

^c Κότυς δ' αὖ Σησὸν] Κότυς Nostro, Hist. Gr. lib. 4. ineunte, dicitur βασιλεῦσι πολλῆς χώρας καὶ δυνάμειος: Plutarcho in Agefil. p. 691. βασιλεὺς τῶν Παφλαγόνων. Steph. Byz. Σησός, πόλις πρὸς τῇ Προποντίδι. H.

+ a maritime town of Lycia

μελεπέμπελο αὐτὸν· καὶ ταῦτα, ^{conjugatio promissa} ἡγεμονίαν ὑ-
 πισχνόμενος. Ἐνόμιζε γὰρ τῇ αὐτῇ ^{secedimus} ὁρμῇ τῷ
 μὲν Αἰγυπλίῳ ^{confer} χάριν ἀποδώσειν, ^{in servitium} ἀνθ' ὧν εὐηρ-
 γετήκει τὴν Λακεδαιμόνα, τὰς δ' ἐν τῇ Ἀσίᾳ
 Ἕλληνας ^{let free} πάλιν ἐλευθερώσειν, τῷ δὲ Πέρσῃ
 δίκην ^{humili} ἐπιθήσειν καὶ τῶν ^{bonorum prosequendi} προσθεν, καὶ ὅτι νῦν
 σύμμαχος εἶναι ^{pretendunt} φασκων, ^{Cap. of Mesconia} ἐπέταττε ^{W. of the 16} Μεσσήνην ^{homines}
 ἀφιεναι. Ἐπεὶ μέντοι ὁ μελαπεμφάμενος ^{restore to liberty} ἔκ
 ἀπεδίδε τὴν ἡγεμονίαν αὐτῷ, ὁ μὲν Ἀγησί-
 λαος, ὡς τὸ μέγιστον ^{unhoped} ἐξηπατημένος, ^{unproportionate} εὐφρανίε-
 τί δει ποιεῖν. Ἐκ τούτου δὲ ^{separately} πρῶτον μὲν οἱ
 διχα ^{separated from} ἐραλειούμενοι τῶν Αἰγυπτίων ^{separated from} ἀφισανίαι τῇ
 βασιλέως. ἔπειτα δὲ καὶ οἱ ἄλλοι πάντες
 ἀπέλιπον αὐτόν. Καὶ αὐτὸς μὲν δείσας, ἀ-
 πεχώρησε φυγῇ εἰς Σιδῶνα· τῆς Φοινίκης· οἱ
 δ' Αἰγύπτιοι ^{divided into factions} σασιάζοντες, ^{divided into factions} δισσὰς βασιλέας
 αἰρῶνται.

Ἐνταῦθα

a Τῆς Φοινίκης] Supple πόλιν, quod deest etiam Αἴ. c. 22. v. 3. ἐν Ταρσῷ (scil. πόλει) τῆς Κιλικίας.

b Δισσὰς βασιλείας] Scil. Neftanabum, et alterum, ex urbe Aegypti, quæ Mendes dicebatur. Neftanabo se adjunxit Agesilaus, uti testantur Plutarch. T. 1. p. 617. et C. Nep. c. 8. Pergravier autem Agesilaum reprehendit Plutarch. quod à Thaco in Neftanabi partes transierat H.

Ἐνλαῦθα δὴ Ἀγησίλαος γνῆς, ὅτι εἰ μὲν
 μηδετέρῳ ^{neither} συλλήψοιτο, ^{superior} μισθὸν ^{make good the pay} ἑδέτερος λυσεί
 τοῖς Ἕλλησιν, ἀγορὰν δὲ ἑδέτερος ^{allow} παρέξει,
 ὁπότερός τ' ἂν κράλῃσῃ, ἕτος ἐχθρὸς ἔσαι· εἰ
 δὲ τῷ ἑτέρῳ συλλήψοιτο, ἕτος γε εὖ παθῶν,
 ὡς τὸ εἶκος, φίλος ἔσοιτο· ἕτω δὲ κρίνας, ὁ-
 πότερος ^{lover of the Grecians} φιλελλήν ^{benefited} μᾶλλον ἐδόκει εἶναι, στρα-
 τευσάμενος μετὰ τούτῳ, τὸν μὲν ^{hater of} μισελλήνα
 μάχῃ νικήσας ^{subdue} χειρᾶνται, τὸν δ' ἕτερον συγ-
 καθίστησι· καὶ φίλον ποιήσας τῇ Λακεδαίμονι,
 καὶ· χρήματα πολλὰ προσλαβὼν, ἕτως ἀποπ-
 λεί οἶκαδε, καίπερ μέσθῃ χειμῶνος ὄντος, σπεύ-
 δων, ὡς ^{uninterrupted} μη ἀργός ἢ πόλις εἰς τὸ ἐπιόν ^{succession} θέ-
 ρος πρὸς τὰς πολεμίας γένοιτο.

^a Χρήματα πολλὰ] Hic (Agésilas) cum ex Ægypto reverteretur, donatus à rege Neftanabe ducentis viginti talentis, quia ille muneri populo suo daret; &c. C. Nep. in Agesil. c. 8.

^b Μὴ ἀργός, &c.] Scil. propterea quod pecuniis indigeret. H.

Κ Ε Φ. γ.

ΚΑΙ τὰυτα μὲν δὴ εἶρηλαι, ^{are mentioned} ὅσα τῶν ἐκ-
 εἶναι ἔργων μετὰ πλείων μαρτύρων
 ἐπράχθη· τὰ γὰρ τοιαῦτα ἐ ^{need} τεκμηρίων προσ-
 δεῖται, ἀλλ' ἀναμνησάμενοι μόνον ἀρκεῖ, καὶ εὐ-
 θὺς πιστεύεται. Νῦν δὲ τὴν ἐν τῇ ψυχῇ
 αὐτῷ ἀρετὴν πειράσομαι δηλῆν, δι' ἣν ταῦτα
 ἔπραττε, καὶ πάντων τῶν καλῶν ^{good} ἤρα, καὶ πάν-
 τα αἰσχροῦ ^{evil} ἐδίωκεν.

Ἀγησίλαος γὰρ τὰ μὲν θεῖα ὥτως ἐσέβητο,
 ὥς καὶ οἱ πολέμιοι τὰς ἐκείνου ὀρκας καὶ τὰς
 ἐκείνου ^{conventio} σπονδὰς πιστοῦρας ἐνόμιζον, ἢ τὴν ἑαυ-
 τῶν φιλίαν. Καὶ τοῖς ἑαυτῶν μὲν ^{slowly hesitates} ὤκνην εἰς
 ταυτὸν ἰέναι, Ἀγησιλάῳ δὲ αὐτὰς ^{come to an agreement} ἐνεχείριζον.
 Ὅπως δὲ μή τις ἀπιστῇ, καὶ ὀνομάσαι βέλομαι
 τὰς ἐπιφανεστάτας αὐτῶν.

+ Σπιθριδάτης μὲν γε ὁ Πέρσης, εἰδὼς ὅτι
 + Φαρνάβαζος ^{the Persian} γῆμαι μὲν τὴν βασιλέως ^{negotiating} ἐπραττε
 θυγατέρα, τὴν δ' αὐτῷ ἄνευ γάμου λαβεῖν ἐ-
 βέβητο, ὕβριν νομίσας τῷτο Ἀγησιλάῳ ἑαυτὸν,

G

καὶ

x a Persian satrap + + Idem.

+ a country of Asia Minor, situate at the W. of
the River Halys. divided on the W. from the By-
zantines 60 by the river Carthennus

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΛΟΓΟΣ

καὶ τὴν γυναῖκα, καὶ τὰ τέκνα, καὶ τὴν
δύναμιν ^{surrendered} ἐνχειρίσε. Κότυς δὲ, ὁ τῶν Παφ-
λαγόνων ἄρχων, βασιλεῖ μὲν ἔχ' ὑπήκχε ^{de-}
^{repose} ξιάν πρέμπονι, φοβόμενος, μὴ ληφθεὶς ἢ χρή-
μαϊα πολλὰ ^{have} ἀποτίσειεν, ἢ καὶ ἀποθάνοι. Ἀ-
γησιλάω δὲ καὶ ἔτος ταῖς σπονδαῖς πεισεύσας,
εἰς τὸ στρατόπεδόν τε ἦλθε, καὶ συμμαχίαν
ποιησάμενος, ^{chose} εἰλεῖο σὺν Ἀγησιλάῳ στρατεύεσ-
θαι, χιλίης μὲν ἱππέας, δισχιλίης δὲ πελο-
φόρους ἔχων.

Ἀφίκετο δὲ καὶ Φαρνάβαζος Ἀγησιλάῳ εἰς
λόγους, καὶ ^{to a conference} διωμολογήσεν, εἰ μὴ αὐτὸς πάσης
τῆς στρατιᾶς ^{to be appointed} στρατηγὸς καλασθεῖν, ἀποστήσασθαι
βασιλέως. ἦν μέντοι ἐγὼ γένωμαι στρατηγός,
ἔφη, πολεμήσω σοι, ὦ Ἀγησίλαε, ἕως ἄν ἐγὼ
δύνωμαι ^{shall be victorious} κρατίσας. Καὶ ταῦτα λέγων ἐπίστευε
μηδὲν ^{contrary to the engagement} ἄν παρὰ σπονδὸν παθεῖν. Οὕτω μέγα
καὶ

^a Δύναμιν ἐνχειρίσει] Leunclavius rectè de δυνάμει χρημάτων vo-
cem accepit. Secundum Hutch. forsan de Satellitio fumi possit.

^b Δεξιάν πρέμπονι, &c.] K. A. p. 145. δεξιὰς ἔνιοι παρὰ βασιλέως
φίροντες—nonnullis etiam fidem à rege datam adferentibus. K. Π.
l. 4. πρὸς τὴν ποίησιν, καὶ δεξιάν δὸς &c. ad quem locum doctiss.
Hutch. Dextrâ nempe alteri aut præsenti aut per internuntium
datâ, fidem obstringere solebant Persarum reges; eratque hoc
apud eos sanctissimum fidei pignus. Sed, aliis quoque gentibus
hunc fidem dandi accipiendique morem observatum fuisse, ne-
minem ferè latet.

καὶ καλὸν κτῆμα τοῖς γε ἄλλοις ἅπασι, καὶ
 ἀνδρὶ δὴ στρατηγῷ, τὸ ὀσίον τε καὶ ^{ἀγαθὸν} πεισὸν εἶναι
 τε καὶ ὄντα ἐγνώσθαι. Καὶ περὶ μὲν εὐσεβείας
 ταῦτα.

Κ Ε Φ, δ.

ΠΕΡΙ γεμὴν τῆς εἰς χρήματα ^{contempt} δικαιοσύνης
 ποῖα ἂν τις μείζω τεκμήρια ἔχοι τῶνδε;
 Ὑπὸ γὰρ Ἀγησιλάου ^{despised} σέρεσθαι μὲν εἰδὲς εἰδὲν
 πόπολε ^{accused} ἐνεκάλεσεν, εὖ δὲ πεπονθέναι πολλοὶ
 πολλὰ ὁμολόγηεν. Ὅτω δὲ ἡδὺ τὰ αὐτῷ ^{ut} διδόν-
 ναι ἐπ' ὠφελείᾳ ἀνθρώπων, πῶς ἂν ἔτος ἐθέλοι
 τὰ ἀλλότρια ἀποσερεῖν, ἐφ' ᾧ ^{all thought of} κακοδοξος εἶναι;
 Εἰ γὰρ χρημάτων ἐπιθυμοίη, πολὺ ^{easier} ἀπραγμο-
 νέσερον τὰ αὐτῷ φυλάττειν, ἢ τὰ μὴ ^{not belonging to him} προσήκοντα
 λαμβάνειν. Ὅς δὲ δὴ καὶ ^{facile} χάριτας ἀποσερεῖν
 μὴ ἐθέλοι, ὧν ^{he is content} ἐκ εἰσι δίκαι πρὸς τὸν μὴ ἀπο-
 διδόντα, πῶς, ἃ γε καὶ νόμος ^{forbid} κωλύει, ἐθέλοι ἂν
 ἀποσερεῖν; Ἀγησίλαος δὲ ἐ μόνον τὸ μὴ ἀπο-
 διδόναι

G 2

διδόναι

^a Πιστὸν εἶναι] — Multo optimus ille
 Militia, cui postremum est primumque tueri
 Inter bella fidem: — Sil. Ital. l. 14. v. 169.

^b Χάριτας] Quidā exponente — τιμὰς, εὐεργισίας. H.

62 ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΛΟΓΟΣ

^{referred} δίδοναι χάριτας ἄδικον ἔκρινεν, ἀλλὰ καὶ τὸ μὴ πολὺ μείζους τὸν μείζω δυνάμενον.

Τὰ γεμὴν τῆς πόλεως ^{embroidery} κλεπτεῖν πῶς ἂν τις αὐτὸν ^{with} εἰκότως αἰτιάσαιτο, ὃς καὶ τὰς αὐτῷ χάριτας ὀφειλομένας τῇ παλρίδι ^{conspicuous} καρπῶσθαι παρεδίδε; Τὸ δ', ὅποτε βέλοισι εὖ ποιεῖν ἢ πολὺν ἢ φίλους χρήμασι, δύνασθαι παρ' ἐτέρων λαμβάνοντα ὠφελεῖν, ἢ τῷτο καὶ μέγα τεκμήριον ^{abundance} ἐγκρατείας χρημάτων; Εἰ γὰρ ^{does} ἐπώλει τὰς χάριτας, ἢ μισθὸν εὐηργέτει, ἔδειξεν ἂν ἔδεν ὀφείλειν αὐτῷ ἐνόμισεν· ἀλλ' οἱ ^{grates} προίκα εὖ πεπονθότες, ἔτοι αἰετῶς ^{willingly subducing} ὑπηρεῖσι τῷ εὐεργέτῃ, καὶ διότι εὖ ἔπαθον, καὶ διότι ^{previously thought} προέπιστεύθησαν ἄξιοι εἶναι ^{deposed} παρακαλαθήκην χάριτος φυλάττειν. Ὅσις δὲ ^{and, who will} ἤρειτο καὶ ^{maintaining his reputation} σὺν αὐτῷ γενναίῳ ^{make small advantage} μειονεκτεῖν, ἢ σὺν αὐτῷ ^{aff. of his character} ἀδίκῳ πλεονεχτεῖν, πῶς

c Μισθὸν] Cum quo intellige ἀντὶ, ὑπὲρ vel ἐνεκα. Vide K. A. p. 231. Καὶ τῶτων (scil. ἀντὶ) τῷ μὲν, &c. ad quem locum. Cel. Editor.—Harum præpositionum ellipsis auctorum interpretes grammaticosque passim latuisse videtur. — A. H. c. 7. v. 16. τιμῆς ἀργυρίου ponitur pro ἀντὶ τιμῆς, &c.

a Παρακαλαθήκην—φυλάττειν] Idem loquendi genus est 1. Tim. c. 6. v. 20. τὴν παρακαλαθήκην φυλάττειν.

b Σὺν αὐτῷ γενναίῳ] Sonare videtur phrasis, incolumi ingenuitate; vel, cum id omne observaret, quod animi generosa postularet indoles. Eadem est vis præpositionis K. H. p. 31. Σὺν τῷ νόμῳ

* A Persian satrap ordered to murder Saphron
by Artaxerxes

ΕΙΣ ΑΓΗΣΙΛΑΟΝ. 63

how w^d not be shun | *tho' he sh^d be attended with great advantage*
 πώς ἔτος ἐκ ἂν πολὺ τὴν αἰσχροκέρδειαν ἀ-
 ποφεύγοι; Ἐκεῖνος τοίνυν κριθεὶς ὑπὸ τῆς πό-
 λεως ἀπαντὰ ^{*inferit*} ἔχειν τὰ Ἀγίδος, τὰ ἡμίσεα τοῖς
Eupolia ἀπὸ μητρὸς αὐτῆς ^{*relatives*} ὁμογενεῖς ^{*divided*} μετέδωκεν, ὅτι πε-
 νομένους αὐτὲς ἑώρα. Ὡς δὲ ταῦτα ἀληθῆ,
 πᾶσα μάρτυς ἢ τῶν Λακεδαιμονίων πόλις.
 Διδόντος δ' αὐτῷ ^{*offered*} ^{*many*} παμπόλλα δῶρα Τιθραύς,
 εἰ ἀπέλθοι ἐκ τῆς χώρας, ἀπεκρίνατο ὁ Ἀγη-
 σίλαος, ὦ Τιθραύσα, ^{*it is a rule*} νομίζεται παρ' ἡμῖν, τῷ
 ἄρχοντι ^{*more wealthy*} καλλίον εἶναι τὴν στρατιάν, ἢ ἑαυτὸν
 πλεττίζειν, ^{*enriches*} καὶ παρὰ τῶν πολεμίων ^{*spoils*} λαφυρὰ
 μᾶλλον, ἢ δῶρα λαμβάνειν.

Κ Ε Φ. ε΄.

ΑΛΛΑ μὴν καὶ ὅσαι γε ἡδοναὶ πολλῶν
^{*contrary*} κραίουσιν ἀνθρώπων, ποίας οἶδε τις Ἀ-
 γησίλαον ἡτήθηέναι; ὃς ὁ μέθης μὲν ^{*restrain*} ἀποσχέσθαι
 ὁμοίως

Ξν, &c. i. e. ex legis præscripto, vel, ita ut lex jubet. Similiter Memorab. l. 4. ferè medio. H.

^a Ἀγησίλαος ἡτήθηέναι;] Quo sensu vox accipitur 2 Petr. c. 2. v. 19. Αὐτοὶ δὲλοι ὑπάρχουσιν τῆς φθορᾶς· ὃ γὰρ τις ἡττήται, τότε καὶ διδέλνεται.

^b Μέθης μὲν ἀποσχέσθαι] Creditum est (inquit Crag. de Laced. Repub. p. 247.) Græcos reliquos vino deditos fuisse: itaque ob luxum

64 ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΛΟΓΟΣ.

ὁμοίως ᾤετο ^{became} χρῆναι καὶ ^{and so became} μανίας, σίτων δ' ὑπὲρ
 καιρὸν ὁμοίως ὥς ^{and so} καὶ ἀργίας. ^{for all} Διμοιρίαν γε-
 μνὴν λαμβάνων ἐν ταῖς θοίναις, ἔχ' ἕτος ἀμφο-
 τέραις ἐχρήτο, ἀλλὰ διαπέμπων, ἑδτετέραν αὐ-
 τῷ κατέλιπε. νομίζων βασιλεῖ τῷτο ^{were double} διπλασι-
 ασθῆναι, ^{private gratification} ἔχι πλεονόμης ἐνεκα, ἀλλ' ὅπως ἔχοι
 καὶ τῷτο τιμᾶν, εἴ τινα βέλροιο. Οὐ μὴν ὕπ-
 νῳ γε δεσπότη, ἀλλ' ^{subservient} ἀρχομένῳ ὑπὸ τῶν πρά-
 ξεων, ἐχρήτο. Καὶ εὐνήν γε εἰ μὴ τῶν σύνον-
 των φαυλοτάτην ἔχοι, αἰδόμενος ^{became} ἐκ ἀδῆλος ἦν.
 ἠγεῖτο γὰρ ἄρχοντι ^{son of the} προσήκειν, ^{effeminacy} ἢ ^{luxury} μαλακίᾳ,
 ἀλλὰ ^{to have a great share of} κατ' ἐρίᾳ, τῶν ἰδιωτῶν περιεῖναι. Τάδε
 μέντοι πλεονέκτων ^{of nature's gifts} ἐκ ἡσυχυεῖο, ἐν μὲν τῷ θέρει,
 τῷ ἡλίῳ, ἐν δὲ τῷ χειμῶνι, τῷ ψύχει. Καὶ
 μὴν εἴ ποτε ^{under great cold} μοχθήσαι ^{it happened} στρατῷ συμβαίη, ἐκὼν
^{egotism} ἐπὶ παρὰ τὰς ἄλλας. νομίζων πάντα τοι-
 αῦτα ^{consolation} παραμυθίαν εἶναι τοῖς στρατιώταις. Ὡς
 δὲ

luxum et perpotationes malè audierunt. Undè in ipsorum op-
 probrium Latini verbum finxerunt *pergræcari*: sicut et *Cicero*
 eos ebrietatis nomine notat. Hoc si ita est, ut de iis, qui in
 magnâ Græciâ vixerunt, *Sybaritis* et aliis, itemque de Græcis
Asiaticis non dubitatur, fuerunt certè ab hoc vitio immunes
Lacedæmonii. Nam iis non licebat nisi sitientibus bibere. Vide
 Nostrum in *Λακεδαιμ.* Πολ. c. 5.

1 In Phiditiis Lacedæmoniorum regi attributa est dupla portio.

^{in short} δὲ συνελόντι εἰπεῖν, Ἀγησίλαος πονῶν μὲν ἢ-
^{earnest} γαλλέιο, ^{philosophy} ρασιῶνην δὲ ^{ad huc} πᾶμπαν ἔ' προσιεῖο.

Περὶ γε μὴν ἀφροδισίων ^{continency} ἐγκραλείας αὐτῷ, ἄρ-
^{is for no other reason} ἔ'χι εἰ μὴ τε ἄλλῃς, ἄλλὰ θαύματος ἔνεκα, ἄξιον
 μνησθῆναι; Τὸ μὲν γὰρ, ὧν μὴ ^{ad huc} ἐπεθύμησεν,
^{is to be} ἀπέχεσθαι, ἀνθρώπινον ἂν τις φαίη εἶναι· τὸ
 δὲ, Μεγαβάτη τῷ Σπιθριδάτῃ παιδὸς ^{ad huc} ἐρασθεν-
 ῖα, ὥσπερ ἂν τῷ καλλίστῃ ἢ σφοδροτάτῃ φύσει
 ἐρασθείη ἔπειτα, ἡνίκά, ^{custom of the country} ἐπιχωρίῃς ὄντος τοῖς
 Πέρσαις φιλεῖν ^{to his} ἔς ἂν τιμῶσιν, ἐπεχείρησε καὶ
 ὁ Μεγαβάτης φιλεῖναι τὸν Ἀγησίλαον, ^{to the utmost of his power} δια-
 μάχεσθαι ἀνα κρατὸς το μὴ φιληθῆναι, ἄρ' ἔ'
 τῷτό γε ἤδη τὸ ^{continency} σωφρονημα καὶ λίαν ἔ' μαυικόν;
 Ἐπεὶ δὲ, ὥσπερ ἀτιμασθῆναι νομίσας, ὁ Με-
 γαβάτης τῷ λοιπῷ ἔ'κέτι φιλεῖν ἐπειρᾶτο, ^{sent for} προσ-
 φέρει τινὶ λόγον τῶν ἐταίρων ὁ Ἀγησίλαος
 πείθειν τὸν Μεγαβάτην πάλιν τιμᾶν αὐτόν.
^{as being} Ἐρομένῃ δὲ τῷ ἐταίρῃ, ἣν πεισθῇ ὁ Μεγαβά-
 της,

² Διαμάχεσθαι, &c.] *Agésilas* (inquit *Crag.* de *Repub. Laced.*)
 osculum fui amasii declinabat, addens vocem Rege prorsus dig-
 nam: malle se vincere cupiditates, quàm populosissimam hostium re-
 pugnantium urbem capere.

³ Μαυικόν;] *Latinis* itidem *insanum* est nonnunquam *magnum*.
Virgil. Aen. l. 2. v. 776.

*Quid tantum insano juvat indulgere dolori,
 O dulcis conjux? Ubi Servius: Insano, magno. H.*

της, εἰ φιλήσει, ἐνταῦθα διασιωπήσας ὁ Ἀγη-
σίλαος, εἶπεν ἄτωσί· ἔθ' εἰ μέλλοιμί γε αὐ-
τίκα μάλα κάλλισός τε καὶ ἰσχυρότατος καὶ
τάχιστος ἀνθρώπων ἔσεσθαι·^a μάχεσθαι γε μέν-
τοι πάλιν τὴν αὐτὴν μάχην, ὅμνυμι πάντας
τὰς θεὰς μᾶλλον βάλεσθαι, ἢ πάντα μοι, ὅσα
ὄρω, χρύσεια γενέσθαι.

Καὶ ὅτι μὲν δὴ ^{διεφύκει} ὑπολαμβάνουσι τινες ταῦτα,
ἐκ ἀγνοῶν· ἐγὼ μὲν δὲ δοκῶ εἰδέναι, ὅτι πολὺ
πλέονες τῶν πολεμίων, ἢ τῶν τοιῶτων, δύναν-
ται κρατεῖν. Ἀλλὰ ταῦτα μὲν ὀλίγων εἰδόντων,
πολλοῖς ἔξοισιν ἀπιστεῖν· ἃ δὲ πάντες ἐπιστά-
μεθα, ὅτι ἤκιστα μὲν οἱ ^{ἐπιφανέστατοι} τῶν ἀν-
θρώπων λαμβάνουσιν ὁ, τι ἂν ποιῶσιν· Ἀγησί-
λαον δὲ τι πράξαντα μὲν τοιοῦτον ἔτε ἰδὼν πώ-
ποτε ^{ἀρετὴν} εἰδὲς ἀνηγγείλεν, ἔτε ^{μεμνημένος} εἰκάζων πῶς ἂν
ἔδοξε λέγειν.

Καὶ γὰρ εἰς οἰκίαν μὲν εὐδεμίαν ἰδίᾳ ἐν αἰ-
ποδημίᾳ ^{ἐν τῇ πόλει} κατήγετο, αἰεὶ δὲ ἦν ἢ ἐν ἱερῷ, ἢ ἐνθα
δὴ ἀδύνατον τὰ τοιαῦτα πράττειν, ἢ ἐν φανερῷ,
μάρ-

^a Μάχεσθαι—μάχην] Forma dicendi elegans atque emphatica, quā etiam utuntur sacri Scriptores. Luc. c. 2. v. 8. φυλάσσει τις φυλακὰς.

μάρτυρας τὰς πάντων ὀφθαλμοὺς τῆς σωφροσύ-
νης ποιούμενος. Εἰ δ' ἐγὼ ταῦτα ψεύδομαι
ἀντία τῆς Ἑλλάδος ἐπισταμένης, ἐκείνον μὲν ἔ-
δεν ἐπαινῶ, ἑμαυτὸν δὲ ^{condemne} ψεγῶ. *Speak as ye*

Κ Ε Φ. 5.

Α Νδρείας γεμὴν ^{wisely} ἐκ ἀφανῆ τεκμήρια μοι
δοκεῖ ^{at first} πᾶρασχεσθαι, ^{understanding} υφιστάμενος μὲν αἰεί
πολεμεῖν πρὸς τὰς ἰσχυροτάτας τῶν ἐχθρῶν τῇ
τέ πόλει καὶ τῇ Ἑλλάδι, ἐν δὲ ταῖς πρὸς τὰ-
τας ἀγῶσι ^{turning} πρῶτον μὲν ἑαυτὸν ταῖσιν. ^{to come to an engagement} Εὐθα
γεμὴν ἠθέλησαν αὐτῷ οἱ πολέμιοι μάχην συ-
νάψαι, ἔ φόβῳ τρεψάμενος νίκης ἔτυχεν, ἀλλὰ
μάχῃ ^{which} ἀνιτύπῳ κραλήσας ^{rather} τρόπαιον ἐσησαίῳ,
ἀθάνατα μὲν τῆς ἑαυτῆς ἀρετῆς μνημεῖα καλῶ-
λιπὼν, ^{understand} σαφὴ δὲ καὶ αὐτὸς σημεῖα ^{produced} ἀπενεγκά-
μενος ^{his actions} τῷ θυμῷ μάχεσθαι. ὥς ἐκ ἀκρόουρας,
ἀλλ' ὁρῶντας ^{these were occasions} ἐξην αὐτὸς τὴν ψυχὴν δοκιμά-
ζειν. Τρόπαια μὲν Ἀγησιλάε ἐκ ὅσα ἐση-
σαίῳ, ^{undertook} ἀλλ' ὅσα ἐσραλεύσαίῳ, δίκαιον νομίζειν.

Η

Μαῖον

^a Ἀλλ' ὅσα ἐσρατεύσαίῳ] I. ε. ὅσα ἐν ταῖς ἐρατείαις, vel ἐρατεύμα-
ρος, ἔπραξε. Eum, utique, ex sententiā auctoris, in omnibus, in
quas

Μεῖον μὲν γὰρ εἶδεν ἐκράζει, ὅτι ἐκ ἡθελον
 αὐτῷ οἱ πολέμιοι μάχεσθαι, ^{left danger} ἀκίνδυνότερον δέ,
 καὶ ^{advantageous} συμφωρύτερον τῇ τε πόλει καὶ τοῖς συμ-
 μάχοις· καὶ ἐν τοῖς ἀγῶσι δὲ εἶδεν ἦτλον τὰς
^{without doubt} ἀκονίσαι, ἢ τὰς διὰ μάχης νικῶντας, * σεφανῶσι.

Τὴν γεμὴν σοφίαν αὐτῆ ποῖαι τῶν ἐκείνης
 πράξεων ἐκ ^{display} ἐπιδείκνυσθαι; ὃς τῇ μὲν παλρίδι
 ἔτως ^{behave} ἐχρητο, ὥς ^{subservient}ε μάλισα * πειθόμενος ἐτε-
 ροῖς ^{zealous} προθυμὸς ὢν, ^{unfeigned} ἀπροφάσις τὰς φίλτας ἐκέκ-
^{acquiesced}τητο· τὰς δὲ γε στρατιώτας ἅμα πειθόμενος καὶ
 φιλᾶντας αὐτὸν ^{made} παρείχε. Καίτοι πῶς ἂν
 ἰσχυρότερα γένοιτο φάλαγγς, ἢ διὰ τὸ μὲν ^{by discipline}πει-
 θεσθαι ^{with arms}εὐτακὺς ἔσσαι, διὰ δὲ τὸ φιλεῖν τὸν ἄρ-
 χοντα πεισῶς ^{attending} παρῆσαι;

Τὰς

quas exercitum eduxerat, expeditionibus se præbuit Agésilas, qui publica quædam virtutis suæ testimonia promeruerit. H.

^a Σεφανῶσι] Scil. ἀγωνοδίται seu ἀθλοδίται, vel, iis jubentibus, κήρυκες. Ubi scilicet non exstante ullo antagonista, qui posset coronæ controversiam facere, ad illum, qui se certamini pentathli potissimum obtulerat, et sine pulvere victor à præcone renuntia- tus fuerat, haud dubie pertinebat. H. Horat. lib. i. Epist. i. v. 49.

Quis circum pagos et circum compita pugnae

Magna coronari contemnat Olympia, cui spes,

Cui sit conditio dulcis sine pulvere palmæ.

^b Πειθόμενος ἑτέροις, &c. Hutchin. existimat, quòd hic respicit auctor-obsequium, quod magistratibus Spartanis, ex Asia cum revocantibus, præstitit Agésilas.

Τὰς ^{best} γεμὴν πολεμίους εἶχε ψέγειν μὲν ἔ-
 δυναμένους, μισεῖν δὲ ^{compelling them} ἀναγκαζομένους· τὰς γὰρ
 συμμάχους αἰεὶ πλεονέχειν αὐτῶν ἐμηχανάτο,
 ἑξαπατῶν μὲν, ὅπως καιρὸς εἴη, φθάνων δὲ,
^{expedition} ὅπως ταχὺς δέοι, λήθων δὲ, ὅπως τὸτο συμφέ-
 ροι, πάντα δὲ τὰναντία πρὸς τὰς πολεμίους, ἢ
 πρὸς τὰς φίλους ^{forwards} ἐπιηδεύων. Καὶ γὰρ νυχθι
 μὲν ὅσαπερ ἡμέρα ἐχρήτο, ἡμέρα δὲ ὅσαπερ
 νυκτὶ, πολλάκις ἀδηλος γιγνόμενος ὅπως τε εἴη,
 καὶ ὅπως ἴοι, καὶ ὅ, τι ποιήσοι· ὥς καὶ τὰ ^{forbear} ἐχυ-
 ρὰ ^{insecure} ἀνωχυρὰ τοῖς ἐχθροῖς ^{perished} καθίστη, τὰ μὲν πα-
 ριών, τὰ δὲ ^{take by storm} ὑπερβαίνων, τὰ δὲ κλέπων. Ὅποτε
 γεμὴν πορευοίτο, εἰδὼς, ὅτι ἐξεῖν τοῖς πολε-
 μίοις μάχεσθαι, εἰ βέλοιντο, ^{driven up} συνειλαγμένον μὲν
 ἔτι ^{insecure} ἥγε τὸ σράτευμα, ὥς ἂν ^{surround} ἐπικερθεῖν μά-
 λιστα ἑαυτῷ δύναίτο, ^{quietly} ἡσυχῶς δ' ὥσπερ ἂν παρ-
 θένος ἢ ^{modest} σώφρονες αὐτὴν προβαίνοι· νομίζων ἐν τῷ
 τοῖστ' ὅ, τε ^{without fear} ἀτρεμὲς, καὶ ^{firmly} ἀνεκπληκτότατον,
^{without confusion} καὶ ἀθορυβητότατον, καὶ ἀναμαρτητότατον, καὶ
 δυσεπιβλευτότατον εἶναι. Τοιγαρὲν τοιαῦτα
 ποιοῶν, τοῖς μὲν πολεμίοις δεινὸς ἦν, τοῖς δὲ
 φίλοις θάρσος καὶ ῥώμην ^{inspired} ἐνεποιεῖ· ὥς ἀκαλαφ-

70 ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΛΟΓΟΣ

^{not, to be desisted} ρονήτος μὲν ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν ^{continued} διετέλεσεν, ἀζή-
μιος δὲ ὑπὸ τῶν πολικῶν, ^{unblamed} ἀμεμπτος δὲ ὑπὸ τῶν
φίλων, πολυεραστότατος δὲ καὶ πολυεπαινότα-
τος ὑπὸ πάντων ἀνθρώπων.

Κ Ε Φ. Ζ.

Ως γεμὴν φιλόπολις ἦν, καθ' ἓν μὲν ἔ-
καστον μακρὸν ἂν εἴη ^{enumerated} γραφεῖν· οἶομαι
γὰρ ἔδδεν εἶναι τῶν πεπραγμένων αὐτῷ, ὅ, τι
ἐκ εἰς τὸτο ^{condemns} συγτείνει· ὡς δ' ἐν βραχεῖ εἰπεῖν,
ἅπαντες ἐπισάμεθα, ὅτι Ἀγησίλαος, ὅπερ ὤελο
τὴν πατρίδα ὠφελῆσαι, ἐ πόνων ^{thru} ὑφιετο, ἐ
κινδύνων ^{thru} ἀφίστατο, ἐ χρημάτων ^{thru} ἐφειδετο, ἐ σῶ-
μα, ^{head of army} ἐ γῆρας ^{head of army} πρεφασίζετο· ἀλλὰ καὶ βασι-
λέως ἀγαθῶς τὸτο ἔργον ἐνόμιζε, τὸ τὲς ἀρχο-
^{subiects} μένους ὡς πλείεα ἀγαθὰ ποιεῖν.

Ἐν τοῖς μεγίστοις δὲ ὠφελήμασι τῆς πατρί-
δος καὶ τόδε ἐγὼ τίθημι αὐτῷ, ὅτι δυνατώτα-
τος ὢν ἐν τῇ πόλει, φανερός ἦν μάλις τοῖς
νόμοις ^{subieciunt} λατρεῦων. Τίς γὰρ ἂν ^{disobedient} ἠθέλησεν ἀπει-
θεῖν,

^a Σῶμα, &c.] Atque hic tantus vir, ut naturam faultricem ha-
buerat in tribuendis animi virtutibus, sic maleficam nactus est in
corpore fingendo. Nam et flaturd fuit humili, et corpore exiguo,
et claudus altero pede. C. Nep. in Agesil. c. 8.

θεῖν, ὁρῶν τὸν βασιλέα πειθόμενον; τίς δ' ἂν
 ἡγάμενος μειονεχλεῖν, ^{in the war} νεώτερον τι ἐπεχείρησε
 ποιεῖν, εἰδὼς τὸν βασιλέα νομίμως καὶ τὸ κρα-
 τεῖσθαι φέροντα; ὃς καὶ πρὸς τὰς ^{difficulties} διαφόρους ἐν
 τῇ πόλει, ὥσπερ πατὴρ πρὸς παῖδας, προ-
 σέφερετο. ^{he showed} Ἐλοιδορεῖτο μὲν γὰρ ἐπὶ τοῖς ἀ-
 μαρτήμασιν, ἐτίμα δ' εἴ τι καλὸν πράττειεν,
^{afforded assistance} παριστάο δ' εἰ τις συμφορὰ συμβαίνοι· ἐχθρὸν
 μὲν εἰδὲνα ἡγάμενος πολίτην, ἐπαινεῖν δὲ πάν-
 τας ἐθέλων, σῶζεσθαι δὲ πάντας κέρδος νομί-
 ζων, ^{calamities} ζημίαν δὲ τιθεῖς, εἰ καὶ ὁ μικρὸς ^{base} ἀξίος ἀ-
 πόλοιτο. Εἰ δ' ἐν τοῖς νόμοις ^{substant} ἡρεμνῆες διαμέ-
 νοιεν, δῆλος ἦν εὐδαίμονα μὲν αἰεὶ ἔσεσθαι τὴν
 πατρίδα λογιζόμενος, ἰσχυρὰν δὲ τότε, ὅταν
 οἱ Ἕλληνες σωφρονῶσιν. ^{all united}

Εἰ γεμὴν αὖ καλὸν Ἕλληνα ὄντα φιλέλληνα
 εἶναι, τίνα τίς εἶδεν ἄλλον στρατηγὸν, ἢ πόλιν
 οὐκ ἐθέλοντα αἰρεῖν, ὅταν οἴηται ^{to lay it waste} πορθῆσειν, ἢ
 συμφορὰν νομίζοντα τὸ νικᾶν ἐν τῷ πρὸς Ἑλ-
 λήνας πολέμῳ; Ἐκεῖνος τοίνυν, ἀγγελίας μὲν
 ἐλθούσης αὐτῷ, ὡς ἐν τῇ ἐν Κορίνθῳ μάχῃ ὅκτῳ
 μὲν Λακεδαιμονίων, ἐγγὺς δὲ τῶν πολεμίων

* He was assisted here by Teleutias (his ^{μύριοι} brother in law) who he made commander of the naval forces; but this expedition did not succeed, & they were repulsed by Phicrates, the Athenian general.

72 ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΛΟΓΟΣ

μύριοι τεθναῖεν, ἔκ ^{plighted} ἐφῆσθεις φανερός ἐγένετο,
 ἀλλ' εἶπεν ἄρα, Φεῦ ὦ Ἑλλάς! ὁπότε οἱ νῦν
 τεθνηκότες ἱκανοὶ ἦσαν ζῶντες νικᾶν μαχόμε-
 νοι πάντας βαρβάρους. Κορινθίων γεμὴν τῶν
^{deserters} φευγόντων λεγόντων, ὅτι ^{in field} ἐνδοιδοίτο αὐτοῖς ἡ
 πόλις, καὶ ^{rans} μηχαναῖς ἐπιδείκνυντων, αἷς πάντες
 ἡλπίζον ἐλεῖν τὰ τεῖχη, ἔκ ἣθελε ^{take it} προσβαλ-
 λειν, λέγων, ὅτι ^{enslaved} ἔκ ἀνδραποδισθῆναι δεοὶ Ἑλ-
 ληνίδας πόλεις, ἀλλὰ ^{brought to their senses} σωφρονίζειν· εἰ δὲ τὸς
 ἀμαρτάνουσας, ἔφη, ἡμῶν αὐτῶν ^{deprive} ἀφανισμεν,
 ὁρᾶν χρὴ μὴ ^{id} ἔχωμεν μεθ' ὅτε τῶν βαρ-
 βάρων κρατήσομεν.

Εἰ δ' αὖ καλὸν καὶ Μισοπέρσην εἶναι, ὅτι
 καὶ ὁ ^{id} πάλαι ἐξεστράτευσεν ὡς δαλωσόμενος
 τὴν Ἑλλάδα, καὶ ὁ νῦν ^{afflict} σύμμαχεϊ μὲν τέτοις
 μεθ' ὁποτέρων ^{along with, with} ἀν οἷηται μείζω βλάψειν, ὠρεῖ-
 ται δ' ἐκείνοις, ἔς ἃν νομίζῃ λαβόντας πλεῖστα
 κακὰ τὸς Ἑλλήνας ποιήσειν, εἰρήνην δὲ συμ-
^{conclude} πράττει,

^a Ἐνδοιδοίτο, &c.] C. Nep. in Agefil. c. 5. Idem (Agefilaus) cum adversarios intra moenia compulisset, et ut Corinthum oppugnaret, multi bortarentur; negavit id suae virtuti convenire: "se enim eum esse, dixit, qui ad officium peccantes redire cogeret, non qui urbes nobilissimas expugnaret Græciæ."

¹ Scil. Artaxerxes.

πράττει, ἐξ ἧς ἂν ἡγήται μάλισ' ἂν ἡμᾶς
 ἀλλήλοις ^{embroid} πολεμήσειν. (ὁρῶσι μὲν ἐν ἅπαντες
 ταῦτα) ^{consider} ἐπεμελήθη δέ τις ἄλλος ^{what} ὥποτε ^{the} πλὴν
 Ἀγησίλαος, ἢ ὅπως ^{had resolve} τι φύλον ἀποσησέαι τῇ
 Πέρσῃ, ἢ ὅπως ^{in short} τὸ ἀποσᾶν μὴ ἀπόληαι, ἢ τὸ
 παρᾶπαν, ὡς καὶ βασιλεὺς ^{undertake} κακὰ ἔχων μὴ
 δύνηται τοῖς Ἑλλήσι ^{undertake} πράγματ' ἀπαρχειν; ὃς
 καὶ πολεμῆσης τῆς πατρίδος πρὸς Ἑλληνας,
 ὅμως τῇ κοινῇ ἀγαθῇ τῇ Ἑλλάδι ἐκ ἡμέλη-
 σεν, ἀλλ' ἐξέπλευσεν ὅ, τι δύναϊο κακὸν ποιή-
 σων τὸν βάρβαρον.

Κ Ε Φ. ἦ.

ΑΛΛΑ μὴν ^{amiable} ἄξιόν γε αὐτῇ καὶ τὸ εὐχαρι-
 μὴ ^{dignity} σιωπᾶσθαι. ᾧ γε ὑπαρχέσης μὲν
 τιμῆς, ^{best} παρήσης δὲ ^{enlarged} δυνάμεως, πρὸς δὲ τέτοις
 βασιλείας, καὶ ταύτης ^{kind} ἐκ ἐπιβλευομένης, ἀλλ'
 ἀγαπωμένης, τὸ μὲν ^{affection} μεγαλαυχὸν ^{attention} ἐκ ἂν εἶδε
 τις, τὸ δὲ φιλοσοργον, καὶ θεραπευτικὸν τῶν
 φίλων καὶ μὴ ζητῶν κατενόησεν ἂν. Καὶ μὴν
^{he had took} μετείχε μὲν ^{amusing} ἡδίστα ^{attending to} παισικῶν λόγων, συνεσπῆ-
 δαζε δὲ πᾶν ὅ, τι δεοὶ φίλοις. διὰ δὲ τὸ, εὐ-
 ελπις,

+ An Athenian appointed to make peace between Artaxerxes & his Country.

74 ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΛΟΓΟΣ

ελπις, καὶ εὐθυμος, καὶ αἰεὶ ἰλαρὸς εἶναι, πολ-
λὰς ἐποίει μὴ τῷ διαπράξασθαι τι μόνον ἔνεκα
πλησιαίνει, ἀλλὰ καὶ τῷ ἡδίων διημερεύειν.
Ἦκιστα δ' ὧν οἷος μεγαληγορεῖν, ὅμως τῶν ἐ-
παινεύων αὐτὸς ἐβαρέως ἤκουεν, ἡγάμενος
βλαπτειν ἑδὲν αὐτὸς, ὑπισχνεῖσθαι δὲ ἄνδρας
ἀγαθὸς ἔσεσθαι.

Ἀλλὰ μὴν καὶ τῇ μεγαλογνωμοσύνῃ ὡς εὐ-
καίρως ἐχρήτο, ἢ παραλείπῃ. Ἐκεῖνος γάρ,
ὅτ' ἦλθεν αὐτῷ ἐπιστολὴ παρὰ βασιλέως, ἣν ὁ
μετὰ Καλλία τῷ Λακεδαιμονίῃ Πέρσης ἤνεγκε
περὶ ξενίας τε καὶ φιλίας αὐτῷ, ταύτην μὲν
ἐκ ἐδέξατο, τῷ δὲ φέροντι εἶπεν, ἀπαγγεῖλαι
βασιλεῖ, ὡς ἰδίᾳ μὲν πρὸς αὐτὸν εἶδέν δέοι ἐ-
πιστολὰς πέμπειν. ἦν δὲ φίλος τῇ Λακεδαίμονι,
καὶ τῇ Ἑλλάδι εὖνεος ὧν φαίνηται, ὅτι καὶ αὐ-
τὸς φίλος ἀνὰ κράτος αὐτῷ ἔσοιο. ἦν μέντοι,
εἶπε, ἐπιβλεψὼν αἰσίσκησαι, μὴδ', ἂν πάντῃ
πολλὰς ἐπιστολὰς δέχωμαι, φίλον ἔξω με οἶ-
έσθω. Ἐγὼ ἔν καὶ τῷτο ἐπαινῶ Ἀθησιλάῃ,
τὸ, πρὸς τὸ ἀρέσκειν τοῖς Ἕλλησιν, ^{διὰ φίλους} ~~ὑπεριδεῖν~~
τὴν βασιλέως ξενίαν. Ἀγαμαὶ δὲ κακίνο, ^{ἀνὰ φίλους} ~~ἀνὰ φίλους~~

ὅτι ^{whichever of the two} ἔχ' ὁπότερος ^{at once} πλείω τε ^{than} χρήματα ἔχει, καὶ ^{more highly} πλείονων ^{of himself} ἀρχεῖ, ^{than} τῷ ἡγησαίῳ μείζον φρονήσον ^{of himself} εἶναι; ἀλλ' ὁπότερος τε ἀμείνων εἴη, καὶ ἀμεινόνων ἡγοῖτο.

Ἐπαινῶ δὲ καὶ κεῖνο τῆς προνοίας αὐτοῦ, ὅτι νομίζων ἀγαθὸν τῇ Ἑλλάδι, ἀφίστασθαι τῷ βασιλέως ὡς πλείους σαλράπας, ἐκ ἐκράληθη ἔθ' ὑπὸ δώρων ἔθ' ὑπὸ τῆς βασιλέως ῥώμης, ἐβελήσας ξενωθῆναι αὐτῷ, ἀλλ' ἐφυλάξαίῳ μὴ ἄπιστος γενέσθαι τοῖς ἀφίστασθαι βελομένοις. Ἐκεῖνο γε μὴν αὐτῷ τίς ἐκ ἂν ^{wonder at} ἀγάσθη; ὁ μὲν γὰρ Πέρσης, νομίζων, ἦν χρήματα πλείους ἔχει, πάνθ' ὑφ' ἑαυτῷ ^{carry before him} ποιήσεσθαι, διὰ τῷ πάν μὲν τὸ ἐν ἀνθρώποις χρυσίον, ^{valuable} πάν δὲ τὸ ἀργύριον, πάντα δὲ τὰ πολυέλεστα, ἐπειρᾶτο πρὸς ἑαυτὸν ^{to collect} ἀθροίζειν. ὁ δὲ ἔτις ἀνέσκευάσαίῳ τὸν οἶκον, ὥς τε τῶν μηδενὸς προσδεῖσθαι.

Εἰ δὲ τις ταῦτα ἀπιστεῖ, ιδέτω μὲν, οἷα οἰκία ^{is satisfied} ἥκει αὐτῷ, θεάσθω δὲ τὰς θύρας αὐτοῦ· εἰκάσειε γὰρ ἂν τις ἔτι ταύτας ἐκείνας εἶναι,

I

ἄσπερ

* Founder of the royal family of Sparta flourished A. C. 1100 years: so those gates if erected by Aristodemus had then stood 700 years. according to Plutarch

76 ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΛΟΓΟΣ

ἄσπερ Ἀρισόδημος ὁ Ἡρακλέης, ὅτε κατήλ-
 θε, λαβὼν ^{erectis} ἐπεξήσατο. πειράσθω δὲ θεάσασ-
 θαι τὴν ἔνδον ^{in nature} καλᾶσκευην. ἐννοησάτω δὲ, ὡς
 ἐθoinάζεν ἐν ταῖς θυσίαις. ἀκυσάτω δὲ ὡς ἐπὶ
^{communi caris} πολίτικῃ ^{having to adapt} κανάθρῃ καλῇ εἰς Ἀμύκλας. Τοι-
 γάρ ἐν ἔτῳ ἐφαρμοσας τὰς δαπάνας ταῖς
 προσόδοις, ἔδεν ἡναγκάζετο χρημάτων ἕνεκα
 ἄδικον πρᾶττειν. Καίτοι καλὸν μὲν δοκεῖ εἶ-
 ναι ^{not to be taken} τείχη ἀνάλωτα κτᾶσθαι ὑπὸ πολεμίων.
 πολὺ μέντοι ἔγωγε κάλλιον κρίνω, τὸ τὴν
 αὐτῆς ψυχὴν ἀνάλωτον καλᾶσκευάσαι καὶ ὑπὸ
 χρημάτων, καὶ ὑπὸ ἡδονῶν, καὶ ὑπὸ φόβου.

^a Πολιτικῇ κανάθρῃ] Ejusmodi, ὡς γ' ἐμοὶ δοκεῖ, (inquit Cel-
 Hitch.) canathrum vult, quo πολιταὶ quilibet, etiam si fuerint
 privati, vehi solebant. Adde sis quæ ex aliis Scriptoribus con-
 gessit Vir doctiss. Apud Athen. l. 4. c. 6. legimus Πολέμων δὲ
 ἐν τῷ παρὰ Ξενοφῶνι κανάθρῳ, &c. Scias autem (verba sunt erudi-
 tiss. Casauboni) obscurum fuisse antiquis criticis Xenophontis
 hunc locum; quando Polemon vocis κανάθρῳ interpretationem
 integro commentario erat persequutus. Athenæus paulò post
 (cap. 7.) ex Didymo Grammatico κανάθρῳ interpretatur καμαρω-
 τὸν ξύλινον ἄρμα, i. e. currum ligneum fornicatum.

^b Κατὰ εἰς Ἀμύκλας.] Urbs fuit Peloponnesi, Lacedæmoni sic
 vicina, ut pars ejus à quibusdam habita sit. Ibi festum Hyacin-
 thiorum celebrabant Lacones, et, dum agebatur, moris fuisse
 ἐπὶ κανάθρῳ πομπεύειν, scribit Athen. l. 4. c. 7. H. A. Cicero ne
 tacita dicuntur Amyclæ: et Virgil. Æn. 10. v. 564.—Tacitis
 regnavit Amyclis. ad quem locum vide sis Raderum.

1 Intell. ἀπόγονος vel ἑγγονος. H.

Κ Ε Φ.

Κ Ε Φ. Θ,

^{shall}
ΑΛΛΑ μὴν ἐρῶ γε, ὡς καὶ τὸν τρόπον
^{offered}
 ὑπέσθαι^{made} τῇ τῇ Πέρσῃ ἀλαζονείᾳ.
 Πρῶτον γὰρ, ὁ μὲν τῷ σπανίως ^{seldom} ὁρᾶσθαι ἐσεμ-
 νύετο. Ἀγησίλαος δὲ τῷ αἰεὶ ἐμφανὲς εἶναι ἢ
 γάλλετο, νομίζων αἰσχυργία μὲν τὸ ἀφανίζεσ-
 θαι πρέπειν, τῷ δὲ ^{rather, may of life} εἰς κάλλος βίῃ τὸ φῶς
 μᾶλλον κόσμον παρέχειν. ἔπειτα δὲ, ὁ μὲν τῷ
 δυσπρόσοδος εἶναι ^{placed, perfect} ἐσεμνύετο, ὁ δὲ τῷ πᾶσιν
 εὐπρόσοδος εἶναι ἔχαιρε. Καὶ ὁ μὲν ἡβρυνέτο
 τῷ βραδέως διαπράττειν, ὁ δὲ τότε μάλις
 ἔχαιρεν, ὁπότεν τάχιστα τυχόντας, ὧν δέοιτο,
 ἀποπέμποι.

^{eat}
 Ἀλλὰ μὴν καὶ τὴν εὐπάθειαν ὅσω ῥαυονα καὶ
^{eat, rather}
 εὐπορώτεραι^{obscure} Ἀγησίλαος ἐπειηδευσεν, ἄξιον κα-
 τανοῆσαι. τῷ μὲν γὰρ Πέρσῃ πᾶσαν γῆν πε-
 ριέρχονταί^{rather} μαρτυροῦντες, τί ἂν ἡδέως πίοι. μυ-
 ρίοι δὲ τεχνῶνται^{rather} τί ἂν ἡδέως φάγοι. ὅπως
 γε μὴν ^{he may, sleep} καλὰδαρθοί, ἔδ' ἂν εἴποι τις ὅσα πραγ-
^{eat}
 ματεύονταί. Ἀγησίλαος δὲ, διὰ τὸ φιλόπονος
 εἶναι, πᾶν μὲν τὸ παρὸν ἡδέως ἔπινε, πᾶν δὲ

78 ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΛΟΓΟΣ

τὸ ^{met with} συνιυχὸν ἠδέως ἥσθιεν· εἰς δὲ τὸ ἀσμένως
κοιμηθῆναι, πᾶς τόπος ἱκανὸς ἦν αὐτῷ. Καὶ
ταῦτα ἔ μόνον πρᾶτῶν ἔχαιρεν, ἀλλὰ καὶ ἐν-
^{reflecting}θυμῶν ἠγάλλετο, ὅτι αὐτὸς μὲν ἐν μέσαις
ταῖς εὐφροσύναις ^{was employed} ἀναστροφῶν· τὸν δὲ βάρβα-
ρον ἑώρα, εἰ μέλλοι ἀλύπως βιώσεσθαι, συνελ-
^{he drew}κυσεον αὐτῷ ἀπὸ περάτων τῆς γῆς τὰ τέρ-
ψονα. Εὐφραῖνον δὲ καὶ τάδε, ὅτι αὐτὸς μὲν
^{delighted}ἦδει, τῇ τῶν θεῶν ἰκαλασκευῇ δυνάμενος ἀλύ-
πως χρῆσθαι· τὸν δὲ ἑώρα φεύγοντα μὲν ^{κατ}θάλ-
πη, φεύγοντα δὲ ψύχη, δι' ἀσθένειαν ψυχῆς,
ἐκ ἀνδρῶν ἀγαθῶν ἀλλὰ ^{animals}θηρίων τῶν ἀσθενεσ-
τάτων βίον μιμέμενον.

Ἐκεῖνο γεμὴν πῶς ἔ καλὸν καὶ μεγαλόγ-
νωμον, τὸ αὐτὸν μὲν ἀνδρὸς ἔργοις καὶ κτή-
μασι κοσμεῖν τῶν ἑαυτοῦ οἶκον, κύνας τε πολ-
λὰς ^{charges}θηρεῖας καὶ ἵππους πολεμιστηρίας τρέφον-
τα· Κυνίσκαν δὲ ἀδελφὴν ἔσαν πεῖσαι ἄρμα-
τοτροφεῖν, καὶ ἐπιδεῖξαι, νικώσης αὐτῆς, ὅτι τὸ
θρέμμα

^a Μεγαλόγνωμον] Hic loci vox denotat τὴν μεγαλογνωμοσύνην, seu virtutem ejus viri, qui ingenio suo, seu prudentiâ (utî Steph. ad v.) ad res magnas gerendas utatur. H.

1 Intell. τῶν ἑρῶν, i. e. anni temporum. H.

^{mark} Δρέμμα τέτο ἐκ ἀνδραγαθίας, ἀλλὰ πλέτε
 ἐπίδειγμά ἐσι. Τόδε γεμὴν πῶς ἐ σαφῶς
 πρὸς τὸ γενναῖον ἔγνω, ὅτι ἄρμαλι μὲν νικήσας
 τὰς ιδιώτας, ἐδὲν ὀνομαστότερος ἂν γένοιτο· εἰ δὲ
 φίλην μὲν πάντων μάλισα τὴν πόλιν ἔχοι,
 πλείους δὲ φίλους καὶ ἀρίστους ἀνὰ πᾶσαν τὴν
 γῆν ^{πολλὰ} κεκλήσῃ, νικῶν δὲ τὴν μὲν παλρίδα καὶ τὰς
 εἰσείρας εὐεργετῶν, τὰς δὲ ἀντιπάλους ^{humble} τιμωρεῖ ^{them}
 μένος, ὅτι ὄντως ἂν εἴη νικηφόρος τῶν καλλίσ-
 των καὶ μεγαλοπρεσάτων ἀγωνισμάτων, καὶ
 ὀνομαστότατος καὶ ζῶν καὶ τελευτήσας γένοιτ'
 ἂν;

Κ Ε Φ. Ι.

Ε Γ Ω μὲν ἔν τοιαῦτα ἐπαινῶ Ἀγησίλαον·
 ταῦτα γὰρ ἐχ ὥσπερ εἰ θησαυρῷ τις
^{not with} ἐντυχοί, πλεσιώτερος μὲν ἂν εἴη, οἰκονομικώ-
 τερος δὲ ἐδὲν ἂν· καὶ εἰ νόστιμὸς δὲ πολεμίοις ἐμ-
 πεσθῆσης κραλήσειεν, εὐτυχέστερος μὲν ἂν εἴη,
^{more able general} στρατηγικώτερος δὲ ἐδὲν ἂν· ὁ δὲ καρτερία μὲν
^{boldness} πρωτεύων, ἐνθα πονεῖν καιρὸς, ἀλκὴ δὲ, ὅπερ
 ἀνδρείας ἀγών, γνώμη δὲ, ὅπερ βελῆς ^{need} ἔργον,
 ἔτος

80 ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΛΟΓΟΣ

ἔτος ἔμοιγε δοκεῖ δικαίως ἀνὴρ ἀγαθὸς παντὶ
 λῶς ἂν νομίζεσθαι. Εἰ δὲ καλὸν ^{in action} εὖρημα ἀν-
 θρώποις ^{the moral & rule} εὖρημα καὶ καλὸν πρὸς τὸ ἀγαθὰ ἐρ-
 γάζεσθαι, καλὸν ἂν μοι δοκεῖ εἶναι ἡ Ἀγησι-
 λάα ἀρετὴ ^{excellence} παραδειγμα γενέσθαι τοῖς ἀνδρα-
 γαθίαν ^{to cultivate} ἀσκεῖν βελομένοις. Τίς γὰρ ἂν ἡ
 θεοσεβῇ μιμῶμενος, ^{in his} ἀνόσιος γένοιτο· ἡ δίκαιον,
 ἄδικος· ἡ σώφρονα, ὑβρις, ἡ ^{continence} ἐγκρατῆ, ἀκ-
 ρατῆς; καὶ γὰρ δὴ ἔχ' ἔτις ἐπὶ τῷ ἄλλων βα-
 σιλεύειν, ὡς ἐπὶ τῷ ἑαυτῷ ἄρχειν ἐμεγαλύ-
 νει· ἔδ' ἐπὶ τῷ πρὸς τὰς ^{war} πολεμίας, ἀλλ'
 ἐπὶ τῷ πρὸς πᾶσαν ἀρετὴν ^{excellence} ηγεῖσθαι τοῖς πο-
 λίταις.

Ἀλλὰ γὰρ μὴ, ὅτι τελελευτήκως ἐπαινεῖται,
 τέττε ^{therefore} ἔνεκα θρήνον τις τέτον τὸν λόγον νομισά-
 τω, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον ἐγκώμιον. Πρῶτον
 μὲν γὰρ ἅπερ ζῶν ἦκε, ταῦτα καὶ νῦν λέγε-
 ται περὶ αὐτῶ· ἔπειτα δὲ, τί καὶ πλεον θρήνε
 ἅπερ, ἡ βίος τε εὐκλεῆς καὶ θάνατος ὠραῖος;
 ἐγκωμίων δὲ τί ἀξιώτερον, ἡ νῖκαί τε αἱ κάλ-
 λισαι, καὶ ἔργα τὰ πλείεσθ' ἀξια; Δικαίως
 δ' ἂν ἐκεῖνός γε μακαρίζοιτο, ὃς εὐθύς μὲν ἐκ
 παιδὸς

παῖδός ἐρασθεὶς τῇ ^{a good reputation} εὐκλεῆς γενέσθαι, ἔτυχε
 τῷτῃ ^{his extreme poverty} μάλισα τῶν καθ' ἑαυτὸν. φιλοτιμότερος δὲ
 πεφυκώς, ^{unacquainted} ἀνητήτος διετέλεσεν, ἔπει βασιλεὺς
 ἐγένετο. ^{having arrived at an advanced period} ἀφικομένου δὲ ἐπὶ τὸ μηκιστὸν ἀνθρω-
 πίνῃ αἰῶνι, ^{ambitious} ἀναμάρτητος ἐτελεύτησε, καὶ περὶ
 τῷτῃς, ὧν ἠγείτο, καὶ πρὸς ἐκείνους, οἷς ἐπο-
 λέμει.

Κ Ε Φ. ιά.

Βούλομαι δὲ καὶ ἐν κεφαλαίοις ἐπανελθεῖν ^{in a summary manner} τὴν ἀρετὴν αὐτῷ, ὡς ἂν ὁ ἔπαινος εὐμ-
 νημονεσέρωσ ἐχοί. ^{more easily remembered} Ἀγησίλαος μὲν ἱερὰ καὶ τὰ
 ἐν τοῖς πολεμίοις ἐσέβητο, ἠγόμενος τῆς θεῆς
 ἔκ ἥτλον ἐν τῇ πολεμίᾳ χρῆναι, ἢ ἐν τῇ φιλίᾳ ^{that it becomes}
 συμμάχους ποιεῖσθαι. ^{to be satisfied} ἱκέτας δὲ θεῶν, οὐδὲ ἐχ-
 θρὸς, ἐβιάζετο, νομίζων ἀλογον εἶναι τῆς μὲν
 ἐξ ἱερῶν κλέπτουρας, ^{injustice} ἱεροσυλίας καλεῖν, τῆς δὲ
 βωμῶν ἱκέτας ἀποσπώντας, ^{for religious} εὐσεβεῖς ἠγείσθαι.
 Ἐκεῖνος γεμὴν ὑμνων ἔποτ' ἔληγεν, ὡς τῆς
 θεῆς οἶοιτο οὐδὲν ἥτλον ὁσίοις ἔργοις ^{more} ἢ ἀγνοίς
 ἱεροῖς ἠδυσθαι. Ἀλλὰ μὴν καὶ ὁπότε εὐτυχοῖη,
 ἐκ ἀνθρώπων ὑπερεφρόνει, ἀλλὰ θεοῖς ^{received thanks} χάριν
 ἠδεῖ.

82 ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΛΟΓΟΣ

ἦδει· καὶ ^{being confident} θάρρῶν ^{from of fortune} πλείονα ἔθυσεν, ἢ ^{on a change} οκνῶν ηυ-
^{would} χελο· εἵθιστο δὲ ^{affable} φοβεμένος μὲν, ἱλαρὸς φαίνεσ-
 θαι, εὐτυχῶν δὲ, ^{affable} πρᾶος εἶναι.

Τῶν γεμὴν φίλων ἔ τὸς δυνατώτατας, ἀλλὰ
 τὸς ^{obedient} προθυμοτάτας ^{zealous} μάλιστα ἠσπάζετο· ἐμίσει δὲ
 ἔκ εἰ τις ^{various} κακῶς ^{various} πασχῶν ἡμύνετο, ἀλλ' εἰ τις
 εὐεργετούμενος ^{avaricious} ἀχαριστος φαίνοιτο· ἔχαιρε δὲ,
 τὸς μὲν ^{avaricious} αἰσχροκερδεῖς πένητας ὄρων, τὸς δὲ
 δικαίως πλεονέκτας ποιῶν· βεβλῶμενος τὴν δικαιο-
 σύνην τῆς ἀδικίας ^{more} κερδαλεωτέραν ^{Lucullus} καθίσταναι.

^{he was conversant} Ἡσκει δὲ ^{to converse with} ἐξομιλεῖν μὲν ^{to converse with} παντοδαποῖς, ἢ ^{to converse with} χρῆσ-
 θαι δὲ τοῖς ἀγαθοῖς. Ὅποτε δὲ ψεγόντων ἢ
 ἐπαινούντων ^{to attend to} τινὰς ἄνθρωποι, ^{involuntarily} ἔχ ἥτιον ὤλετο ^{involuntarily} καλῶ-
 μανθάνειν τῶν λεγόντων τροπὰς, ἢ ^{which they spoke of} περὶ ὧν
 λεγόιεν. Καὶ τὸς μὲν ὑπὸ φίλων ἐξαπατῶμε-
 νος ^{refuge} ἔκ ἔφευγε, τὸς δὲ ὑπὸ πολεμίων, ^{involuntarily} πάνπαν
 κατεμμεφετο. Καὶ τὸ μὲν ^{involuntarily} ἀπιστεῖν ^{involuntarily} ἐξ ἀπα-
 τῶν, ^{involuntarily} σαφὸν ἔκρινε, τὸ δὲ ^{involuntarily} πειθεύοντα, ^{involuntarily} ἀνοσίον.

Ἐπαινέμενος

[Ἡσκει] Intransitiva significatio verbi huius non infrequens est etiam disertissimi auctoribus. Vide Raphael. ad Αἴ. c. 24. v. 16. ubi de hoc verbo plura adlata sunt.

[Χρῆσθαι] Sic ferè uti adhibent Latini, pro consuetudinem cum aliquo, seu commercium habere. H.

Ἐπαινέμενος δὲ ἔχαιρεν ὑπὸ τῶν καὶ ψέ-
 γειν ἐθέλοντων τὰ ^{agreeable to virtue} μὴ ἀρεσά, καὶ τῶν παρρη-
 σιαζομένων ^{not so openly} ἔδνα ^{not} ἡχθραίνε· τὸς δὲ ^{to be} κρυψίνους
 ὥσπερ ^{to be} ἐνεδρας ^{in the mind} ἐφυλάττετο· Τὸς γεμὴν δια-
 βολας ^{of the mind} μαλλον, ἢ τὸς κλέπας, ἐμίσει, μείζω
^{to be} ζημίαν ἡγέμενος, φίλων ἢ χρημάτων ^{to be} σερίσκεσ-
 θαι. Καὶ ταῖς μὲν τῶν ιδιωτῶν ἀμαρτίας ^{patiently} πρᾶ-
 ως ^{superlooked} ἐφερε, τὰς δὲ τῶν ἀρχόντων ^{heinous} μεγαλας ἤγε,
 κρίνων· τὸς μὲν ὀλίγα, τὸς δὲ πολλὰ κακῶς
 διατίθεναι· Τῇ δὲ βασιλείᾳ ^{became} προσήκειν ἐνόμι-
 σεν ^{involence} ἔραδιεργίαν, ἀλλὰ ^{all-perfection} καλοκαγαθίαν.

Καὶ τῷ μὲν σώματος ^{to erect} εἰκόνα ^{to erect} στήσασθαι ἀπέσ-
 χελο, πολλῶν αὐτῷ τῷτο ^{to erect} δωρεῖσθαι θελόντων,
 τῆς δὲ ψυχῆς ^{executing} ἔδεποε ἐπαύελο μνημεῖα διαπο-
 νέμενος· ἡγέμενος τὸ μὲν, ^{to be} ἀνδριανισποιῶν, τὸ
 δὲ, αὐτῷ ἔργον εἶναι, καὶ τὸ μὲν, πλεσιῶν, τὸ
 δὲ, τῶν ἀγαθῶν. Χρήμασι γεμὴν ^{to be} ἔ μόνον δι-
 καιῶς, ^{liberally} ἀλλὰ καὶ ἐλευθερίως ^{to be} ἐχρήτο· τῷ μὲν
 δικαίῳ ἀρκεῖν ἡγέμενος τὸ ^{to be} εἶναι τὰ ἀλλότρια,
 τῷ δὲ ἐλευθερίῳ καὶ ^{serviceable} τῶν ἑαυτῷ ^{religions} προσωφελη-
 τέον εἶναι. Αἰεὶ δὲ ^{religions} δεισιδαιμῶν ἦν, νομίζων

Κ

τὸς

ἢ Δεισιδαίμων] Vocabulum est μῖσος, atque adeò nunc laudi
 est, nunc vitio. Hoc autem loco partem in meliorem accipien-
 da vox est. H.

1 Κρυψίνους, δόλιος, πανουργός. Hesych.

2 Supple in τῶν, &c.

84 ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΛΟΓΟΣ

τὰς μὲν καλῶς ζῶντας, ^{were not yet happy} ἔπω εὐδαίμονας, τὰς δ' ^{knowing there to be so} εὐκλεῶς τετελευτηκότας, ἤδη μακαρίους. Μείζω ^{to neglect} δὲ συμφορὰν ἔκρινε τὸ, γιγνώσκοντα, ἢ ἀγνο- ^{admired} ῶντα, ἀμελεῖν τῶν ἀγαθῶν. δόξης δὲ εὐδαιμονίας ^{acquire} ἥρα, ἧς ἕκ ^{a more of life} ἐκ ἐξέσπινει τὰ ἴδια. μετ' ὀλίγων δὲ ^{acquiring} μοι ἐδόκει ἀνθρώπων ἔκ καρτερίαν τὴν ἀρετὴν, ^{more discretion} ἀλλ' εὐπαθείαν νομίζειν. Ἐπαινέμενος γὰρ ἔ- ^{practiced} χαιρε μᾶλλον ἢ χρήματα κτῶμενος. Ἀλλὰ ^{more} μὴν ἀνδρείαν γε τὸ πλεον μετ' εὐδαιμονίας, ἢ ^{more} μετὰ κινδύνων ἐπεδείκνυτο. καὶ σοφίαν ἔργῳ ^{more} μᾶλλον, ἢ λόγῳ ἥσκει.

Πρῶτατος γεμὴν φίλοις ὦν, ἐχθροῖς φοβε- ^{more} ρώτατος ἦν. καὶ πόνοις μάλιστα ἀντέχων, ἐταί- ^{more} ροις ἡδιστα ὑπέκει, καλῶν ἔργων μᾶλλον ἢ τῶν ^{more} καλῶν σωμάτων ἐπιθυμῶν. Ἐν γεμὴν ταῖς εὐ- ^{to be prudent} πραξίαις σωφρονεῖν ἐπιστάμενος, ἐν τοῖς δεινοῖς ^{more} εὐθαρσῆς ἐδύνατο εἶναι. Καὶ τὸ εὐχαρί ^{more} ἐσχώμα- ^{more} σιν, ἀλλὰ τρόπῳ ἐπέηδευε. καὶ τὸ μεγα- ^{more} λόφρον ἔκ σὺν ὕβρει, ἀλλὰ σὺν γνώμῃ ἐχρητό. ^{more} Τῶν γὰρ υπεραυχῶν καλαφρονῶν, τῶν μετρίων ^{more} ταπεινῶ-

c Οὕτω εὐδαίμονας] ——— Scilicet, ultima semper

Exspectanda dies homini: dicique beatus

Ante obitum nemo supremaque funera debet. Ovid. Met.

^{moderate} ταπεινότερος ἦν· καὶ γὰρ ^{he bridged himself} ἐκαλλωπίζετο τῇ μὲν
^{pleasure} ἀμφὶ τὸ σῶμα φαυλοτήτι, τῷ δ' ἀμφὶ τὸ σῶμα ^{with regard to}
^{in regarding} τεύμα κόσμῳ, τῷ δ' αὐτὸς ὡς ἐλαχίστων δεισ-
^{as much as possible} θαι, τῷ δὲ τὰς φίλων ὡς πλείους ὠφελειν. Πρὸς
^{vehement} δὲ τέτοις, βαρύντατος μὲν ἀνταγωνιστῆς ἦν, κε-
^{very gentle} φοτάτος δὲ, κραίηςας· ἐχθροῖς μὲν δυσέξαπά-
^{much confided in} τηλος, φίλοις δὲ ευπαραπίστοτατος· αἰεὶ δὲ τι-
^{exaggeration} θεις τὰ τῶν φίλων ἀσφαλῶς, αἰεὶ ἀμαυρυν τὰ
^{in demonstration} τῶν πολεμίων ἔρχον εἶχεν. Ἐκεῖνον οἱ μὲν
^{attentive} συγγενεῖς φιλοκηδεμονα ἐκάλεον· οἱ δὲ χρώ-
^{without any dissimulation} μενοι, ἀπροφασισον· οἱ δ' υπεργῆσαντες τι,
^{exalted} μνήμονα· οἱ δ' ἀδικήμενοι, ἐπικερρον, οἱ γεμῆν
^{underwent danger with him} συγκινδυνευοντες, μετὰ θεῶς σωτήρα.

Δοκεῖ δ' ἔμοιγε καὶ τόδε μόνος ἀνθρώπων
^{have more} ἐπιδειξαί, ὅτι ἡ μὲν τῷ σώματι ἰσχὺς γηράσ-
^{age} κει, ἡ δὲ τῆς ψυχῆς ῥώμη τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν
^{survives} ἀγήρατος ἐστίν. Ἐκεῖνος γὰρ ἐκ ἀπέιπε μεγά-
^{aiming at} λην καὶ καλὴν ἐφιεμένος δόξαν, ἕως τὸ σῶμα
^{fail} φέρειν ἡδύνατο τὴν τῆς ψυχῆς αὐτῆς ῥώμην.

K 2

Τοιγα-

Ἄμφι τὸ σῶμα φαυλότητι] Vestis (Lacedæmoniiis) omnibus vilis erat, ac tantum quæ extremum frigus depelleret, non quæ corpori ornatum adderet. Ac tali quidem veste Agesilaus Rex induebatur, quo nomine derisus ab Egyptiis et aliis. Vide sis Crag. de Laced. Repub. p. 251. et C. Nep. in Agefil. c. 8.

Τοιγαρὲν ποίας ἔνεότητος κρεῖττον τὸ ἐκείνης
 γῆρας ἐφάνη; τίς μὲν γὰρ τοῖς ἐχθροῖς, ἀκμά-
 ζων, ἔτω φοβερός ἦν, ὡς Ἀγησίλαος, τὸ μῆ-
 νος ἀδυνατῶν ἀπὸ ἀκμῆς, τίνος δ' ἐκποδὼν γενο-
 μέν· μαλλον ἤσθησαν οἱ πόλεμιοι, ἢ Ἀγησι-
 λάα, καίπερ γηραιὸς τελευτήσωντος; τίς δὲ συμ-
 μάχοις θάρσος παρῆσεν, ὅσον Ἀγησίλαος,
 καίπερ ἤδη πρὸς τῷ ^{at the goal}τερμασί τ' ἐβίβων; τίνα
 δὲ νέοι φίλοι πλέον ἐπόθησαν, ἢ Ἀγησίλαον
 γηραιὸν ἀποθανόντα;

Οὕτω δὲ τελευτῶν ὁ ἀνὴρ τῇ πατρίδι ὠφέλι-
 μος ὢν διεγενετο, ὡς καὶ ^{continued} τελευτήσωντος ἤδη, ἔτι
 μεγαλειώδως ὠφελὼν τὴν πόλιν εἰς τὴν αἰδίον ^{eternally}
 οἴκησιν ^{he was conducted} κατηγάγει, μνημεῖα μὲν τῆς ἐαυτοῦ
 ἀρετῆς ἀνὰ πᾶσαν τὴν γῆν κτησάμενος, τῆς
 δὲ βασιλικῆς ^{burial} ταφῆς ἐν τῇ πατρίδι τυχών.

^a Τελευτήσωντος] Hic (Agésilas) cum ex Ægypto reverteretur, donatus à rege Neftanebè ducentis viginti talentis, quæ ille mu-
 neri populo suo daret; venissetque in portum, qui Menelai vo-
 catur, jacens inter Cyrenas et Ægyptum, in morbum implicitus
 decessit. Ibi eum amici, quod Spartam facilius perferre possent,
 quod mel non habebant, cerâ circumfuderunt, atque ita domum
 retulerunt. Cor. Nep. in Agésil. c. 8.

^b Οἴκησιν κατηγάγει] En sententiam Christiano nomine pro-
 sùs dignam!

Plutarch Quomodo adolescens
— & —
— Greek]
prematu audire debet.

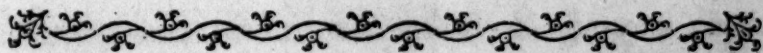
ΤΟ ΤΟΥ

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ

ΧΑΙΡΩΝΕΩΣ

ΒΙΒΛΙΟΝ

ΠΩΣ ΔΕΙ ΤΟΝ ΝΕΟΝ ΠΟΙΗΜΑΤΩΝ ΑΚΟΥΕΙΝ.

Shack house

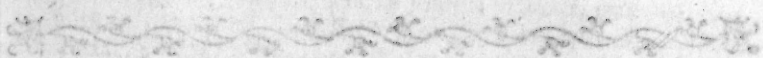

TO T O T

X A I P O N E O Z

D I B A I O K

H O E A E I T O N N E O N H O I M A T I O N A K O Y E I N

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ

ΧΑΙΡΩΝΕΩΣ

ΒΙΒΛΙΟΝ

Πῶς δεῖ τὸν νέον Ποιημάτων ἀκθεῖν.

ΕΙ μὲν, ὡς Φιλόξενος ὁ ποιητὴς ἔλεγεν,
ὦ Μάρκε Σήδαζε, τῶν κρεῶν τὰ μὴ κρέα
ἡδιστὰ ἐστί, καὶ τῶν ἰχθύων οἱ μὴ ἰχθύες, ἐκ-
είνοις ἀποφαίνεσθαι παρῶμεν, οἷς ὁ Κάτων ἔφη
τῆς καρδίας τὴν ὑπερώαν εὐαισθητοτέραν ὑπάρ-
χειν. ὅτι δὲ τῶν ἐν φιλοσοφίᾳ λεγομένων οἱ
σφόδρα νέοι τοῖς μὴ δοκῶσι φιλοσόφως μηδὲ ἀπὸ
σπυδῆς ἄγεσθαι, χαίρουσι μᾶλλον, καὶ παρέ-
χουσιν ὑπηκόως ἑαυτοὺς καὶ χειροῦνται, δῆλόν
ἐστιν ἡμῖν. ἔ γάρ μόνον, τὰ Αἰσώπεια μυθάρια,
καὶ τὰς ποιητικὰς ὑποθέσεις, καὶ τὸν Ἀβάριν
τὸν Ἡρακλεῖδαν, καὶ τὸν Λύκωνα τὸν Ἀρίωνος,
διερχόμενοι, ἀλλὰ καὶ τὰ περὶ ψυχῶν δογ-
ματὰ, μεμιγμένα μυθολογία, μετ' ἡδονῆς ἐνθε-
σιῶσι.

β'. Διὸ δεῖ, μὴ μόνον ἐν ταῖς περὶ ἐδω-
δὴν καὶ πόσιν ἡδοναῖς διαφυλάττειν εὐσχήμο-

νας αὐτὰς, ὅτι δὲ, μᾶλλον, ἐν ταῖς ἀμροάσε-
 σιν καὶ ἀναγνώσεσιν ἐθίζειν, ὥσπερ ὄψω χρω-
 μένους μετρίως τῷ τέρποντι, τὸ χρήσιμον ἀπ'
 αὐτῶ καὶ τὸ σωτήριον διώκειν. ἔτε γὰρ πό-
 λιν αἱ κεκλεισμέναί τεύλαι τηρῶσιν ἀνάλωτον,
 ἂν διὰ μίας παραδέξῃται τὰς πολεμίας. ἔτε
 νέον αἱ περὶ τὰς ἄλλας ἡδονὰς ἐγκράτειαι σώ-
 ζουσιν, ἂν γε δι' ἀκοῆς λάθῃ προέμενος αὐτόν.
 ἀλλὰ, ὅσον μᾶλλον αὕτη τῶ φρονεῖν καὶ λο-
 γίζεσθαι πεφυκότος ἅπτεται, τοσούτον μᾶλ-
 λον ἀμεληθεῖσα βλάβῃ καὶ διαφθείρει τὸν πα-
 ραδεξάμενον. ἐπεὶ, τοίνυν, ἔτε, ἴσως δυνατόν
 ἔστιν, ἔτε ὠφέλιμον, ποιημάτων ἀπείργειν τὸν,
 τηλικῶτον ἡλίκος ὁ ἐμός τε νῦν Σώκλαρός ἐστι,
 καὶ ὁ σὸς Κλέανδρος, εὖ μάλα παραφυλάτ-
 τωμεν αὐτὰς, ὡς, ἐν ταῖς ἀναγνώσεσι, μᾶλ-
 λον, ἢ ταῖς ὁδοῖς, παιδαγωγίας δεομένους.

γ. Ἄπερ, ἔν, ἐμοὶ περὶ ποιημάτων εἰ-
 πεῖν πρῶτον ἐπῆλθε, νῦν πρὸς σε γεγραμμένα
 πέμψαι διενόηθην. καὶ λαβὼν τὰῦτα διέλθε.
 καὶ ἂν δοχῇ σοι μηδὲ εἶναι φαυλότερα τῶν ἀ-
 μεθύσων καλυμένων, ἃ τινες, ἐν τοῖς πότοις,
 περιάπ-

περιάπλοῦναι καὶ προλαμβάνει; μελαδίδε τῷ
Κλεάνδρῳ· καὶ προκαλάμβανε, τὴν φύσιν
αὐτῆ, διὰ τὸ μηδαμῆ νωθρὸν, ἀλλὰ παντα-
χῆ σφοδρὸν καὶ δεδορκός; εὐαγωγόεραν ὑπὸ
τῶν τοιῶτων ἔσαν.

Πελύποδος κεφαλῇ ἐν μὲν κακόν, ἐν δὲ καὶ ἐσθλόν.
ὅτι, τῷ βρωθῆναι μὲν ἐστὶν ἡδιστός, δυσόνειρον
δὲ ὕπνον ποιεῖ, φανλασίας ταραχώδεις καὶ ἀλ-
λοκότεις δεχόμενον, ὡς λέγουσιν. ἔτω; δὴ, καὶ
ποιηλικῇ, πολὺ μὲν τὸ ἡδὺ, καὶ τρόφιμον νέε
ψυχῆς, ἔνεσιν· ἔκ ἑλαττον δὲ τὸ ταρακλικὸν καὶ
παράφορον; ἂν μὴ τυγχάνη παιδαγωγίας ὀρ-
θῆς ἢ ἀκρόασις. ἔ γὰρ μόνον, ὡς ἔοικε, περὶ
τῆς τῶν Αἰγυπτίων χώρας, ἀλλὰ καὶ περὶ τῆς
ποιηλικῆς, ἐστὶν εἰπεῖν, ὅτι;

Φάρμακα πολλὰ μὲν ἐσθλὰ μεμιγμένα, πολλὰ δὲ
λυγρὰ,

τοῖς χρωμένοις ἀναδίδωσιν.

Ἐνθ' ἐνὶ μὲν φιλότης, ἐν δ' ἥμερος, ἐν δ' ὀαρις,

Πάρφασις, ἥ τ' ἔκλειψε νόον πύκα περ φρονεόντων.

ἔ γὰρ ἄπλεται τὸ ἀπαληλὸν αὐτῆς ἀβελτέρων

κομιδῇ καὶ ἀνοήτων. διὸ καὶ Σιμωνίδης μὲν ἀ-
πεκρίνατο πρὸς τὸν εἰπόντα,
τί δὴ μόνες ἐκ ἑξαπατᾶς Θετταλῆς;
ἀμαθέστεροι γὰρ εἰσιν ἢ ὡς ὑπ' ἐμῷ ἑξαπαλᾶσ-
θαι.

Γοργίας δὲ τὴν τραγωδίαν εἶπεν ἀπάτην, ἣν,
ὅ, τε ἀπατήσας, δικαιότερος τῷ μὴ ἀπαλήσαν-
τος, καὶ ὁ ἀπαληθεὶς, σοφώτερος τῷ μὴ ἀπαλη-
θέντος. πότερον, ἐν τῶν νέων, ὥσπερ τῶν Ἰθα-
κησίων, κηρῷ τινι τὰ ὦτα ἀτέγκλῳ καλαπλάσ-
σουλῆς, ἀναγκάζωμεν αὐτοὺς τὸ Ἐπικέρειον ἀκά-
τιον ἀραμένους, ποιηλικὴν φεύγειν καὶ παρεξε-
λαύνειν; ἢ, μᾶλλον, ὀρθῷ τινι λογισμῷ περι-
ϊσανῆς καὶ καλαδέουλῆς τὴν κρίσιν, ὅπως μὴ πα-
ραφέρῃται, τῷ τέρποντι, πρὸς τὸ βλάβλον, ἀ-
πευθύνωμεν καὶ παραφυλάττωμεν;

Οὐδὲ, γὰρ, εἰδὲ Δρύαντος υἱὸς κρατερός Λυκόεργος
ὕγιαίνοντα νέον εἶχεν, ὅτι, πολλῶν μεθυσκομέ-
νων καὶ παροινέντων, τὰς ἀμπέλους περιϊὼν ἐξε-
κοπλεν, ἀντὶ τῷ τὰς κρήνας ἐγλυτέρω, προσα-
γαγεῖν, καὶ μαινόμενον θεὸν, ὡς φησιν ὁ Πλά-
των, ἐτέρῳ θεῷ νήφοντι κολαζόμενον σωφρονί-
ζειν.

ζειν. ἀφαιρεῖ γὰρ ἡ κρᾶσις τῷ οἶνῳ τὸ βλάπ-
τον, ἔσυναναιρῶσα τὸ χρήσιμον. μηδὲ ἡμεῖς,
ἔν, τὴν ποιητικὴν μερίδα τῶν μεσῶν ἐκκόπω-
μεν, μηδ' ἀφανίζωμεν. ἀλλὰ ὅπως μὲν, ὑφ' ἡ-
δονῆς ἀκράτῃ πρὸς δόξαν αὐθάδως θρασυνόμε-
νον ἐξυβρίζει καὶ ὑλομανεῖ, τὸ μυθῶδες αὐτῆς
καὶ θεατρικὸν ἐπιλαμβάνόμενοι, κολῶμεν καὶ
πιέζωμεν. ὅπως δὲ ἀπλεταί τινος μέσης τῇ χά-
ριϊ, καὶ τὸ γλυκὺ τῷ λόγῳ, καὶ ἀγωγὸν, ἐκ
ἄκαρπὸν ἐσιν, ἔδὲ κενὸν, ἐνλαῦθα φιλοσοφίαν
εἰσάγωμεν, καὶ καλὰ μιγνύωμεν.

δ'. Ὡς περ γὰρ, ὁ μανδραγόρας ταῖς ἀμ-
πέλοις παραφυόμενος, διαδίδῃς τὴν δύναμιν εἰς
τὸν οἶνον, μαλακωτέραν ποιεῖ τὴν καλὰ φορὰν
τοῖς πίνουσιν, ἔτω, τὰς λόγους ἢ ποιήσεις ἐκ
φιλοσοφίας ἀναλαμβάνονσα μιγνυμένους πρὸς τὸ
μυθῶδες, ἐλαφρὰν καὶ προσφιλεῖ παρέχει τοῖς
νέοις τὴν μάθησιν. ὅθεν, ἔσφουκλέον ἐστὶ τὰ
ποιήματα τοῖς φιλοσοφεῖν μέλλουσιν, ἀλλ' ἐν
ποιήμασι προσφιλοσοφηέον. ἐθιζομένους ἐν τῷ
τέργῳ τὸ χρήσιμον ζητεῖν καὶ ἀγαπᾶν. εἰ

δὲ μὴ, διαμάχεσθαι καὶ δυσχεραίνειν. ἀρχὴ
γὰρ αὕτη παιδεύσεως.

Εργα δὲ πάντος ἦν τις ἀρχηται καλῶς,
Καὶ τὰς τελευτὰς εἰκὸς ἔσθ' ἔτῳς ἔχειν,
κατὰ τὸν Σοφοκλέα.

ε. Πρῶτον, ἔν, εἰσάγωμεν, εἰς τὰ ποιή-
μαλα, μηδὲν ἔτῳ μεμελεημένον ἔχοντα καὶ πρὸ-
χειρον, ὡς τὸ,

πολλὰ ψεύδονται αἰοδοί,
τὰ μὲν ἐκόντες, τὰ δὲ ἄκοντες. ἐκόντες μὲν,
ὅτι, πρὸς ἡδονὴν ἀκοῆς καὶ χάριν, ἦν οἱ πλεῖσ-
τοι διώκουσιν, αὐστηροτέραν ἡγῶνται τὴν ἀλή-
θειαν τῇ ψεύδει. ἡ μὲν γὰρ ἔργῳ γινομένη,
καὶν ἀτερπὲς ἔχη τέλος, ἐκ ἐξίσταται τὸ δὲ
πλαττόμενον λόγῳ ῥᾶστα παραχωρεῖ, καὶ τρέ-
πεται πρὸς τὸ ἥδιον ἐκ τῇ λυπῆντος. ἔτε γὰρ
μέτρον, ἔτε τρόπος, ἔτε λέξεως ὄγκος, ἔτε εὐ-
καιρία μεταφορᾶς, ἔτε ἀρμονία καὶ σύνθεσις,
ἔχει τοσῶτον αἰμυλίας καὶ χάριτος, ὅσον εὖ
πεποιημένη διάθεσις μυθολογίας.

ς. Ἀλλὰ, ὥσπερ, ἐν γραφαῖς, κινητικώτε-
ρόν ἐστι χρῶμα γραμμῆς, διὰ τὸ ἀνδρείκελον
καὶ

καὶ ἀπαήλων· ἔτως, ἐν ποιήμασι, μεμιγμένον
πιθανότητι ψεῦδος ἐκπλήττει, καὶ ἀγαπᾶται,
μᾶλλον τῆς ἀμύθας, καὶ ἀπλάσας, περὶ μέτρον
καὶ λέξιν καλασκευῆς. ὅθεν, ὁ Σωκράτης, ἐκ τι-
νων ἐνυπνίων ποιητικῆς ἀψάμενος, αὐτὸς μὲν,
ἅτε δὴ γεγονὼς ἀληθείας ἀγωνιστὴς τὸν ἄπαντα
βίον, ἐπιθανὸς ἦν ἐδὲ εὐφυῆς ψευδῶν δημι-
γρός· τῆς δὲ Αἰσώπῃ τοῖς ἔπεσι μύθας ἐνόμιζεν,
ὡς ποίησιν ἐκ ἔσαν, ἢ ψεῦδος μὴ πρόσεςι. Δυ-
σίας μὲν, γὰρ, ἀχόρας καὶ ἀναύλας ἴσμεν, ἐκ
ἴσμεν δὲ ἄμυθον ἐδὲ ἀψευδῆ ποίησιν. τὰ δὲ
Ἐμπεδοκλῆς Ἐπη καὶ Παρμενίδας, καὶ Θηρι-
ακὰ Νικάνδρος, καὶ Γνωμολογίαι Θεόγνιδος,
λόγοι εἰσὶ, κεχρημένοι παρὰ ποιητικῆς, ὥσπερ
ὄχημα, τὸν ὄγκον καὶ τὸ μέτρον, ἵνα τὸ πε-
ζὸν διαφύγῃσιν.

Ζ. Ὅταν, ἐν, ἄτοπόν τι καὶ δυσχερὲς, ἐν
τοῖς ποιήμασι λέγῃται, περὶ θεῶν, ἢ δαιμό-
νων, ἢ ἀρετῆς, ὑπὲρ ἀνδρὸς ἐλλογίμης καὶ δόξαν
ἔχοντος· ὁ μὲν ὡς ἀληθῆ προσδεξάμενος λόγον,
οἴχεται φερόμενος, καὶ διέφθαρται τὴν δόξαν· ὁ
δὲ μεμνημένος αἰεὶ, καὶ κατέχων ἐναργῶς, τῆς
ποιητικῆς

ποίηλιχῆς τὴν περὶ τὸ ψεῦδος γοητείαν καὶ δύ-
νάμενος λέγειν ἐκάστοτε πρὸς αὐτὴν,

Ω μηχανήμα, Σφιγγὸς αἰολώτερον,
τί παίζεσσα τὰς ὀφρῦς συνάγεις; τί δὲ ἐξα-
παλῶσα προσποιῇ διδάσκειν; ἔδεν πείσειλαι
δεινὸν, ἔδδ' ἐπισεύσει φαῦλον· ἀλλ' ἐπιλήψεται
μὲν αὐτῷ φοβεμένον τὸν Ποσειδῶνα, καὶ ταρ-
βῆνλος μὴ τὴν γῆν ἀναρρήξῃ, καὶ ἀπογυμνώσῃ
τὸν ἄδην· ἐπιλήψεται δὲ τῷ Ἀπόλλωνος χαλε-
παίνοντος ὑπὲρ τῷ πρώτῃ τῶν Αἰακίδων,

Ὅν αὐτὸς ὕμνων, αὐτὸς ἐν δαίτῃ παρῶν,
Αὐτὸς τὰδ' εἰπὼν, αὐτὸς ἐστὶν ὁ κτανών.

παύσειλαι δὲ, τὸν φθιτὸν Ἀχιλλέα, καὶ τὸν
Ἀγαμέμνονα, τὸν καθ' ἑαυτὸν, δακρύων, ἀδυνά-
τους καὶ ἀσθενεῖς χεῖρας ἐπιθυμία τῷ ζῆν ὀρέ-
γοντας. ἂν δὲ περὶ συνταράτῃται τοῖς πάθεσι,
καὶ κρατῇται φαρμασσόμενος, ἐκ ὀκνήσει πρὸς
ἑαυτὸν εἰπεῖν,

Ἀλλὰ φόωσδε τάχιστα λιλαίεο. ταῦτα δὲ πάντα
ἴσθ', ἵνα καὶ μετόπισθε τεῇ εἴπησθα γυναικί.

καὶ γὰρ τῷτο χαριέντως Ὀμηρος εἰς τὴν νεκυίαν
εἶπεν,

εἶπεν, ὥς γυναικὸς ἀκρόασιν ἔσαν· διὰ, δὴ, τὸ
μυθῶδες.

ἦ. Τοιαῦτα γάρ ἐσιν, ἃ πλάττουσιν ἐκόν-
τες οἱ ποιηταί· πλείονα δὲ, ἃ μὴ πλάττον-
τες, ἀλλ' οἴομενοι καὶ δοξάζοντες αὐτοὶ, προ-
σαναχρῶννυλαι τὸ ψεῦδος ἡμῖν. οἶον, ἐπὶ τῇ
Διὸς εἰρηκότος Ὀμήρῳ,

Ἐν δ' ἐτίθει δύο κῆρε τανηλεγέος θανάτοιο,

Τὴν μὲν Ἀχιλλῆος, τὴν δ' Ἐκτορος ἵπποδάμοιο.

Ἐλκε δὲ μέσσα λαβῶν· ῥέπε δ' Ἐκτορος αἵσιμον
ἡμαρ

Ωχετο δ' εἰς αἶδαο, λίπεν δὲ ἑ Φοῖβος Ἀπόλλων.

τραγωδίαν ὁ Αἰσχύλος ὅλην τῷ μύθῳ περιέθη-
κεν, ἐπιγράψας Ψυχασασίαν, καὶ παραστήσας
ταῖς πλάσιγξι τῇ Διὸς, ἔνθεν μὲν τὴν Θέτιν,
ἔνθεν δὲ τὴν Ἥω, δεομένας ὑπὲρ τῶν υἱέων μα-
χομένων. τῆτο δὲ παντὶ δῆλον, ὅτι, μυθοποίη-
μα καὶ πλάσμα, πρὸς ἡδονὴν ἢ ἐκπληξιν ἀκ-
ροᾷ, γέγονε. τὸ δὲ,

Ζεὺς, ὅς' ἀνθρώπων ταμίης πολέμοιο τέτυκται·
καὶ τὸ,

—— Θεὸς μὲν αἰτίαν φύει βροτοῖς,

Ὅταν κακῶσαι δῶμα παμπήδην θέλῃ,

ταῦτα

ταῦτα δὲ ἤδη καλὰ δόξαν εἶρηλαι καὶ πῖσιν αὐ-
τῶν, ἣν ἔχουσιν ἀπάτην, περὶ θεῶν, καὶ ἄγ-
νοιαν, εἰς ἡμᾶς ἐκφερόντων, καὶ μελαδιδόντων.

θ'. Πάλιν· αἱ περὶ τὰς νεκυίας τερατρυ-
γίαι καὶ διαθέσεις, ὀνόμασι φοβεροῖς ἐνδημιερ-
γῆσαι φάσμαλα καὶ εἰδῶλα ποταμῶν φλεγόμε-
νων, καὶ τόπων ἀγρίων, καὶ κολασμάτων σκυ-
θρωπῶν, ἐ πάνυ πολλὰς διαλανθάνουσιν· ὅτι,
τὸ μυθῶδες αὐτοῖς πολὺ, καὶ τὸ ψεῦδος, ὥσ-
περ τροφαῖς τὸ φαρμακῶδες, ἐγκέκραται. καὶ
ἔτε Ὀμηρος, ἔτε Πίνδαρος, ἔτε Σοφοκλῆς, πε-
πεισμένοι ταῦτα ἔχειν ἔτως, ἔγραψαν,

Ἐνθεν τὸν ἄπειρον ἐρεύγονται σκότον
Βληχροὶ δνοφεραῖς νυκτὸς ποταμοί.

καὶ,

Πὰρ δ' ἴσαν Ωκεανὸς τε ῥοαὶς καὶ Λευκάδα πέτρην.

καὶ,

Στενωπὸς ἄδ' καὶ παλὶρροία βυθῷ.

Ὅσοι, μέντοι, τὸν θάνατον ὡς οἰκτρὸν, ἢ τὴν
ἄταφίαν ὡς δεινὸν, ὀλοφυρόμενοι καὶ δεδιότες,
φωναὶς ἐξηγηνόχασι,

Μή μ' ἄκλαυτον ἄθαρτον ἰὼν ὀπιθεν καταλείπης.

καὶ,

Ψυχὴ δ' ἐκ ρεθέων λαμένη αἰδὼς δ' ἐξεβήκει,

Ὅν πότμον γούωσα, λιπὼσ' ἀδροτῆτα καὶ ἥβην.

καὶ,

Μή μ' ἀπολέσης ἄωρον· ἡδὺ γὰρ τὸ φῶς

Λεύσσειν· τὰ δ' ὑπὸ γῆν μή μ' ἰδεῖν ἀναγκάσης.

αὐται πεπονθότων εἰσὶ, καὶ προσεαλωκότων ὑπὸ
δόξης καὶ ἀπάτης. διὸ μᾶλλον ἄπλοῦναι, καὶ
διαλαράτῃσιν ἡμᾶς, ἀναπιμπλαμένους τῷ πᾶ-
θει, καὶ τῆς ἀσθενείας, ἀφ' ἧς λέγονται.

ί. Πρὸς ταῦτα, δὴ, πάλιν, παρασκευά-
ζωμεν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἔχειν ἑναυλον, ὅτι ποιη-
τικῇ μὲν ἔσ' πάνυ μέλον ἐστὶ τῆς ἀληθείας· ἡ
δὲ περὶ ταῦτα ἀλήθεια, καὶ τοῖς μηθὲν ἄλλο
πεπονημένοις ἔργον ἢ γινῶσιν καὶ μάθῃσιν τῷ
ὄντος, εὖ μάλα δυσθήρατός ἐστι, καὶ δύσληπτος,
ὡς ὁμολογεῖσιν αὐτοί. καὶ τὰ Ἐμπεδοκλέους ἔπη
ἔσω πρόχειρα ταυτὶ ἔτως,

Οὐτ' ἐπιδερκτὰ τὰδ' ἀνδράσιν, ἔτ' ἐπακυστὰ,

Οὔτε νόῳ περιληπτά.

καὶ τὰ Ξενοφάνους,

Καὶ τὸ μὲν ἔν σαφές· τις ἀνὴρ γένητ', εἴ τις ἔσαι,

Εἰδὼς ἀμφὶ θεῶν τε, καὶ ὅσσα λέγω περὶ πάντων·

M

καὶ

καὶ, νῆ Δία, τὰ Σωκράτης ἐξομνυμένε, παρὰ Πλάτῳ, τὴν περὶ τέτων γνῶσιν. ἤτιον, γὰρ, ὡς εἶδοσι τὶ περὶ τέτων, προσέξῃ τοῖς ποιηταῖς, ἐν οἷς τὰς φιλοσόφους ἰλιγγιῶντας ὀρῶσιν.

ἰά. Ἔτι, δὲ, μᾶλλον ἐπισήσωμεν αὐτὸν, ἅμα τῷ προσάγειν τοῖς ποιήμασιν, ὑπογράφοντες τὴν ποιητικὴν, ὅτι, μιμητικὴ τέχνη, καὶ δυνάμεις ἐσὶν ἀντίστροφος τῇ ζωγραφίᾳ. καὶ μὴ μόνον ἐκεῖνο τὸ θρυλλέμενον ἀκηκοὺς ἔσω, ζωγραφίαν μὲν εἶναι φθεγγομένην τὴν ποίησιν, ποίησιν δὲ σιγῶσαν τὴν ζωγραφίαν· ἀλλὰ, πρὸς τέτῳ, διδάσκωμεν αὐτὸν, ὅτι, γεγραμμένην σαῦραν, ἢ πύθηκον, ἢ Θεοσίτε πρῶσωπον, ἰδόντες, ἠδόμεθα, καὶ θαυμάζομεν, ἔχῃ ὡς καλὸν, ἀλλ' ὡς ὅμοιον. οὐσία μὲν, γὰρ, ἔδυναται καλὸν γενέσθαι τὸ αἰσχρόν· ἢ δὲ μίμησις, ἂν τε περὶ φαῦλον ἂν τε περὶ χρηστὸν ἐφίκηται τῆς ὁμοιότητος, ἐπαινεῖται. καὶ, τὸναντίον, ἂν αἰσχροῦ σώματος εἰκόνα καλὴν παράσχη, τὸ πρέπον καὶ τὸ εἶκος ἐκ ἀπέδωκεν· γράφῃσι δὲ καὶ πράξεις ἀτόπας ἐνιοί· καθάπερ, Τιμόμαχος τὴν Μηδείας τεκνοκλονίαν, καὶ Θε-

ΠΟΙΗΜΑΤΩΝ ΑΚΟΥΕΙΝ. ΙΟΙ

ων τὴν Ὀρέστῃ μηροκλονίαν, καὶ Παρξάσιος τὴν
Ὀδυσσεὺς πρᾶσποιήλον μανίαν, καὶ Χαιρεφά-
νης ἀκολάστῃς ὀμιλίας γυναικῶν πρὸς ἄνδρας,
ἐν οἷς, μάλιστ᾽, δεῖ τὸν νέον ἐθίζεσθαι, διδασ-
κόμενον, ὅτι τὴν πρᾶξιν ἐκ ἐπαινεῖμεν, ἥς γέ-
γονεν ἡ μίμησις· ἀλλὰ τὴν τέχνην, εἰ μεμίμη-
ται προσηκόντως τὸ ὑποκείμενον.

ιβ'. Ἐπεὶ, τοίνυν, καὶ ποιητικῇ, πολλάκις,
ἔργα φαῦλα, καὶ πάθη μοχθηρὰ καὶ ἥθη, μι-
μητικῶς ἀπαγγέλλει· δεῖ, τὸ θαυμαζόμενον ἐν
τέτοις, καὶ καθορθόμενον, μῆτε ἀποδέχεσθαι
τὸν νέον, ὡς ἀληθές, μῆτε δοκιμάζειν, ὡς καλόν·
ἀλλὰ, ἐπαινεῖν μόνον ὡς ἐναρμότιον τῷ ὑποκει-
μένῳ προσώπῳ καὶ οἰκεῖον. ὥσπερ γὰρ υἱὸς βοὴν,
καὶ ψόφον τροχιλίας, καὶ πνευμάτων ῥοῖζον,
καὶ θαλάττης κλύπον, ἀκύντες, ἐνοχλάμεθα,
καὶ δυσχεραίνομεν· ἂν δέ τις πιθανῶς ταῦτα
μιμῇται, καθάπερ, Παρμένων τὴν ὕν, καὶ Θεό-
δωρος τὰς τροχιλίας, ἠδόμεθα· καὶ, νοσῶδῃ μὲν
ἄνθρωπον καὶ ὕπλον, ὡς ἀτερπές θεάμα, φεύ-
γομεν· τὸν δὲ Ἀριστοφῶντος Φιλοκλήτην, καὶ τὴν

Σιλανίωνος Ἰοκάστην, ὁμοίως φθίνουσι καὶ ἀποθνήσκουσι πεποιημένους, ὀρώητες, χαίρομεν.

ιγ'. Οὕτως, ὁ νέος, ἀναγινώσκων ἃ Θεραπίτης ὁ γελωτοποιὸς, ἢ Σίσυφος ὁ φθορεὺς, ἢ Βάτραχος ὁ πορνοβοσκὸς, λέγων, ἢ πρᾶτλων πεποιήηαι, διδασκέσθω, τὴν μιμνήμενην ταῦτα δύναμιν καὶ τέχνην ἐπαινεῖν, ἃς δὲ μιμεῖται διαθέσεις καὶ πράξεις, προβάλλεσθαι καὶ κακίζειν.

ιδ'. Οὐ, γάρ, ἐστὶ ταὐτὸ τὸ καλὸν καὶ καλῶς τι μιμεῖσθαι. καλῶς γάρ ἐστι τὸ πρέπον-
τως καὶ οἰκείως· οἰκεῖα δὲ καὶ πρέποντα τοῖς
αἰσχροῖς τὰ αἰσχρά. καὶ, γάρ, αἱ Δημονίδες
τῷ Χωλῷ κρηπίδες, ἃς ἀπολέσας εὐχετο τοῖς
τῷ κλέψαντος ἐναρμόσαι ποσὶν, φαῦλαι μὲν
ἦσαν, ἐκείνῳ δὲ ἥρμοτον, καὶ τὸ,

Εἴπερ γὰρ ἀδικεῖν χρή, τυραννίδος περὶ

Κάλλισον ἀδικεῖν.

καὶ τὸ,

Τῷ μὲν δικαίᾳ τὴν δόκῃσιν ἄρνεο,

Τὰ δ' ἔργα τῷ πᾶν δρῶντος, ἔνθα κερδανεῖς.

καὶ,

Τάλανθον ἢ προῖξ. μὴ λαβῶ; ζῆν δ' ἐσὶ μοι

Τάλανθον

Τάλαυλον ὑπεριδόντι; τεύξομαι δ' ὕπνευ
 Προέμενος; ἔδωσω δὲ καὶ ἄλλε δίκην
 Ὡς ἡσεβηκὼς εἰς τάλαυλον ἀργυρῆν.

μοχθηροὶ μὲν εἰσι λόγοι καὶ ψευδεῖς, Ἐτεοκλεῖ
 δὲ, καὶ Ἰξίονι, καὶ τοκογλύφῳ πρεσβύτῃ, πρέ-
 ποντες.

ιέ. Ἄν, ἔν, ὑπομιμνήσκωμεν τὲς παῖδας,
 ὅτι, ταῦτα, ἐκ ἐπαινῶντες ἔδὲ δοκιμάζοντες,
 ἀλλὰ, ὡς ἄτοπα καὶ φαῦλα φαύλοις καὶ ἀτό-
 ποις ἡθεσι καὶ προσώποις περικιθέντες, γρά-
 φουσιν· ἐκ ἂν ὑπὸ τῆς δόξης βλάβῃ τοῦ τῶν
 ποιητῶν. ἀλλὰ, τὸναντίον, ἢ πρὸς τὸ πρόσω-
 πον ὑποψία διαβάλλει καὶ τὸ πρᾶγμα καὶ
 τὸν λόγον, ὡς φαῦλον ὑπὸ φαύλῃ καὶ λεγόμε-
 νον καὶ πρᾶττόμενον. οἷον· ἐστὶ καὶ τὸ τῆς συγ-
 κοιμήσεως τῆς Πάριδος ἐκ τῆς μάχης ἀποθράν-
 τος· ἔδενά γάρ ἄλλων ἀνθρώπων ἡμέρας συγ-
 κοιμώμενον γυναικὶ ποιήσας, ἢ τὸν ἀκόλαστον
 καὶ μοιχικόν, ἐν αἰσχύνῃ δηλὸς ἐστὶ καὶ ψόγῳ
 τιθέμενος τὴν τοιαύτην ἀκρασίαν.

ις. Ἐν δὲ τέτοις, εὖ μάλα προσεκτέον, εἴ
 τινος ὁ ποιητὴς αὐτὸς ἐμφάσεις δίδωσι κατὰ
 τῶν

τῶν λεγομένων, ὡς δυσχεραينوμένων ὑπ' αὐτῆ·
καθάπερ, ὁ Μένανδρος, ἐν τῷ προλόγῳ τῆς
Θαΐδος, πεποίηκεν.

Ἔμοι μὲν ἔν' αἶδε τοιαύτην, θεὰ
Θρασεΐαν, ὠραίαν δέ, καὶ πιθανὴν ἅμα
Αδικῆσαν, ἀποκλείουσιν, αἰτῶσαν πυκνὰ
Μηθενὸς ἐρῶσαν, προσποιούμενην δ' αἶψι.

ἄριστα δὲ Ὅμηρος τῷ γένει τῶν κέχρηται. καὶ,
γὰρ, προδιαβάλλει τὰ φαῦλα, καὶ προσυνίσ-
τησι τὰ χρηστὰ, τῶν λεγομένων. προσυνίστησι
μὲν, ἕτως·

Αὐτίκα μελίχιον καὶ κερδαλέον φάτο μῦθον.
καί,

Τόνδ' ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρητύσασκε παραστὰς.
ἐν δὲ τῷ προδιαβάλλειν, μονονὲ μαρτύρεται,
καὶ διαγορεύει, μήτε χρῆσθαι, μήτε προσέχειν·
ὡς ἔσιν ἀτόποις καὶ φαύλοις. οἷον· τόν τε Ἀ-
γαμέμνονα μέλλων διηγεῖσθαι τῷ ἱερεῖ χρώμε-
νον ἀφειδῶς, προεῖρηκεν,

Ἄλλ' ἐκ Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμνονι ἦνδανε θυμῷ,

Ἄλλὰ κακῶς ἀφίει.

τετῆσιν, ἀγρίως, καὶ αὐθαδῶς, καὶ παρὰ τὸ
προσῆκον.

προσῆκον. τῷ τε Ἀχιλλεῖ τῆς θρασείας λόγους
περιλίθησιν,

Οἶνοβαρές, κυνὸς ὄμματ' ἔχων, κραδίην δ' ἐλάφοιο,
τὴν αὐτὴν κρίσιν ὑπείπων,

Πηλείδης δ' ἐξαῦτις ἀταρτηροῖς ἐπέεσσιν
Ἀτρεΐδην προσέειπε, καὶ ἔπω λῆγε χόλοιο.

καλὸν, γὰρ, εἰκὸς, εἶθ' εἶναι, μετ' ὀργῆς καὶ
αὐστηρῶς λεγόμενον. ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῶν πρά-
ξεων,

Ἦ ῥα καὶ Ἑκτορα δῖον αἰεκέα μῆδετο ἔργα,
Πρηνέα παρ' λεχέεσσι Μενoitιάδαο ταυύσσας.

εὔ δ' καὶ ταῖς ἐπιρρήσεσι χρῆται· καθάπερ
τινὰ ψῆφον ἰδίαν ἐπιφέρων τοῖς πρᾶττομένοις ἢ
λεγομένοις. ἐπὶ μὲν τῆς μοιχείας τῇ Ἀρεῶς,
τῆς θεῆς ποιοῶν λέγοντας,

Οὐκ ἀρετᾷ κακὰ ἔργα· κίχάνει τοι βραδὺς ὠκύ·
ἐπὶ δὲ τῆς τῇ Ἑκτορος ὑπερφροσύνης καὶ με-
γαλαυχίας,

Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· νεμέσθησε δὲ πότνια Ἥρῃ·
ἐπὶ δὲ τῆς Πανδάρου τοξείας,

Ὡς φάτ' Ἀθηναίη, τῷ δὲ φρένας ἄφρονι πιῖθεν.

αὐται

αὐταὶ μὲν, ἔν, αἱ τῶν λόγων ἀποφάσεις, καὶ
δοῖαι, παντός εἰσι καλιδεῖν τῷ προσέχοντι.

ιζ'. Ἐτέρας δὲ, ἐκ τῶν πραγμάτων αὐτῶν,
παρέχουσι μαθησεῖς. ὥσπερ, ὁ Εὐριπίδης εἰπεῖν
λέγεται, πρὸς τὰς τὸν Ἰξίονα λοιδορήσας, ὡς
ἀσεβῆ καὶ μιᾶρόν· ἔ, μέντοι, πρότερον αὐτὸν
ἐκ τῆς σκηνῆς ἐξηγαγον ἢ τῷ τροχῷ προση-
λῶσαι.

ιη'. Παρὰ δὲ Ὀμήρῳ, σιωπώμενον ἐστὶ τὸ
τοῖς τὸν γένος τῆς διδασκαλίας. ἔχει δὲ ἀνα-
θεώρησιν ὠφελίμον, ἐπὶ τῶν διαβεβλημένων μά-
λισα μύθων· ἔς, ταῖς, πάλαι μὲν ὑπονοήσας,
ἀλληγορίαις δὲ νῦν, λεγομέναις, παραβιάζο-
μενοι καὶ διασρέφοντες ἐνιοί, μοιχευομένην, φα-
σὶν, Ἀφροδίτην ὑπὸ Ἄρεως μνηστεύειν τὸν Ἡ-
λίον, ὅτι, τῷ τῆς Ἀφροδίτης ἀσέρι συνελθὼν,
ὁ τῷ Ἄρεως, μοιχικὰς ἀπολελεῖ γενέσεις· ἥλιος
δὲ ἐπαναφεραμένος, καὶ καλαλαμβανόντος, ἔ, λαν-
θάνουσιν. τὸν δὲ τῆς Ἥρας καλλωπισμὸν ἐπὶ
τὸν Δία, καὶ τὴν περὶ τὸν Κεχρὸν γοητείαν,
ἄερος τινὸς κάθαρσιν εἶναι βεβλῆναι, τῷ πυ-
ρῶδεὶ πηλυσιάζοντος ὥσπερ ἐκ αὐτῆς τὰς λυ-
σεις

σεις τῷ ποιητῇ διδόντος. ἐν μὲν, γὰρ, τοῖς
 περὶ τῆς Ἀφροδίτης, διδάσκει τὰς προσεχον-
 τας, ὅτι, μουσικὴ φαύλη, καὶ ἄσματος πονηρά,
 καὶ λόγοι μοχθηροὶς ὑποθέσεις λαμβάνοντες, ἀ-
 κόλαστα ποιεῖσιν ἡθῇ, καὶ βίβας ἀνάνδρους, καὶ
 ἀνθρώπους τρυφῇ καὶ μαλακίαν καὶ γυναικο-
 κρασίαν ἀγαπῶντας,

Εἴματα τ' ἐξημοῖα, λοετρά τε θερμά καὶ εὐνάς.
 διδ, καὶ τὸν Ὀδυσσέα τῷ καθαρωδῷ προσάτ-
 τούτῳ πεποίηκεν,

Ἀλλὰ γε δὴ μεταβῆθι, καὶ ἵππε κόσμον αἶσον,
 καλῶς ὑφηγούμενος τὸ, παρὰ τῶν σωφρόνων καὶ
 νῦν ἐχόντων, χρῆναι λαμβάνειν τὰς μουσικὰς
 καὶ ποιητικὰς τὰς ὑποθέσεις.

10'. Ἐν δὲ τοῖς περὶ τῆς Ἥρας ἄριστα,
 τὴν, ἀπὸ τῶν φαρμάκων καὶ γοητείας, καὶ με-
 τὰ δολῆ, πρὸς τὰς ἄνδρας ὁμιλίαν καὶ χάριν,
 εἰδείξεν ὃ μόνον ἐφήμερον, καὶ ἀψιχορον, καὶ
 ἀβέβαιον, ἔσαν. ἀλλὰ καὶ μελαβάλλεσαν εἰς
 ἔχθραν καὶ ὀργήν, ὅταν τὰ τῆς ἡδονῆς ἀπομα-
 ρανθῇ. τοιαῦτα, γὰρ, ὁ Ζεὺς ἀπειλεῖ. καὶ λέ-
 γει πρὸς αὐτήν,

Οφρα ἴδῃς ἣν τοι ^{whether as a false affection} χραίσμη φίλοτης τε καὶ εὐκῆ,
 Ἦν ἐμίγῃς ἐλθῶσα θεῶν ἄπο, καὶ μὴ ^{deceived} ἀπατησας.
 ἢ, γὰρ, τῶν φαύλων ^{bad} διαθέσεις ^{representations} ἐργῶν, καὶ μί-
 μησις, ^{shows} ἃν ^{affords} προσαποδῶ τὴν συμβαινέσαν αἰσχύ-
 νην καὶ βλάβην τοῖς ἐργασαμένοις, ^{in, of service to} ὠφελήσεν,
 ἐκ ἐβλαίψε, τὸν ἀκρωμένον.

κ'. Οἱ, γὰρ, φιλόσοφοι ^{examples} παραδείγμασι χρῶν-
 ται, νουθετῶντες καὶ παιδεύοντες ἐξ ὑποκειμέ-
 νων· οἱ δὲ ποιηταὶ ταῦτα ποιεῖσι, ^{inventions} πλατύνοντες
 αὐτοὶ ^{amplifying fables} πράγματα, καὶ μυθολογῶντες. ὁ μὲν, ἔν,
 Μελάνθιος, εἴτε παίζων, εἴτε σπινδάων, ἔλεγε,
 διασώζεσθαι τὴν Ἀθηναίων ^{state} πόλιν ὑπὸ τῆς τῶν
 ῥητόρων ^{orators} διχοσασίας ^{dissension} καὶ ^{disorder} παραχῆς. ἐ, γὰρ,
 ἀποκλίνειν ἅπαντας εἰς τὸν αὐτὸν τοῖχον· ἀλλὰ,
 γίνεσθαι ^{same wall} τινὰ τῷ βλάβητος ^{counterforce} ἀνθολκῆν ^{manage} ἐν τῇ
 διαφορᾷ τῶν πολίτευομένων.

αἱ δὲ τῶν ποιητῶν ὑπεναντιώσεις πρὸς αὐτὰς,
 ἀνταναφέρειν τὴν πῖσιν, ἐκ ἑῶσιν ἰσχυρὰν
 ῥοπὴν γενέσθαι πρὸς τὸ βλάβητον· ὅπερ μὲν, ἔν,
 αὐτοῖς, τὸ τιθέναί σύνεγγυς, ἐκφανεῖς ποιεῖ
 τὰς ἀντιλογίας, δεῖ τῷ βελλίονι συνηγορεῖν.
 ὥσπερ ἐν τέτοις·

Πόλλ', ὦ τέκνον, σφάλλουσιν ἀνθρώπους θεοί.
 Τὸ ῥᾶσον εἶπας, αἰτιάσασθαι θεός.
 καὶ πάλιν,

Χρυσὲ σε πλῆθει, τοῖσδε δ' εὖ χαίρειν χρεών.
 Σκαῖον γε πλετεῖν κ' ἄλλα μῆδ' εἶδεναι.
 καί,

Τί δεῖ θεός σέβειν σε καλθανύμενον,
 Ἄμεινον. ἔδεις κάματος εὖ σέβειν θεός.
 τὰ γὰρ τοιαῦτα τὰς λύσεις ἔχει προχείρως,
 εἴαν, ὥσπερ εἶρηται, πρὸς τὰ βελλίονα, τῇ κρί-
 σει, τὴς νέης καλευνύωμεν. ὅσα δὲ εἶρηται
 μὲν ἀτόπως, εὐθὺς δὲ εὖ λελυται, ταῦτα δεῖ,
 τοῖς ἀλλαχόθι πρὸς τὸνανλίον εἰρημένοις ὑπ'
 αὐτῶν, ἀνταναιρεῖν· μὴ ἀχθομένους τῷ ποιητῇ,
 μηδὲ χαλεπαίνοντας· ἀλλὰ, τοῖς, ἐν ἧθει, καὶ
 μετὰ παιδιᾶς, λεγομένοις. εὐθὺς, εἰ βέλει,
 πρὸς τὰς Ὀμηρικὰς τῶν θεῶν ῥίψεις ὑπ' ἀλ-
 λήλων, καὶ τρώσεις ὑπ' ἀνθρώπων, καὶ διαφο-
 ρὰς, καὶ χαλεπότητας,

Οἶσθα καὶ ἄλλον μῦθον ἀμείνονα τῷδε νοῆσαι·
 καὶ νοεῖς, νῆ Δία, καὶ λέγεις, κρεῖττον, ἀλλα-
 χόθι, καὶ βέλτιον, τὰ τοιαῦτα,

—θεοὶ ῥεῖα ζῶντες.

καί,

Τῷ ἔνι τέρπονται μάκαρες θεοὶ ἡμᾶτα πάντα.

καί,

Ὡς γὰρ ἐπεκλώσαντο θεοὶ θελοῖσι βροτοῖσι

Ζῶειν ἀχνυμένοις, αὐτοὶ δὲ τ' ἀκηδέες εἰσίν.

αὗται, γάρ, εἰσιν ὑγιαίνεινσαι περὶ θεῶν δόξαι,

καὶ ἀληθεῖς ἐκεῖνα δὲ πέπλασαι πρὸς ἑκπλη-
ξιν ἀνθρώπων. πάλιν Εὐριπίδης λέγοντις,

Πολλαῖσι μορφαῖς οἱ θεοὶ σοφισμάτων

Σφάλλουσιν ἡμᾶς κρείσσονες πεφυκότες,

ὃ χεῖρόν ἐστιν ὑπενεγκεῖν τὸ,

Εἰ θεοὶ τι δρῶσι φαῦλον, ἔκ εἰσιν θεοὶ,

βέλτιον εἰρημένον ὑπ' αὐτῶ. καί, τῷ Πινδάρῳ

σφόδρα πικρῶς καὶ παροξυντικῶς εἰρηκότος,

Χρὴ δὲ πᾶν ἔρδοντ' ἀμαυρῶσαι τὸν ἐχθρόν·

ἀλλ' αὐτός γε σὺ λέγεις, ὅτι,

Τῷ πᾶρ δίκαν γλυκεῖ πικροτάτα μένει

τελευταῖα.

καὶ τῷ Σοφοκλέει,

Τὸ κέρδος ἡδὺ, καὶ ἀπὸ ψευδῶν ἔη·

καὶ μὴν σὺ γε ἀκηκόαμεν, ὥς,

Οὐκ ἐξάγεσι καρπὸν οἱ ψευδεῖς λόγοι.

πρὸς δὲ ἐκεῖνα τὰ περὶ πλῆθους,

ΠΟΙΗΜΑΤΩΝ ΑΚΟΤΕΙΝ. ΙΙΙ

Δεινὸς γὰρ ἔρπειν πλεῖτος ἔς τε τάχατα
 Καὶ πρὸς τὰ βατὰ καὶ ὑποτ' ἀν' πενήσιν ἀνὴρ
 Οὐδ' εὐτυχῶν δύναται ἀν' ὧν ἔρῃ τυχεῖν,
 Καὶ γὰρ δυσεῖδες σῶμα καὶ δυσνυμον,
 Γλῶσση σοφὸν τίθησιν ευμορφὸν τ' ἰδεῖν.
 ἀντιπαραθήσει πολλὰ τῶν σοφοκλέες· ὧν καὶ
 ταῦτά ἐσι·

Γένοιτο καὶ ἀπλῆτος ἐν τιμαῖς ἀνὴρ.

καὶ,

Οὐδὲν κακίων πτωχὸς, εἰ καλῶς φρονοί.

καὶ,

— ἀλλὰ τῶν πολλῶν καλῶν

τίς χάρις, εἰ κακόβελος φροντίς

ἐκτρέφει τὸν ευαῖωνα πλεῖτον;

ὁ δὲ Μένανδρος ἐπῆρε μὲν, ἀμέλει, τὴν φιλη-
 δονίαν, καὶ ὑπεχαύνωσε, τοῖς ἐρωτικοῖς καὶ δια-
 πυροῖς ἐκείνοις,

Ἄπανθ' ὅσα ζῇ καὶ τὸν ἥλιον βλέπει,

Τῶν κοινὸν ἡμῖν δεῖλα ταῦτ' ἐσθ' ἡδονῆς.

πάλιν δὲ, ἐπέσρειψε, καὶ περιέσπασε πρὸς τὸ
 καλὸν, ἡμᾶς· καὶ τὴν δρασύτην τῆς ἀκολα-
 σίας ἐξεκοῖψεν· εἰπὼν,

Ονειδὸς αἰχρὸς βίος ὅμως, καὶ ἡδὺς ἥ

ταῦτα,

ταῦτα, γὰρ, ἐκείνοις μὲν ἐστὶν ὑπερανθήα. βελ-
 τιώ δὲ, ὁμῶς, καὶ χρησιμώτερα. ^{more useful} δεῖν, ἔν, θά-
 τερον ἢ τοιαύτη τῶν ἐναντιῶν ^{comparison} ποιήσει ^{consideration} παρά-
 θεσις καὶ κατανόησις. ἢ παραξεί ^{separate} πρὸς τὸ βέλ-
 τιον, ἢ καὶ τῷ χειρόνος ἀποστήσει τὴν ^{being} πίσιν.

κά. Ἄν δὲ αὐτοὶ μὲν μὴ διδῶσι τῶν ἀπίσως
 εἰρημένων λύσεις· ἢ ^{more} χειρόν ^{more} ἐστὶν, ἐτέρων ἐνδόξων
 ἀποφάσεις ἀντιλάττοντας, ὥσπερ ἐπὶ ζυγῷ, ^{balance} βε-
 πειν πρὸς τὸ βέλτιον· οἷον, τῷ Ἀλέξειδος κι-
 νῆυλος ἐνίχης, ὅταν λέγη,

Τὰς ἡδονὰς δεῖ συλλέγειν τὸν σωφρονα.

Τρεῖς δ' εἰσὶν, αἱ γὰρ τὴν δύναμιν κεκλήμεναι

Τὴν ὡς ἀληθῶς συντελεῖσθαι τῷ βίῳ.

Τὸ πιεῖν, τὸ φαγεῖν, τὸ τῆς Αφροδίτης τυγχάνειν.

Τὰ δ' ἄλλα προσθήκας ἅπαντα χρή καλεῖν,
 ὑπομνησέον, ὅτι, Σωκράτης, τὸνανλίον, ἔλεγε·
 τὰς μὲν φαύλως ζῆν τῷ ἐσθίειν καὶ πίνειν ἔνε-
 κεν· τὰς δὲ ἀγαθὰς ἐσθίειν καὶ πίνειν ἔνεκεν
 τῷ ζῆν. Πρὸς δὲ τὸν γράψαντα, ποτὶ τὸν
 πονηρὸν ἐκ ἀχρηστον ὄπλον αἱ πονηρία, τρόπον
 τινα συνεξομοιωσθαι κελευούῃα τοῖς πονηροῖς,
 τὸ τῷ Διογένης παραβαλεῖν ἐστὶν. ἐρωτηθεὶς,
 γὰρ, ὅπως ἂν τις ἀμύναιτο τὸν ἐχθρόν.

Αὐτὸς

Αὐτὸς, ἔφη, καλὸς καὶ γαθὸς γενόμενος.

δεῖ δὲ, τῷ Διογένει, καὶ πρὸς τὸν Σοφοκλέα,
make sense χρῆσασθαι. πολλὰς, γὰρ, ἀνθρώπων *myriad* μυριάδας
 ἐμπέπληκεν ἀθυμίας, περὶ τῶν μυστηρίων ταῦτα
 γράψας.

as trisyllables
 Κεῖνοι βροτῶν, οἳ ταῦτα δερχθέντες τέλη,
 Μόλωσ' ἐς ἄδ' τοῖσδε γὰρ μόνοις ἐκεῖ
 Ζῆν ἐσι, τοῖς δ' ἄλλοισι πάντ' ἐκεῖ κακά.

Διογένης δὲ, ἀκῆσας τὶ τοῖς τόν,

Τί λέγεις; ἔφη· κρείττονα μοῖραν ἔξει Παλαι-
 κίων ὁ κλέπτης ἀποθανῶν, ἢ Ἐπαμινώνδας, ὅτι
misplaced μεμύηται;

Τιμοθέω μὲν, γὰρ, ἄδουλι τὴν Ἀρτέμιν, ἐν τῷ
frankly θεάτρῳ, μαιναδα, θυαδα, φοιβαδα, λυσσαδα.
reply Κινησίας εὐθὺς ἀνλεφώνησε,

Τοιαύτη σοι θυγάτηρ γενόισι!
face him χαριεν δὲ καὶ τὸ τῷ Βίωνος, πρὸς τὸν Θεόγγιν
 λέγοντα,

how can one overcome
 Πῶς γὰρ ἀνὴρ πένιη δεδμημένος, ὅτε τι εἰπεῖν
 Οὐθ' ἔρξαι δύναται· γλῶσσα δὲ οἱ δέσεται

Πῶς, ἔν, σὺ, πένης ὢν, φλυαρεῖς τοσαῦτα, καὶ
talk only κατὰ δουλοσχεῖς ἡμῶν;

κβ'. Δεῖ

κβ'. Δεῖ δὲ, ^{necessary} μὴδὲ τὰς, ἐκ τῶν παρακειμέ-
 νων, ^{joint expressions neglect} ἢ συμφραζομένων, παραλιπεῖν ἀφορμὰς
^{for our direction} πρὸς τὴν ἐπανόρθωσιν· ἀλλὰ, ὥσπερ οἱ ^{physicians} ἰατροί,
 τῆς ^{fatal} καυθαρίδος ἔσης θάνασιμος, τῆς πόδας, ὅ-
 μως, καὶ τὰ πτερὰ, ^{are of great value} βοηθεῖν οἰοῦνται, καὶ ἀνα-
 λυεῖν τὴν δύναμιν· ἔτως, ἐν τοῖς ποιήμασι, καὶ
^{take away} ὄνομα, καὶ ^{near} ῥῆμα, ^{near} παρακείμενον, ἀμβλυτέραν
^{your} ποιῇ τὴν πρὸς τὸ ^{worst} χειρὴν ἀπαγωγὴν, ^{lay hold of it} ἐπιλαμ-
 βάνεσθαι καὶ ^{explore} προσδιασαφεῖν. ὥς, ἐπὶ τέτων
 ἔνιοι ποιεῖσι·

Τῆτο νύ πε γερας ^{guard} εἰσὶν οἰζυροῖσι βροτοῖσι,
^{cut} Κεῖρασθαι τε κόμην, ^{wreathed} βάλεειν τ' ἀπὸ δάκρυ πάρεων·
 καί,

Ἦς γὰρ ^{have ordained} ἐπεκλώσαντο θεοὶ δειλοῖσι βροτοῖσι·
 Ζῶειν ^{in distress} ἀχνυμένοις·
 εἰ, γὰρ, ^{absolutely} ἀπλῶς εἶπε, καὶ πᾶσιν ἀνθρώποις,
 ὑπὸ θεῶν ἐπικελῶσθαι λυπηρὸν βίον· ἀλλὰ
^{unproud} τοῖς ἀφροσι καὶ ἀνοήτοις· ἔς, ^{wretched} δειλαίς καὶ
^{miserable} οἰκίρῃς ^{accursed} δια μοχθηρίαν ὄντας, εἴαθε δειλαίς
^{undark} καὶ οἰζυρῃς ^{dark} προσαγορεύειν.

κγ'. Ἄλλος, τοίνυν, ^{way} τρόπος ἐστὶ, τὰς ἐν
 τοῖς ποιήμασιν ὑποψίας, πρὸς τὸ βέλιον,
 ἐκ

ἐκ τῆ χειρόνος, ^{adversary} μεθίσας· ὁ, διὰ τῶν ὀνομά-
 των τῆς ^{necessity} συνθηθείας· περὶ ὃν χρὴ τὸν νέον
 γεγυμνάσθαι, μᾶλλον, ἢ, περὶ τὰς λεγο-
 μένας γλώττας. ἐκεῖνο μὲν, γὰρ, ^{is fit for a grammarian} φιλόλογον,
 καὶ ἐκ ἀηδὲς, ὅτι ῬΙΓΕΔΑΝΗ, ΚΑΚΟ-
 ΘΑΝΑΤΟΣ ἐσιν, εἰδέναι· ΔΑΝΟΝ, γὰρ,
 Μακεδόνες τὸν ΘΑΝΑΤΟΝ καλεῖσι· ΚΑΜ-
 ΜΟΝΙΗΝ δὲ ΝΙΚΗΝ Αἰολεῖς, τὴν ἐξ
 ἐπιμονῆς καὶ καρτερίας· Δρύορες δὲ ΠΟ-
 ΠΟΥΣ τὰς ΔΑΪΜΟΝΑΣ.

κδ'. Τῆτι δὲ ἀναγκαῖον, ^{necessary} καὶ χρήσιμον, εἰ
 μέλλοιμεν ἐκ τῶν ποιημάτων ὠφεληθῆσεσθαι,
 καὶ μὴ ^{injure} βλαβῆσεσθαι· τὸ γινώσκειν, πῶς τοῖς
 τῶν θεῶν ὀνόμασιν οἱ ποιηταὶ ^{use} χρῶνται· καὶ,
 πάλιν, τοῖς τῶν κακῶν καὶ ἀγαθῶν· καὶ, τί,
 τὴν ^{III} ΤΥΧΗΝ, καὶ τὴν ΜΟΪΡΑΝ, νοον-
 τες, ὀνομάζουσι· καὶ, ποτερον, ταῦτα, τῶν
 ἀπλῶς, ἢ, τῶν πολλαχῶς, λεγομένων, ἐστὶ,
 παρ' αὐτοῖς, ὥσπερ ἄλλα πολλά· καὶ, γὰρ,
 ΟΙΚΟΝ, ποτὲ μὲν, τὴν ^{well} οἰκίαν καλεῖσιν·

Οἶκον ἐς ὑψόροφον·

ποτὲ δὲ, τὴν ἐστίαν· ^{estate}

116 ΠΩΣ ΔΕΙ ΤΟΝ ΝΕΟΝ

consumed
Εσθίεται μοι οἶκος.

καί, τὸν ΒΙΟΝ, ὡς μὲν, τὸ ζῆν.

weakness
— ἀμεινῶσε δὲ οἱ αἰχμὴν
as you have
Κυανοχίτα Ποσειδάων βίοτοιο *quidam* μεγάρας

ὡς δὲ, τὰ χρήματα.

— βίον δὲ μοι ἄλλοι *consume* ἔδωσι.

καί, τῷ Α' ΛΥ' ΕΙΝ, ὡς μὲν, ἀντὶ τῷ
strong δακνεσθαι καὶ ἀπορεῖσθαι *double* κέχρηται.

Ὡς ἔφαθ' ἡ δ' ἄλυσ' ἀπεβήσθη, *weak* τείρειο δ' αἰνῶς
can't ὡς δὲ, ἀντὶ τῷ γαυριᾷ καὶ χαίρειν.

Ἡ ἀλύεις, ὅτι *you have conquered* Ἰρον ἐνίκησας τὸν ἀλητὴν;

καί, τῷ ΘΟΑ' ΖΕΙΝ, ἢ, τὸ *move* κινεῖσθαι
symptom σημαίνουσιν. ὡς Εὐριπίδης.

whole Κητος θοάζον ἐξ Αἰλανηκῆς ἀλός.

ἢ, τὸ *up* καθεζεσθαι καὶ θαλάσσειν. ὡς Σοφο-
κλῆς.

Τίνας ποθ' ἔδρας τάσδε μοι θοάζει
do you not
in the same way as Ἰκνηρίοις κλαδοῖσιν *provided with* ἐξεσεμμένοι;

pleasure *we*
κέ. Χαριεν δὲ, καί, τὸ τὴν *we* χρεῖαν τῶν
word ὀνοματῶν συνοικεῖν τοῖς ὑποκειμένοις πράγ-
μασιν, ὡς οἱ γραμματικοὶ διδάσκουσιν, ἄλλην
meaning πρὸς ἄλλα δυνάμιν λαμβανόντων. οἷον ἐσι,

ΠΟΙΗΜΑΤΩΝ ΑΚΟΥΕΙΝ. 117

Νῆ ὀλίγην ^{house} αἰνεῖν, μεγάλη δ' ἐνὶ φορτίᾳ ^{war} θέσθαι.

τῷ μὲν, γὰρ, Αἴνεϊν, σημαίνειαι τὸ

ἐπαινεῖν· αὐτῷ δὲ τῷ ἐπαινεῖν, ἀντὶ τῆ πα-

ραιεῖσθαι, νῦν κέχρηται· καθάπερ, ἐν τῇ συ-

νηθείᾳ, ΚΑΛΩΣ, φαμὲν, ἔχειν· καὶ,

ΧΑΪΡΕΙΝ ^{use} κελεύομεν· ὅταν μὴ δεώμεθα,

μηδὲ λαμβάνωμεν. ἔτω δὲ, καὶ, τὴν Εὔπαι-

νήν, Περσεφόνειαν, ἔνιοι φασὶν, ὡς

παραίτητην, εἰρησθαι, Ταύτην, δὴ, τὴν δι-

αίρεσιν, καὶ τὴν διακρίσιν, τῶν ὀνομάτων,

ἐν τοῖς μείζουσι καὶ σπυδαίεροισι παραφυ-

λάττονες, ἀπὸ τῶν θεῶν ἀρχώμεθα διδάσκειν

τὴν νέεσ, ὅτι, χρῶνται τοῖς τῶν θεῶν ὄνυμα-

σιν οἱ ποιηταί, ποτὲ μὲν, αὐτῶν ἐκείνων

ἐφαπτομένοι τῇ ἐννοίᾳ· ποτὲ δὲ, δυνάμεις

τινάς, ὧν αἱ θεοὶ δωτῆρες εἰσι καὶ καθηγεμό-

νες, ὁμωνύμως προσαγορεύοντες. οἷον, εὐθύς,

ὁ Ἀρχίλοχος· ὅταν μὲν εὐχόμενος λέγῃ,

Κλυθ' ἀνάξ' Ἥφαιστε, καὶ μοι σύμμαχος γενεμέω ^{embodying}

Ἴλαος γενοῦ, χαρίζεο δὶα περ χαρίζεαι ^{arguing}

αὐτὸν τὸν θεὸν ἐπικαλόμενος δῆλός ἐστιν· ὅταν

δὲ, τὸν ἄνδρα τῆς ἀδελφῆς, ἠφανισμένον ἐν

118 ΠΩΣ ΔΕΙ ΤΟΝ ΝΕΟΝ

θαλάτῃ, καὶ μὴ τυχόντα νομιμῆς ταφῆς,
λέγῃ, θρηνῶν, μετριώτερον ἂν τὴν συμφορὰν
ἐνεγκεῖν,

Εἰ κείνῃ κεφαλὴν καὶ χαριέντα μέλεα
Ἦφαιστος καθαροῖσιν ἐν εἰμασὶν ἀμφεπολήθη
τὸ πῦρ, ἔτῳς, ἔ τὸν θεόν, προσηγορευσε.
πάλιν δὲ· ὁ μὲν Εὐριπίδης εἰπὼν ἐν ὄρκῳ,

Μὰ τὸν μετ' ἄστρον Ζῆν' Ἄρη τε φοῖνιον
αὐτὸς τὸς θερὲς ὠνομακε. τῷ δὲ Σοφοκλῆες
λέγοντος,

Τυφλὸς γάρ, ὃ γυναῖκες, ἔδ' ὁρῶν Ἄρης
Συὸς προσώπῳ πάντα τυοβαζει κακά,
τὸν πόλεμόν ἐστιν ὑπακῆσαι· καθάπερ, αὖ,
τὸν χαλκόν, Ὀμήρῳ λέγοντος,

Τῶν νῦν αἶμα κελαῖνον εὐρροὸν ἀμφὶ Σκάμανδρον
Εσκέδασ' ὀξύς Ἄρης.

κς. Πολλῶν, ἔν, ἔτῳ λεγομένων, εἶδε-
ναι δεῖ, καὶ μνημονεύειν, ὅτι, καὶ, τῷ τῷ
ΔΙΟΪΣ καὶ ΖΗΝΟΪΣ ὀνόματι, ποτὲ μὲν,
τὸν θεόν, ποτὲ δὲ, τὴν τύχην, πολλάκις
δὲ, τὴν εἰμαρμένην, προσαγορευοῖσιν. ὅταν
μὲν, γὰρ, λέγωσι·

ΠΟΙΗΜΑΤΩΝ ΑΚΟΤΕΙΝ. 119

Ζεῦ πάτερ, Ἰδὼθεν ^{who rule} μεδεων·

καί,

ὦ Ζεῦ, τίς εἶναι φησι σὲ σοφώτερος;
τὸν θεὸν αὐτὸν λέγουσιν, ὅταν δέ, ταῖς αἰτί-
αις τῶν γιγνομένων πάντων ἐπανομάζωσι τὸν
Δία, καὶ λέγουσι,

Πολλὰς δ' ἰφθίμης ψυχὰς αἶδι ^{permanently sent} προΐαψε·

--Διὸς δ' ἔτελείετο βελή,

τὴν εἰμαρμένην. εἰ, γὰρ, τὸν θεὸν, ὁ ποιητὴς
οἶεσθαι, κακομηχανᾶσθαι τοῖς ἀνθρώποις· ἀλλὰ,
τὴν τῶν πραγμάτων ἀνάγκην ὀρθῶς ὑποδείκνυ-
σιν· ὅτι, καὶ πόλεσι, καὶ στρατοπέδοις, καὶ ἡγε-
μόσιν, ἂν μὲν σωφρονῶσιν, εὖ πράττειν πε-
πρωται, καὶ κράττειν τῶν πολεμίων· ἂν δέ, εἰς
πάθη καὶ ἁμαρτίας ἐμπεσόντες, ὥσπερ ἔστοι,
διαφερώσθαι πρὸς ἀλλήλους, καὶ σασιαζώσιν,
ἀσχημονεῖν, καὶ ἐκλαράττεσθαι, καὶ κακῶς ἀ-
παλλάττειν.

Εἰμαρμένον, γὰρ, τῶν κακῶν βελευμάτων

Κακὰς ἀμοιβὰς, ἐστὶ, καρπεῖσθαι, βροτοῖς.

καὶ μὴν, ὁ Ἡσίοδος, τὸν Προμηθεά ποιῶν τῷ
Επιμηθεῖ παρακελευόμενον,

—μή

—μή ποτε δῶραν

Δέξασθαι παρὰ Ζηνὸς ὀλυμπίε, ἀλλ' ἀποπέμπειν, ^{refuse}

ἐπὶ τῇ τῆς τύχης δυνάμει τῷ Διὸς ὀνόματι ^{advantages}
κεχρηῆται· τὰ, γὰρ, τυχηρὰ τῶν ἀγαθῶν,

Διὸς δῶρα ^{galle} κέκληκε· πλέττε, καὶ γάμεις, ^{company}
καὶ ἀρχας, καὶ πάνηα, ὅλως, τὰ ἐκλὸς· ὧν ^{without calamity}

ἡ κτῆσις ἀνόνητός ἐστι τοῖς χρησθαι καλῶς ^{make good use} μή
δυναμένοις. διὸ, καὶ, τὸν Επιμηθέα, φαῦλον ^{corrupt}

ὄηα, καὶ ἀνόητον, οἶλαι δεῖν φυλάττεσθαι, ^{be careful}
καὶ δεδιέναι τὰς εὐτυχίας· ὥς βλαβησόμενον, ^{one who is to be injured}

καὶ διαφθαρησόμενον, ὑπ' αὐτῶν. καὶ, πάλιν
ὅταν λέγη,

Μηδέ ποτ' ἔλαμένην πενίην, ^{keeps on the mind} θυμοφθόραν ἀνδρὶ,

Τέτλαθ' ὀνιδίζειν, μακάρων δόσιν αἰὲν ἐόντων, ^{remember}

Θεόσδολον, νῦν, τὸ τυχηρὸν εἶρηκεν· ὥς, ^{by means} ἐκ

ἄξιον ^{unbraid} ἐγκαλεῖν τοῖς διὰ τὴν τύχην ^{not} πενομένοις·

ἀλλὰ, τὴν, μετ' ἀργίας, καὶ ῥαθυμίας, καὶ

μαλακίας, καὶ πολυελείας, ἀπορίαν, αἰσχροὺς ^{effeminacy}

καὶ ἐπονείδισον ἔσαν. ἔγω, γὰρ, αὐτὸ τῷ

νομα τῆς ΤΥΧΗΣ λέγοντες, ^{effeminacy} εἰδότες δὲ τὴν

τῆς ἀτάκτως καὶ ἀορίσως ^{acting} περιφερομένης αἰτίας

^{without order or restraint}

δύναμιν

δύναμιν ἰσχυράν, καὶ ἀφύλακτον, ἔσαν, ἀν-
 θρωπίνῳ λογισμῷ, τοῖς τῶν θεῶν ὀνόμασιν
 ἐξεφραζον· ὥσπερ, ἡμεῖς, καὶ πράγματα, καὶ
 ἦθη, καὶ, νῆ Δία, λόγους, καὶ ἄνδρας, εἰώ-
 θαμεν δαιμονίας καὶ θεῖας προσαγορεύειν.

κζ'. Τέτω, δὴ, τὰ πολλὰ τῶν ἀτοπῶς
 περὶ τοῦ Διὸς λέγεσθαι δοκέων ἐπανορθώσον.
 ὧν ἐσι καὶ ταῦτα·

Δοιοὶ γὰρ τε ^{ways are placed} καὶ ἀκείαται ἐν Διὸς ἔδει·
^{fates} Κηρῶν ἔμπλειοι, ὁ μὲν ἐσθλῶν, αὐτὰρ ὁ δειλῶν.

καὶ,

Ὅρκια μὲν Κρονίδης ὑψίζυγος ἔκ ἐτέλεσεν,
 Ἄλλὰ, ^{deeds were} κακὰ φρονέων, ^{conforms} τεκμαίρεται ἀμφοτέροισι.

καὶ,

—τότε γὰρ ^{was brought} ῥα κυλίνδετο πῆματος ἀρχή

Τρωσὶ τε καὶ Δαναοῖσι, Διὸς μέγας διὰ βελᾶς
 ὥς, περὶ τῆς τύχης, ἢ τῆς εἰμαρμένης, λε-
 γομένων· ἐν αἷς τὸ ^{is not intelligible} ἀσυλλόγισον ἡμῖν τῆς
 αἰτίας, καὶ ὅλως ^{altogether} ἔκασθ' ἡμᾶς. ὅπερ δὲ τὸ
^{what is conceivable} προσήκον, καὶ κατὰ λόγον καὶ εἶκος, ἐσὶν,
 ἐνλαῦθα ^{highly mentioned} κυρίως ὀνομάζεσθαι τὸν θεὸν νομίζο-
 μεν. ὥσπερ, ἐν τέτοις·

Αὐτὰρ

Αὐτὰρ ὁ τῶν ἄλλων ^{advanced to make} ἐπεπωλεῖτο σίχας ἀνδρῶν,
 Αἴαντος δ' ^{avowed} αἰεεῖνε μάχην Τελαμωνιάδαο,
 Ζεὺς γὰρ ^{is angry} οἱ νέμεσα, ^{more, valiant man} ἂν ἀμείνονι φῶτι μαχοίτο.

καί,

Ζεὺς γὰρ τὰ μὲν τοιαῦτα ^{resolves} φροντίζει βροτῶν,
 Τὰ μικρὰ δ' ἄλλοις δαίμοσιν ^{omitting} παρέεις ἔα. ^{leaves them}

κῆ. Σφόδρα, δὲ, δεῖ καὶ τοῖς ἄλλοις ὀνό-
^{attend}μασι προσέχειν, κατὰ πολλὰ ^{transfer} πρᾶγματ' αἰ-
^{misapprehend}νεμενοῖς καὶ ^{transfer}μεθισαμένοις ὑπὸ τῶν ποιητῶν.
 οἷόν ἐστι καὶ τὸ τῆς ἀρετῆς. ἐπεὶ, γὰρ, ^{it makes men} ἐ-
 μόνον, ἔμφρονας ^{it makes men} παρεχεῖται, καὶ δικαίους, καὶ
 ἀγαθούς, ἐν πρᾶξεσι καὶ λόγοις ἄλλα, καί,
^{for}δοξας, ^{naturally}ἐπιεικώς, καὶ ^{proceeds}δυνάμεις, ^{proceeds}περιποιεῖ.
 παρὰ τῆτο ποιεῖν καὶ τὴν εὐδοξίαν, ἀρε-
 τὴν, καὶ δύναμιν, ὀνομάζοντες ὥσπερ, ἐλα-
 ίαν, τὸν ἀπὸ τῆς ἐλαίας, καὶ φηγόν, τὸν
 ἀπὸ τῆς φηγού, καρπὸν, ^{same name}ὁμωνύμως τοῖς φέ-
 ρουσιν. ἔχον, ὁ νέος, ἡμῖν, ὅταν μὲν λέγωσι,

Τῆς δ' ἀρετῆς ^{tail}ἰδρῶτα θεοὶ ^{tail}προπάροισεν ἔθηκαν
 καί,

Τῆμός σφιν Δαναοὶ ἀρετῇ ^{brotherhood}ῤῆζαντο φαλαγγαί
 καί,

^{we must die}
Εἰ δὲ θανεῖν θέμις, ὦδὲ θανεῖν καλὸν

^{employed}
Εἰς ἀρετὴν καλὰδυσσάμενους βίον·

^{in, downland applied}
εὐθὺς οἰεσθῶ, λεγεσθαι ταῦτα περὶ τῆς ἀρίσ-
^{improvement}
της καὶ θειοτάτης ἐξεως ἐν ἡμῖν· ἦν, ὀρθότηλα
^{excellence}
λόγῳ, καὶ ἀκροτήλα λογικῆς φύσεως, καὶ διά-
^{confessed regulation}
θεσιν ὁμολογημένην ψυχῆς, νοῶμεν.

^{be reads}
κθ'. "Ὅταν δὲ ἀναγινώσκη, πάλιν, τό, τε,

^{increases}
Ζεὺς δ' ἀρετὴν ἀνδρεσσιν ὀφείλει τε μινύθει τε
καὶ τὸ,

—πλέτω δ' ἀρετὴ καὶ κῦδος ὅπηδ' ^{amends}

μὴ καθήσθω, τῆς πλεσίης ἐκπεπληγμένος, ^{struck with}
καὶ τεθηπῶς, καθάπερ, ὦνιον, εὐθὺς, ἀργυ-
^{to be bought}
ρίη, τὴν ἀρετὴν ἔχοντας· μηδὲ, ἐπὶ τῇ τύχῃ
κεῖσθαι, τὴν αὐτῇ φρόνησιν αὖξειν, ἢ ^{improve} κολαεῖν,
νομίζων· ἀλλὰ, ἀντὶ δόξης, ἢ δυνάμεως, ἢ
εὐτυχίας, ἢ τίνος ὁμοίης, τῇ ἀρετῇ κεχρησθαι
τὸν ποιητὴν ἡγείσθω. καὶ, γὰρ, τῇ κακότητι,
ποτὲ μὲν, ἰδίως σημαίνουσι κακίαν καὶ ^{depravity} μοχ-
θηρίαν ψυχῆς· ὡς Ἡσίοδος,

^{no fuss, it is easy}
Τὴν μὲν γὰρ κακότηλα καὶ ἱλαδὸν ἐστὶν ἐλέσθαι·
^{affliction}
ποτὲ δὲ, ἄλλην τινὰ κακωσιν, ἢ δυσυχίαν
ὡς Ὀμηρος,

Αἶψα γὰρ ἐν ^{calamity}κακοτητί ^{grow old}βροτοὶ ^{as he declines}καταγηρασκῶσιν.
 ἐπεὶ, καὶ, τὴν εὐδαιμονίαν, ἔξαπαλεθεῖται τις ἂν,
 ὅτῳ τὰς ποιητὰς οἰόμενος λέγειν, ὥς οἱ φιλόσο-
 φοι λέγουσι τὴν ^{perfection}πανελή τῶν ἀγαθῶν ἔξιν ἢ
 κῆσιν, ἢ καὶ ^{perfection}τελειότητῃ βίῃ καλὰ φύσιν εὐ-
^{proceeding}ροεντος· ἀλλὰ, ἔχι, ^{keeping himself well}καλαχρωμένους ^{well}πολλὰκις,
 τὸν πλέσιον εὐδαίμονα καλεῖν ἢ μακάριον, καὶ
 τὴν δύναμιν ἢ τὴν δόξαν, εὐδαιμονίαν. Ὅμη-
 ρος μὲν, γὰρ, ὀρθῶς κέχρηται τοῖς ὀνόμασιν,

Ὡς, ἔται χαίρων τοῖσδε κτεάτεσσιν, ἀνάσσω.
 καὶ Μένανδρος,

Ἐχω δὲ πολλὴν εὐσίαν, καὶ πλέσιος

Καλῶμ' ὑπὸ πάντων, μακάριος δ' ὑπ' ἐδενός.

Εὐριπίδης δὲ πολλὴν ^{causing}ἀπεργάζεσθαι ^{brother}ταραχὴν καὶ
^{confusion}συγχυσιν, ὅταν λέγῃ,

Μή μοι γένοιτο λυπρὸς εὐδαίμων βίος
 καὶ,

Τί τὴν ^{sovereignly}τυραννίδ' ^{enjoying}ἀδικίαν εὐδαίμονα

Τιμᾶς;

ἂν μή, τις, ὥσπερ εἶρηται, ταῖς μεταφοραῖς
 καὶ ^{affinity to}καλαχρήσεσι τῶν ὀνομάτων ἐπῆται. ταῦτα
 μὲν ἔν ικανῶς περὶ τούτων.

λ. Εκεῖνο

λ'. Ἐκεῖνο δὲ, ἔχ^{we must remind} ἅπαξ, ἀλλὰ πολλάκις
 ὑπομνησέον ἐς τὰς νέας· ἐκδεικνύμενον αὐτοῖς,
 ὅτι, μιμητικὴν ἢ ποιήσις ὑποθεσιν ἔχουσα, κόσ-
 μω μὲν καὶ λαμπρότητι χρῆται, περὶ τὰς ὑπο-
 κειμένας πράξεις, καὶ τὰ ἦθη· τὴν δὲ ὁμοιό-
 τητα τῶ ἀληθὲς ἔ^{represented} προλείπει τῆς μιμήσεως ἐν
 τῷ πιθανῷ τὸ ἀγωγὸν ἐχέσης. διὸ, καὶ κακί-
 ας, καὶ ἀρετῆς, σημεία, μεμιγμένα ταῖς πρά-
 ξεσιν, ἢ μὴ παντάπασιν τῆς ἀληθείας ὀλίγω-
 ρῆσα μίμησις συνεκφέρει· ὥσπερ, ἡ Ὀμήρου·
 πολλὰ πάνυ τοῖς Στωικοῖς χαίρειν φράσσασα·
 μήτε τι φαῦλον ἀρετῇ προσεῖναι, μήτε κακίαν
 χρησὸν, ἀξιοσύνῃ, ἀλλὰ, πάντως μὲν, ἐν πᾶ-
 σιν, ἀμαρτωλὸν εἶναι τὸν ἀμαθῆ, περὶ πάντων
 δὲ, αὖ, καλορθεῖν τὸν ἀσεῖον. ταῦτα, γὰρ, ἐν
 ταῖς σχολαῖς ἀκόμεν. ἐν δὲ τοῖς πράγμασι,
 καὶ τῷ βίῳ, τῶν πολλῶν, κατ' Εὐριπίδην,

Οὐκ ἂν γένοιτο χωρὶς ἐσθλὰ καὶ κακὰ,
 Ἄλλ' ἐς τίς σύγκρασις.

* Ἄνευ, δὲ, τῶ ἀληθὲς μάλιστ' αὖ μὲν, ἢ ποιητικῇ
 τῷ ποικίλῳ χρῆται καὶ πολυτροπῶ. τὸ, γὰρ,
 ἐμπαθὲς, καὶ παραλόγον, καὶ ἀπροσδοκῆτον, ᾧ,

^{admiration attends -} πλείσθι μὲν εκπλήξις ἔπειαι, ^{pleasure} πλείσθι δὲ χάρις,
^{various} αἱ μελᾶθολαὶ ^{supplies} παρεχσσι τοῖς μύθοις. τὸ δὲ ἄ-
^{inconsistent with fact} πλῆν, ἀπαθεῖς, ^{inconsistent with fact} καὶ ἀμυθον. ὅθεν ἔτε, νικῶν-
^{fortunate} τας αἰὲ πάλῃα ποιεῖσι τῆς αὐτῆς. ἔτε, ^{fortunate} εὐημε-
^{unhappy} ρῆντας· ἔτε, ^{unhappy} καλὸρθῆντας. ἀλλὰ, ἔδδ τοῖς θεοῖς,
^{misfortune} ὅταν εἰς ἀνθρωπίνας ἐμπεσῶσι ^{free from passion} πρᾶξεις, ἀπαθεσί
^{error} χρῶνται, καὶ ἀναμαρτήτοις· ἴνα, ^{error} μηδαμῶ, τό, τε
^{improve} ταρατῆλον, ^{alarm} καὶ τὸ ἐκπλήτῃον, ^{dash} ἀργῇ, τῆς ποιή-
^{want of danger & advantages} σεως· ἀκίνδυνον, καὶ ἀνανταγωνιστον, ^{let us introduce} γινόμενον.

λά. Οὕτως, ἔν, τέτων ἐχόντων· ἐπάγω-
 μεν τοῖς ποιεήμασι τὸν νέον, μὴ τοιαύτας ἔ-
^{opinion} χοντα τὰς δοξας, ^{destiny} περὶ τῶν καλῶν ἐκείνων καὶ
 μεγάλων ὀνομάτων, ὥς, ἄρα, σοφοὶ καὶ δί-
^{psychic} καιοι ἄνδρες ἦσαν, ^{psychic} ἀκροὶ τε βασιλεῖς, καὶ κα-
^{positions} νονες ἀρετῆς ἀπάσης καὶ ὀρθότητος· ἐπεὶ, ^{admires} βλα-
^{offended} ἐήσεται ^{offended} μεγάλα, δοκιμάζων ταῦτα, καὶ τεθη-
^{one who finds fault} πῶς· καὶ δυσχεραίνων, ^{one who finds fault} μηδὲ ἀκῶν ^{one who finds fault} μηδὲ ἀπο-
^{one who finds fault} δεχόμενος τῷ ψέγοντος αὐτῆς, ^{one who finds fault} τοιαῦτα ^{one who finds fault} πρᾶτ-
 τοντας, καὶ λέγοντας,

Αἰ, γὰρ, Ζεῦ τε πάτερ, καὶ Αθηναίη, καὶ Ἀπολλόν·
 Μῆτε τις, ἔν, Τρώων θάνατον φύγοι, ὅσσοι ἔασι·
 Μῆτε τις Ἀργείων· νῶϊν δ' ἐκδύμεν ὄλεθρον·
 Οφρ' οἶοι Τροίης ἱερὰ κρηδέμνα λύωμεν.

καὶ,

καί,

most miserable eyes

Οικτροτάτην δ' ἤκυσσα ὅπα Πριάμοιο θυγατρὸς
Κασσάνδρης· τὴν κτεῖνε Κλυταιμνήσρη δολομητὶς
Ἀμφ' ἐμοί.

καί,

harlot got in embraces late

Παλλακίδι, προμιγῆναι, ἵν' ἐχθήρειε γέροντα·
Τῇ πιθόμην, καὶ ἔρεξα.

καί,

Ζεῦ πάτερ, ὅστις σεῖο θεῶν ὀλωότερος ἄλλος.

μηδὲν ἐπαινεῖν ἐθιζέσθω τοιῷτον ὁ νέος· μηδὲ,

προφασεῖς λέγων, μηδὲ, παραγωγὰς τὰς

εὐπρεπεῖς ἐπὶ πράγμασι φαύλοις μηχανώμε-

νος, πιθανὸς ἔσω, καὶ πανῆργος. ἀλλὰ, ἐ-

κεῖνο μᾶλλον οἶέσθω· μίμησιν εἶναι τὴν ποί-

ησιν ἡθῶν, καὶ βίων· καὶ ἀνθρώπων, ἃ τε-

λείων, ἔδὲ καθαρῶν, ἔδ' ἀνεπιλήπλων παντῶ-

πασιν· ἀλλὰ, μεμιγμένων πάθεσι, καὶ δό-

ξαις ψευδέσι, καὶ ἀγνοίαις· διὰ, δὲ, εὐφυΐαν,

αὐτὲς πολλάκις μεταίθελων πρὸς τὸ κρεῖττον.

ἦ, γὰρ, τοιαύτη παρασκευὴ τῶ νέου, καὶ διά-

νοια, τοῖς μὲν εὖ λεγομένοις καὶ πράττομένοις

ἐπαιρομένοις, καὶ συνενθυσίωνος, τὰ δὲ φαῦλα

μη

^{embrace} μὴ προσιεμένε, ^{is offended} καὶ δυσχεραίνοντος, ἀβλαβῆ
^{read my} παρέξει τὴν ἀκρόασιν.

λβ'. Ὁ, δὲ, πάντα θαυμάζων, καὶ πᾶσιν
^{in embraced} ἐξοικειούμενος, ^{in embraced} καὶ καλαδεδωμένος τῇ δόξῃ τὴν
^{in embraced} κρίσιν ὑπὸ τῶν ἡρωϊκῶν ὀνομαζών. ὥστε οἱ τὴν
^{who imitate} Πλάτωνος ἀπομιμνέμενοι ^{crooked shape} κυρβότηλα, καὶ τὴν
^{aspire} Ἀριστοτέλους τραυλότῃλα. λήσειαι πρὸς πολλὰ
^{an easy prey} τῶν φαύλων εὐχερῆς γενόμενος. δεῖ, δὲ, μὴ
^{from fear} δειλῶς, ^{superstition} μηδὲ ὥστε ὑπὸ δεισιδαιμονίας ἐν ἱερῷ,
^{proper} φρίττειν ἅπαντα, καὶ προσκυνεῖν. ἀλλὰ, θαρ-
σαλέως, ἐθιζόμενον, ἐπιφωνεῖν, μηδὲν ἥττον τῷ
ΟῤΘΩΣ καὶ ΠΡΕΠΟΝΤΩΣ, τὸ ΟὔΤΚ
ΟῤΘΩΣ καὶ Οὔ ΠΡΟΣΗΚΟΝ.

Οἶον. ὁ Ἀχιλλεὺς ἐκκλησίαν συναγεί, τῶν
^{assembly} στρατιωτῶν νοσούντων. ἀσχαλλων, μὲν, ἀργῆντι
^{disturb} τῷ πολέμῳ. καὶ μάλιστ' ἀπάντων, διὰ τὴν ἐν
^{indignation} ταῖς στρατείαις ἐπιφάνειαν αὐτῷ καὶ δόξαν. ἰατ-
^{emergence} ρικὸς δὲ ὢν, καὶ, μετὰ ἡμέραν ἐνάτην, ἥ
^{child} ταῦτα κρίνεσθαι πέφυκεν, αἰσθόμενος ἔκ ἔσαν
^{come to a crisis} συνήθη τὴν νόσον, ἐδὲ συνεσῶσαν ἀπὸ κοινῶν
^{mean} αἰτιῶν. ἀναστὰς, ἐδημαγωγεῖ πρὸς τὸν ὄχ-
^{mean} λον. ἀλλὰ, τῷ βασιλεῖ γίνεσθαι σύμβελος.

ΠΟΙΗΜΑΤΩΝ ΑΚΟΥΕΙΝ. 129

Ἀτρείδῃ, νῦν ἄμμε ^{relinquimus} παλίμπλαγχθέντας οἴῳ

Ἀψ ἀπονόσῃσιν·

ὀρθῶς, ταῦτα, καὶ ^{moderatione} μετρίως, καὶ ^{discretum} πρεπόντως.

τῷ δὲ μάνιεως δεδιέναι φήσαντος τὴν ὀργὴν τῷ
δυνατώτατῃ τῶν Ἑλλήνων· ἐκ, ἔτι, ὀρθῶς, ἐδὲ
μετρίως, ^{hunc sensum} ἐπομόσας, ^{ut} μηδὲνα ^{in eo} προσοίσειν ^{in eo} χεῖρας
αὐτῷ, ζῶντος αὐτῷ, ^{in eo} προσίθῃσιν

— ἐδ' ἦν Ἀγαμέμνονα εἶπης·

ἐνδεικνύμενος ὀλιγωρίαν καὶ ^{discreta} περιφρόνησιν τῷ
ἄρχοντι. ἐκ δὲ τῆς, ^{con, limit} μᾶλλον ^{moderate} παροξυνθεὶς,
ἐπὶ τὸ ^{to help} ξίφος ^{moderate} φέρεται, ^{advantage} σφάττειν ^{advantage} διανοῶμενος·
ἔτε, ^{discreta} πρὸς τὸ ^{advantage} καλὸν, ὀρθῶς, ἔτε πρὸς συμ-
φέρον. εἶτα, αὖθις, μελανόσας,

Ἀψ ἐς ^{substantivum} κελεὼν ὥς μέγα ξίφος, ἐδ' ἀπίθῃς

Μύθῳ Ἀθηναίῃς·

ὀρθῶς, πάλιν, καὶ καλῶς· ὅτι, τὸν θυμὸν
^{substantivum} ἐκκοῦσαι ^{aliogether} πανήλαπαι ^{incomparable} μὴ ^{corrected} δυνηθεὶς, ὅμως, πρὶν
^{corrected} ἀνήκεσόν τι ^{corrected} δρᾶσαι, ^{corrected} μελέσῃσιν, καὶ ^{corrected} καλεσθῇ,
εὐπειθῇ τῷ λογισμῷ γενόμενον.

λγ'. Πάλιν, ὁ Ἀγαμέμνων· ἐν, μὲν, τοῖς,
περὶ τὴν ἐκκλησίαν, γενομένοις, καὶ λεγομέ-
νοις,

130 ΠΩΣ ΔΕΙ ΤΟΝ ΝΕΟΝ

νοῖς, ὑπ' αὐτῷ, ^{ridiculous} καλᾶ γέλασός ἐστιν· ἐν, δὲ,
τοῖς, περὶ Χρυσήϊδα, σεμνότερος, καὶ βασι-
λικώτερος. ὁ μὲν, γὰρ, Ἀχιλλεὺς ^{led away} ἀγομένης
τῆς Βρισηίδος,

Δακρύσας, ἐτάρων ἄφαρ ἔζετο, νόσφι ^{having withdrawn} λιασθεῖς·
ἔτος δὲ, αὐτὸς εἰς τὴν ναῦν ἐμβισιάζων, καὶ
παραδιδῶς, καὶ ἀποπέμπων, τὴν ἄνθρωπον ἦν,
ὀλίγῳ πρόσθεν, εἶρηκε, τῆς γαμελῆς, τῇ ^{affection} εὐνοίᾳ,
^{he preferred} προκρίνειν· ἔθεν αἰσχροῦ, ^{amused} ἔδδ' ἐρώϊκον, ἐποίησε.
καὶ, μὴν, ὁ Φοῖνιξ, διὰ τὴν ^{harlot} παλλακίδα καλᾶ-
ραῖος ὑπὸ τῷ πατρός γενόμενος,

Τὸν μὲν ἐγὼ, φησὶ, βύλευσα κατακτάμεν ὃξεί·
χαλκῷ·

Ἀλλὰ ^{restrain'd} τις ἀθανάτων παύσειν χόλον, ὅς ῥ' ἐνὶ θυμῷ
Δῆμῳ ^{report} θῆκε φατίν, καὶ ὀνειδέα πόλλ' ἀνθρώπων,
Ὡς μὴ ^{paralyze} πατροφονὸς μετ' Αἰχαιοῖσιν καλεοίμην.

ὁ, μὲν, ἔν, Αρίσαρχος ^{has removed} ἐξεῖλε ταῦτα τὰ ἔπη,
φοβηθεῖς· ἔχει, δὲ, πρὸς τὸν καιρὸν ^{justly} ὀρθῶς· τῷ
Φοῖνικος τὸν Αχιλλέα διδάσκοντος οἷον ἐστὶν ὀρ-
γὴ· καὶ, ὅσα, διὰ θυμὸν, ἄνθρωποι ^{do} τολμῶσι,
μὴ ^{reason} χρώμενοι λογισμῷ, μηδὲ πειθόμενοι τοῖς
^{advise} παρηγορῶσι. καὶ, γὰρ, τὸν Μελέαγρον ^{introduce} ἐπει-
σάγει

σάγει τοῖς πολίταις ὀργιζόμενον, εἴτα τραυ-
νόμενον· ὀρθῶς τὰ πάθη ^{censuram} ψεγών· τὸ δὲ μὴ συ-
ναχολεθεῖν, ἀλλὰ, ἀντιτάττεσθαι, καὶ κρατεῖν,
καὶ μελανρεῖν, ἐπαινῶν, ὡς καλόν, καὶ συμφέ-
ρον. ἐνταῦθα, μὲν, ἔν, ἡ διαφορά, πρόδηλος.

λδ'. Ὅπερ, δὲ, ἀσάφεια τῆς γνώμης· διο-
ριζέον, ἔτω πῶς, ἐφίσαντας τὸν νέον. εἰ, μὲν,
Ναυσικάα, ξένον ἄνδρα τὸν Ὀδυσσεῖα θεασα-
μένη, καὶ παθῶσα τὸ τῆς Καλυψῆς πάθος
πρὸς αὐτὸν, ἄτε, δῆ, τρυφῶσα, καὶ γάμων
ῶραν ἔχουσα, τοιαῦτα μῶραίνει πρὸς τὰς θε-
ραπαίνιδας,

Αἰ, γὰρ, ἐμεῦ τοιάσδε πόσις κεκλημένους εἶν,
Εὐθαδὲ ναιετάων, καὶ οἱ ἄδοι αὐτόθι μίμνεν,
ψεκτεον τὸ θράσος αὐτῆς, καὶ τὴν ἀκολασίαν.
εἰ, δὲ, τοῖς λόγοις τε ἄνδρὸς τὸ ἦθος ἐνίδεσα,
καὶ θαυμάσασα τὴν ἐντευξίν αὐτῆ, πολὺν νῆν
ἔχουσαν, εὐχεῖται τοιᾷτῳ συνοικεῖν, μᾶλλον, ἢ,
πλωτικῷ τινι καὶ ὀρχησικῷ τῶν πολιτῶν· ἄξιον
ἀγασθαι. πάλιν· τῆς Πηνελόπης τοῖς μνηστηρ-
σι προσδιαλεγομένης ἐκ ἀπανθρωπῶς· ἐκείνων,

Q

δε

δὲ, αὐτῇ χαρίζομένων ἱμάτια, καὶ κόσμον ἄλ-
λον· ἠδόμενος Ὀδυσσεύς,

Οὐνεκα τῶν μὲν δῶρα παρέλκετο, θελγε δὲ θυμὸν,
εἰ, μὲν, ἐπὶ τῇ δωροδοκίᾳ, καὶ πλεονεξίᾳ,
χαίρει, τὸν κωμωδούμενον υπερβάλλει, μαχρο-
πείᾳ, Πολίαγρον.

Ευδαίμων Πολίαγρος, ἔρανον
αἶγα πλεοφορον, τρεφων.

εἰ, δὲ, μᾶλλον οἴομενος ὑποχειρίως ἔξειν, διὰ
τὴν ἐλπίδα, καὶ τὸ μέλλον ἐπ' προσδοκῶντας·
λόγον ἔχει τὸ ἠδόμενον αὐτῷ, καὶ θαρσύνει· οἰ-
μοίως, ἐπὶ τῇ διαριθμῇ τῶν χρημάτων, ἃ
συνεξεθήκαν οἱ Φαίακες αὐτῷ, καὶ ἀπέπλευ-
σαν· εἰ, μὲν, ἀληθῶς, ἐν ἐρημίᾳ τοσαύτῃ, καὶ
τῶν καθ' αὐτὸν ἀσαφείᾳ καὶ ἀδηλότητι, γεγο-
νῶς, περὶ τῶν χρημάτων φοβεῖται,

Μὴ τι οἱ οἴχωνται κοίλῃς ἐκ νηὸς ἔχοντες,
οἰκτεῖρουν, ἄξιον, ἢ βδελυτῆσθαι, νῇ Δία, τὴν
φιλοπλεῖαν. εἰ, δὲ, ὥσπερ ἔνιοι λέγουσι, περὶ
τῆς Ἰθάκης ἀμφιδοξῶν, οἶεται, τὴν τῶν χρη-
μάτων σωτηρίαν ἀπόδειξιν εἶναι τῆς τῶν Φαία-
κων ὁσιότητος· ἐ, γὰρ, ἂν, ἀκερδῶς φέροντας
αὐτὸν

αὐτὸν εἰς ἀλλοτρίαν ἐκβάλλειν χώραν, καὶ κα-
 ταλιπεῖν, ^{abstain} ἀποσχομένους τῶν χρημάτων. ὅτε
 φαύλῳ τεκμηρίῳ ^{prelence} χρῆται, καὶ τὴν ^{forelight} πρόνοιαν ἄ-
 ξιον ἐπαινεῖν. ἔνιοι, δὲ, καὶ τὴν ^{epitome} ἐκθεσιν αὐ-
 τὴν, εἰ, μὲν, ἀληθῶς ἐγένετο καθεύδοντος, ψέ-
 γασι· καὶ, Τυρρῆνός ^{celebrity} ἰστορίαν τινά, φασι, δια-
 φολάττειν. ὡς ὑπνώδης, φύσει, τῇ Ὀδυσσέως
 γενομένη, καὶ ^{disagreeable} δυσενεύκῃ, διὰ τῆτο, πολλοῖς
 ὄντος. εἰ, δὲ, ἐκ ἥν ἀληθὴς ὁ ὕπνος, ἀλλὰ,
^{assembled} αἰσθημένος, μὲν, ἀποπέμψαι τὸς Φαίακας, ἄνευ
 ξενίων, καὶ ^{involuntarily} φιλοφροσύνης· μὴ δυνάμενος, δὲ,
 τὸς ἐχθρὸς ^{inapt} λαθεῖν, ἐκείνων συμπαρόντων· ἐ-
^{adorable} χρησάτο τῆς ἀπορίας ^{discovery} παρακαλύμματι, κοιμώμε-
 νῳ ποιήσας ὅμοιον ἑαυτὸν· ἀποδέχοντα.

λέ. Καὶ ταῦτα, δὴ, τοῖς νέοις ^{pointing out} ὑπαδεικνύ-
 οντες, ἐκ ἐάσωμεν, ^{impress} φώραν, πρὸς τὰ φαῦλα,
 γίνεσθαι τῶν ἡθῶν· ἀλλὰ, τῶν βελιόγων ^{emulation} ζῆλον,
 καὶ ^{choice} προαίρεσιν· εὐθὺς, τοῖς μὲν, τὸ ψεγεῖν,
 τοῖς δὲ, τὸ ἐπαινεῖν, ἀποδιδόντες. μάλισα, δὲ,
 τῆτο ποιεῖν δεῖ ἐν ταῖς τραγωδίαις· ὅσαι λό-
 γος ^{poet's} ἔχουσι πῖθανος, καὶ πανέργος, ἐν πρά-

ξέσιν ἀδόξοις, καὶ πονηροῖς. ἔ' πάνυ, γὰρ, ἀ-
ληθές τὸ τῷ Σοφοκλέει, λέγοντι, *καὶ πονηροῖς*

Οὐκ ἔς' ἀπ' ἔργων μὴ καλῶν ἐπὶ καλῶν. *καὶ πονηροῖς*

καὶ, γὰρ, ἔτος εἴωθεν, ἤθεσι φαύλοισι, καὶ ἀ-
τόποις πράγμασι, λόγους ἐπιγελῶντας, καὶ φι-
λανθρώπων αἰτίας, πορίζειν. καὶ, ὁ συσκηνός *καὶ πονηροῖς*

αὐτῷ, πάλιν, ὁρᾷ, ὅτι, τὴν τε Φαίδραν καὶ
προσεγκαλῆσαν τῷ Θησεῖ πεποίηκεν. ὡς, διὰ
τὰς ἐκεῖνα παρανομίας, ἐρασθεῖσαν τῷ Ἴππο-
λύτῃ. τοιαύτην, δὲ, καὶ τῇ Ἑλένῃ παρῆρσιαν, *καὶ πονηροῖς*

κατὰ τῆς Ἑκάβης, ἐν ταῖς Τρώασι, δίδωσιν.
οἰομένη, δεῖν ἐκείνην κολλάζεσθαι μᾶλλον, ὅτι,
μαίχρ' αὐτῆς ἔτεκε. μηδὲν, ἔν, τέτων, καμ-
ψὸν ἠγεισθαι, καὶ πανεργον, ὁ νέος ἐθιζεσθῶ.
μηδὲ προσμειδιάτω ταῖς τοιαύταις εὐρεσιλο-
γίαις. ἀλλὰ, βδελυθῆσθαι τὰς λόγους, μᾶλ-
λον, ἢ, τὰ ἔργα, τῆς ἀκολασίας.

λς'. Ἐπὶ πᾶσι, τοίνυν, καὶ τὸ, τὴν αἰτί-
αν ἐκάστῃ τῶν λεγομένων ἐπιζητεῖν, χρησιμὸν
ἐσιν. ὁ, μὲν, γὰρ, Κῆτων, ἔτι παιδαριον ὢν,
ἐπραττε, μὲν, ὁ προσάξειεν ὁ παιδαγωγός.
αἰτίαν, δὲ, καὶ λόγον, ἀπῆται, τῷ προσάγμα-
τος.

τος. τοῖς, δὲ, ποιηταῖς ἔ^{governs} πεισεον, ὥσπερ παι-
δαγωγοῖς, ἢ, νομοθεταῖς. ^{lawgivers} ἂν μὴ λόγον ἔχη τὸ
^{what is treated of} ὑποκείμενον. ἔξει, δὲ, ἂν ^{bad} περ ^{it} χρῆσόν ^{provision} ἢ. ἂν,
δὲ, μοχθηρὸν, ὀφθήσεται κενὸν καὶ ματαιον.
ἀλλὰ, οἱ πολλοὶ, τῶν μὲν τοιούτων τὰς αἰτίας
πικρῶς ἀπαίτῃσι. ^{demands} καὶ ^{negate} διαπυνθανονταὶ πῶς λέ-
λεκται,

Μηδέποτε ^{unsuccessful} οἰνοχόην τιθέμεν κρητῆρος ὑπερθεῖν
Πινόντων
καί,

Ὅς δὲ κ' ^{chariot} ἀνὴρ ἀπὸ ὧν ὄχων ἑτέρ' ἄρμαθ' ἵκηται,
Ἐγχει ^{catches his hand} ὀρεξάσθω.
τῶν δὲ ^{without grammatical merit} μειζόνων, ἀβασανίσως παραδεχονταὶ τὴν
πίσιν. οἷα καὶ ταῦτα ἐσὶν.

^{subdues} Δελοῖ γὰρ ἄνδρα, καὶ ^{confident in mind} θρασύσπλαγχνός τις ἦ,
Ὅταν ^{knows of} συνειδῇ μητρὸς ἢ πατρὸς κακὰ.

καί,

Μικρὸν φρονεῖν ^{unsuccessful} χρὴ τὸν κακῶς ^{affect} πεπραχότα.
καὶ τοι, ταῦτα τῶν ἡθῶν ^{disturb} ἀπλεται, καὶ τῆς βί-
ης ^{destruction by causes} διαλαράττει. κρίσεις ἐμποῖεν ἡ φαύλας, καὶ
δοξας ἀγεννεῖς. ἂν μὴ, πρὸς ἕκαστον αὐτῶν,
εἰθισμένοι, λέγωμεν. Διὰ τί, ^{humble} σμικρὸν φρονεῖν
χρὴ τὸν κακῶς πεπραχότα; καὶ μὴ, μᾶλλον,
ἀταίρειν

^{resist} ἀνταίρειν τῇ τύχῃ, καὶ ποιεῖν ὑψηλὸν ἑαυ-
 τὸν, καὶ ^{not to be carried away} ἀταπεινῶτον; διὰ τί, δὲ, ἐὰν ἐκ πα-
 ῖρος φαύλῃ, καὶ ἀνοήτῃ, γεγονώς, αὐτὸς ὢν
 χρηστὸς, καὶ φρόνιμος, ^{right} ἔπ' ὀφείλει μοι, διὰ τὴν
 ἐμὴν ἀρετὴν, ^{have confidence} μετὰ φρονεῖν· ἀλλὰ, κατὰ πε-
 πλῆχθαι, καὶ ^{cast down} ταπεινὸν εἶναι, διὰ τὴν τῆ πα-
 ῖρος ἀμαθίαν; ὁ, γὰρ, ἔτις ἀπαντῶν, καὶ ἀν-
 ῖρειδων· καὶ μὴ, παντὶ λόγῳ, πλάγιον, ὡς
 περ πνεύματι, ^{inwardly} παραδιδῶς ἑαυτὸν· ἀλλὰ, ὀρθῶς
 ἔχειν νομίζων τὸ, ^{foolish}
 βλάξ ἄνθρωπος ἐπὶ παντὶ λόγῳ, ^{to be testified} φιλεῖ ἐπ' ὀ-
 ῖσθαι,

πολλὰ, διακρῖσθαι, τῶν, ἐκ ἀληθῶς, ἐδὲ ὡ-
^{usefully} φελίμως, λεγομένων.

λζ'. Ταῦτα, μὲν, ^{harmless} ἔν, ἀβλαβῇ παρέξει τὴν
 τῶν ποιημάτων ἀκρόασιν. ἐπεὶ, δὲ, ὡς περ ἐν
 ἀμπέλῃ φύλλοις, καὶ κλήμασιν, εὐθαλῆσι,
 πολλάκις ὁ καρπὸς ἀποκρύπτεται, καὶ λανθά-
^{escape observation} νει κατὰ σκιαζόμενος· ἔτις, ἐν ποιητικῇ λέξει,
 καὶ μυθεύμασι ^{involuntarily} περιχεχυμένοις, πολλὰ δια-
 φεύγει τὸν νέον ὠφέλιμα, καὶ χρήσιμα· δεῖ,
 δὲ, τῆτο μὴ πᾶσχειν· μηδὲ ἀποπλανᾶσθαι τῶν
 πραγμά-

πραγμάτων· ἀλλὰ, ἐμφυεσθαι, ^{adhere} μάλισα, τοῖς
 πρὸς ἀρετὴν φέρουσι, καὶ δυναμένοις ^{possess} πλάττειν
 τὸ ἦθος· ἔχειρόν ἐστι, καὶ περὶ τούτων διελθεῖν,
 ἐν βραχέσιν· αἰψάμενον, ^{condemning} τυπῶ, ^{condemning} τῶν πραγμά-
 των· μήκη, ^{condemning} δέ, καὶ καλῶσκευας, καὶ παρα-
 δειγμάτων ὄχλον, ^{showing} ἑώντα τοῖς ἐπιδεικτικώτερον
 γράφουσι.

λή. Πρῶτον, μὲν, ἔν, τὰ χρησά, καὶ τὰ
 φαῦλα, ^{obscure} γίνωσκων ὁ νέος, ἦθη, καὶ ^{character} πρῶσπα·
 τοῖς λόγοις ^{attend} προσεχετώ, καὶ ταῖς πράξεσιν,
 ἃς ὁ ποιητὴς ἐκείρω ^{propose} προσσηκόντως ἀποδιδώ-
 σιν· οἷον· ὁ Ἀχιλλεὺς πρὸς τὸν Ἀγαμέμνο-
 να λέγει, καίπερ λέγων μετ' ὀργῆς·

Οὐ, γὰρ, σοί, ποιεῖσθαι ἔχω γέρας· ὅππότε Ἀχαιοὶ
 Τρώων ἐκπέρσωσ' εὖ ναιόμενον ^{valuing} πτολίεθρον.
 ὁ, δέ, Θερσίτης, τῷ αὐτῷ ^{valuing} λοιδορῶμενος, λέγει·

Πλεῖαί τοι χαλκῆ κλισίαι, ^{showing} πολλαὶ δὲ γυναῖκες
 Εἰσὶν ἐνὶ κλισίῃ ἐξαιρετοί, ἃς τοι Ἀχαιοὶ
 Πρωτίσῃ δίδομεν, εὖτ' ἂν ^{showing} πτολίεθρον ἔλωμεν.
 καὶ, πάλιν, ὁ Ἀχιλλεὺς·

—αἰκέ, ποθι, Ζεὺς
 Δῶσι πόλιν Τροίην εὐτείχεον ^{any wall} ἐξαλαπάξαι.
 ὁ, δέ, Θερσίτης·

Ὅν κεν ἐγὼ δῆσαι ἀνάγκη, ἢ ἄλλος Ἀχαιῶν
 πάλιν· τῷ Ἀγαμέμνωνος ἐν τῇ ἐπιπώλῃσει
 τὸν Διομήδην λαιδορήσαντος, ὁ μὲν, ἔθεν ἀν-
 τεῖπεν·

Αἰεσθεὶς βασιλῆας ἐνὶ τῇ αἰδοίᾳ
 ὁ δὲ, Σθένης, ἔμνηδ' ἰσχυρὸς

Ἀτρεΐδῃ, [φησὶ] μὴ ψεύδε', ἐπισάμενος σάφα εἰπεῖν·
 Ἡμεῖς, τοι, πατέρων μὲν ἀμείνονες εὐχόμεθ' εἶναι.
 ἢ, γὰρ, τοιαύτη διαφορά, μὴ παραβλεπόμενη,
 διδάξει τὸν νέον, ἀσεῖον ἡγεῖσθαι τὴν αὐ-
 φαν καὶ μετριοτήτα· τὴν, δὲ, μεγαλαυχίαν,
 καὶ περιεργολογίαν, ὡς φαῦλον εὐλαβεῖσθαι.

Χρήσιμον, δὲ, καὶ, τὸ τῷ Ἀγαμέμνωνος κα-
 τανοεῖν, ἐνταῦθα. τὸν, μὲν, γὰρ, Σθένηλον ἀπ-
 ροσαυδήλον παρήλθε· τῷ, δὲ, Ὀδυσσεὺς ἐκ ἡ-
 μέλησεν ὀρθέντος· ἀλλὰ, ἡμείψατο, καὶ προ-
 σηγόρευσεν.

Ὡς γὰρ χωρμένοι· πάλιν δ' ὅγε λαζέτο μῦθον.
 τὸ, μὲν, γὰρ, πᾶσιν ἀπολογεῖσθαι, θεράπευ-
 τικόν, καὶ ἐκ ἀξιωματικόν· τὸ, δὲ, πάντων λα-
 ταφρονεῖν, ὑπερήφανον, καὶ ἀνόητον. ἄριστα, δὲ,

ὁ Διο-

ΠΟΙΗΜΑΤΩΝ ΑΚΟΤΕΙΝ. 139

ὁ Διομήδης, ἐν μὲν τῇ μάχῃ, σιωπᾷ, κακῶς ^{προσάχθ}
ἀκῶν ὑπὸ τῷ βασιλέως· μετὰ δὲ τὴν μάχην,
^{freedom of speech} παρρησίᾳ χρηταὶ πρὸς αὐτόν·

Ἀλκὴν μὲν μοι πρῶτον ὀνειδίσας ἐν Δαναοῖσιν.

Εὖ, δὲ, ^{πρῶτον} ἐφεί, καὶ, φρονίμῳ ἀνδρὸς, καὶ
μάντεως διαφορὰν ^{οὐκ ἐπιθυμῶν} πανηγυρικῇ, μὴ ^{ἀντι}καλιπεῖν·
ὁ, μὲν, γὰρ Κάλχας ^{ὁ βέλτερος} ἐ συνείδε τὸν καιρὸν· ἀλ-
λὰ, ἐν πλῆθει, παρ' ἑδὲν ἐποίησατο κατηγορη-
σαι τῷ βασιλέως, ὡς τὸν λοιμὸν αὐτοῖς ἐπά-
γοντος· ὁ, δὲ, Νέστωρ· βελλόμενος ἐμβαλεῖν λό-
γον, ὑπὲρ τῶν πρὸς τὸν Ἀχιλλέα διαλλαγῶν·
ἵνα μὴ διαβάλλειν δοκῇ τὸν Ἀγαμέμνονα, πρὸς
τὸ πλῆθος, ὡς ἀμαρτλόντα, καὶ ^{influenced} χρησαμένον
ὀργῇ,

^{me banquet} Δαίνυ δαίτα γερῶσιν· ἔοικέ τοι, ἔτοι ^{improben} αἰετὲς·

Πολλῶν δ' ^{αὐτῶν} ἀγρομένων, τῷ πείσεαι, ὅς κεν ἀρίστην
Βελὴν βελεύσῃ.

καὶ, μετὰ τὸ δεῖπνον, ^{diffinities} ἐξαποσέλλει τὰς πρέσ-
βεις. τῷτο, γὰρ, ἦν, ἐπανόρθωσις ἀμαρτίας· ἐκ-
εῖνο, δὲ, ^{abuse} κατηγορία, καὶ προπηλαχισμός.

λθ'. Ἔτι, δὲ, καὶ τὰς, ἐν τοῖς ^{nations} γενεσι δια-
^{obscure}φορὰς ^{specimen} σκεπτεον· ὧν τοιῦτός ἐστιν ὁ τρόπος. οἱ,

R

μὲν,

140 ΠΩΣ ΔΕΙ ΤΟΝ ΝΕΟΝ

μὲν, Τρῶες ^{attack} ἐπίασι, μετὰ κραυγῆς, καὶ θρά-
^{timidity} σος οἱ, δὲ, Ἀχαιοὶ,

Σιγῇ, ^{readiest} δειδιότες σημάϊσθας.

τὸ, γὰρ, ἐν χερσὶ τῶν πολεμίων ὄντων, φοβεῖ-
^{disgrace} σθαι τὰς ἄρχοντας, ^{coward} ἀνδρείας, ἅμα, καὶ πει-
^{disgrace} θαρχίας, σημείον. ὅθεν· ὁ, μὲν, Πλάτων ἐθίζει,
^{disgrace} τὰς ψυχὰς φοβεῖσθαι, καὶ τὰ αἰσχροῦ, μᾶλλον,
^{danger} ἢ, τὰς πόνας, καὶ τὰς κινδύνους· ὁ, δὲ, Κάτων
^{blame} ἔλεγε, φιλεῖν τὰς ἐρυθρίωντας, μᾶλλον, ἢ, τὰς
^{turn pale} ὠχρίωντας.

Ἔσι, δὲ, καὶ τῶν ^{promises} ἐπαγγελιῶν ^{proper} ἰδίου χαρακ-
 τήρ. ὁ, μὲν, γὰρ, Δόλων ἐπαγγέλλεται,

Τόφρα γὰρ ἐς σφαλόν εἶμι ^{throughout} διαμπέρες, ὅφρ' ἂν ἴκωμαι
 Νη' Ἀγαμεμνονέην·

ὁ, δὲ, Διομήδης, ἐπαγγέλλεται, μὲν, εὐδὲν· ἦτ-
 τον, δὲ, ἄν, φησι, φοβηθῆναι, μεθ' ἑτέρου πεμ-
 πόμενος. Ἑλληνικόν, ἔν, καὶ ἀσεῖον, ἢ ^{captivity} προ-
 νοία· βαρβαρικόν, δὲ, καὶ φαῦλον, ἢ θρασύ-
^{despise} της. καὶ δεῖ, τὸ, μὲν, ζηλᾶν· τὸ, δὲ, δυσχε-
 ραίνειν.

μ'. Ἐχεται, δέ, τινος ^{misdeed} ἐκ ἀχρήστου θεωρίας
 καὶ

ΠΟΙΗΜΑΤΩΝ ΑΚΟΥΕΙΝ. 141

καὶ τὸ, περὶ τὰς Τρῶας, καὶ τὸν Ἑκτορα,
 πάθος· τῷ Ἀϊαντος αὐτῷ μονομαχεῖν μέλλοντος.
 ὁ, μὲν, γὰρ Αἰσχύλος· Ἰσθμοῖ, ^{myself} πύκτεσσι πλη-
 γέντος εἰς τὸ πρόσωπον, καὶ κραυγῆς γενομέ-
 νης· οἶον, εἶπεν, ἡ ἀσκησίς ἐστιν! οἱ θεώμενοι
 βοῶσιν, ὁ δὲ ^{in silence} πηγεῖς σιωπᾷ.
 τῷ, δὲ, ποιητῇ λέγοντος, ὅτι, τὸν Αἴαντα,
 μετὰ τῶν ὅπλων φανέντα λαμπρὸν, οἱ μὲν Ἑλ-
 ληνες ἔχαιρον, ὀρῶντες·

Τρῶας δὲ τράμας αἰνὸς ἐπήλυθε γυῖα ἕκασον,
 Ἑκτορί τ' αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι πάτασεν,
 τίς ἐκ ἂν ἀγασσάτο τὴν διαφορὰν; τῷ, μὲν,
 κινδυνεύοντος ἡ καρδία πηδᾷ ^{in silence} μονον· ὥσπερ, πα-
 λαίειν, νῆ Δία, ἥ, σταδιοδρομεῖν, μέλλοντος·
 τῶν, δὲ, θεωμένων, τρέμει καὶ ^{are amazed} πάλλῃ τὸ
 σῶμα· δι' εὐνοίαν, καὶ φόβον, ὑπὲρ τῷ βασι-
 λέως.

μά. Ἐνταῦθα, δὲ, καὶ, τὴν τῷ κρείττε-
 πρὸς τὸν κάκιστον, διαφορὰν ἀποθεωρήσειον. ὁ,
 μὲν, γὰρ, Θερσίτης·

Εχθιστὸς δ' Ἀχιλῆϊ μάλις ἦν, ἡ δ' Ὀδυσῆϊ
 ὁ, δὲ, Αἴας, αἰεὶ τε τῷ Ἀχιλεῖ προσφιλες,
^{friend}

καὶ πρὸς τὸν Ἑκτόρα λέγει, περὶ αὐτῶ,

--- νῦ μὲν δὴ σάφα εἴσεται, οἷόνθεν οἶος,

Οἷοι καὶ Δαναοῖσιν ἀριστερὰς μετέασι,

Καὶ μετ' Ἀχιλλῆα ρηζηνόρα θυμολέοντα.

καὶ, τῆτο, μὲν, Ἀχιλλέως τὸ ἐγκώμιον ἐστὶ:

τὰ, δὲ, ἐξῆς, ὑπὲρ ἀπάντων εἶρηται χρησίμως:

Ἡμεῖς δ' εἰμὲν τοῖοι, οἱ ἂν σέθεν ἀνίστασθαι μὲν

Καὶ πολέες.

ἔτε μόνον, ἔτε ἄριστον, ἀποφαίνων ἑαυτὸν· ἀλλὰ, μετὰ πολλῶν, ὁμοίως δυναμένων ἀμύνασθαι.

Ταῦτα, μὲν, ἔν, ἱκανὰ, περὶ διαφορᾶς:

ἂν, μὴ, κακέينو βεβλώμεθα προσλαβεῖν, ὅτι,

τῶν Τρώων, ἐάλωκας καὶ πολλοὶ, ζῶντες. ἔ-

δεῖς, δὲ, τῶν Ἀχαιῶν. καὶ, τῶν, μὲν, ὑποπεπ-

τώκασιν ἔνιοι τοῖς πολεμίοις· ὥσπερ, ὁ Ἀδ-

ρασος· οἱ Ἀντιμάχῃ παῖδες· ὁ Λυκάων· αὐτὸς

ὁ Εκτωρ, δεόμενος, περὶ ταφῆς, τῷ Ἀχιλλέως:

ἐκείνων, δὲ, ἔδεῖς. ὥς, βαρβαρικῶ, τῷ ἰκελεύειν,

καὶ ὑποπίπτειν, ἐν τοῖς ἀγῶσιν, ὄντος· Ἑλλη-

νικῶ, δὲ, τῷ, νικᾶν μαχόμενον, ἢ, ἀποθνήσκειν.

μῦ. Ἐπεὶ, δὲ, ὥσπερ, ἐν ταῖς νομαῖς, ἡ

μὲν

ΠΟΙΗΜΑΤΩΝ ΑΚΟΥΕΙΝ. 143

μὲν μέλιτ' ^{ze hi} ἄλκιον διώκει τὸ ἄνθος, ἡ δὲ αἴξ ^{leaf} τὸν θαλ-
λόν, ἡ δὲ ὕς τὴν ^{root} ῥίζαν, ἅλλα δὲ ζῶα τὸ σπέρ-
μα καὶ τὸν καρπὸν· ἔτις, ἐν ταῖς ἀναγνώσεσι
τῶν ποιημάτων, ὁ μὲν ἀπανθίζει τὴν ἱστορίαν,
ὁ δὲ ἐμφύει τῷ κάλλει καὶ τῇ καλᾷσκευῇ τῶν
ὀνομάτων, καθάπερ ὁ Ἀριστοφάνης περὶ τῆς Εὐ-
ριπίδου φησι,

Χρῶμαι γὰρ αὐτῇ τῇ εὐμαίᾳ τῷ εὐρογγυλίῳ·
οἱ δὲ, τῶν, πρὸς τὸ ἦθος εἰρημένων ὠφελίμως,
^{are} ἐχονταί, πρὸς ἑς, δὴ, νῦν, ἡμῖν ὁ λόγος ἐστίν·
ὑπομιμνησκόμεν αὐτοῖς, ὅτι, δεινόν ἐστι, τὸν,
μὲν, φιλόμυθον μὴ λαμβάνειν τὰ κενῶς ἱστορέμε-
να, καὶ περὶ τῶς· μηδὲ, τὸν φιλόλογον ἐκφεύ-
γειν τὰ καθάρως πεφρασμένα, καὶ ῥητορικῶς·
τὸν, δὲ, φιλότιμον, καὶ φιλόκαλον, καὶ, μὴ,
^{amusement} παιγνίας, ἀλλὰ, παιδείας, ἕνεκα, ποιημάτων
^{have} ἀπλομένων, ἀργῶς καὶ ἀμελῶς ἀκβεῖν τῶν, πρὸς
^{fortitude} ἀνδρίαν, ἢ σωφροσύνην, ἢ δικαιοσύνην, ἀναπε-
φωνημένων. οἷα καὶ ταῦτα ἐστίν,

Τυδεΐδῃ, τί παθόντε λελάσμεθα Θέριδος αἰκῆς ;
Ἄλλὰ γε δεῦρο ^{found} πεπὸν παρ' ἐμ' ἴσατο· δὴ γὰρ ἔλε-
χος

Ἔσσειαι

Ἔσσε'ται, ἥ κεν νῆας ἔλῃ κορυθαίολος Ἐκλῶρ.
 τὸ, γὰρ· ἐν κινδύνῳ τῷ διαφθαρῆναι καὶ ἀπο-
 λέσθαι, μετὰ πάντων, ὄντα τὸν φρονιμώτατον
 ὄραν τὸ αἰσχρὸν, δεδοικότα, καὶ τὸ ἐπονείδισον,
 ἀλλὰ μὴ θάνατον· ἐμπαθῇ ποιήσῃ πρὸς ἀρε-
 τὴν τὸν νέον. καὶ τῷ

Χαῖρε δ', Ἀθηναίη, ^{wise} πεπνυμένῳ ἀνδρὶ δικαίῳ,
 τοιῷτον ^{consideration} ἐπιλογισμὸν δίδωσι· μήτε, πλυσίῳ τινὶ,
 μήτε, καλῷ τὸ σῶμα, μήτε ἰσχυρῷ, τὴν θεὸν
 χαίρεσαν, ἀλλὰ, φρονίμῳ, καὶ δικαίῳ, ^{representing} ποιή-
 σας· καὶ, πάλιν, τὸν Ὀδυσσεά ^{says} φάσκεισα μὴ
^{overlooked} περιορᾶν, ^{eloquent} μηδὲ ^{ingenious} προλείπειν,

Οὐνεκ' ^{impresses} ἐπήτης ἐστὶ, καὶ ἀγχίνοος, καὶ ἐχέφρων,
 ἐνδείκνυται, μόνον εἶναι τῶν ἡμετέρων θεοφιλές,
 καὶ θεῖον, ἀρετὴν· εἴ, γε, δὴ, τὰ ὅμοια χαί-
 ρειν τοῖς ὁμοίοις ^{take pleasure} πέφυκεν.

μύ. Ἐπεὶ, δέ, μεγάλῃ δακνῆλος εἶναι, καὶ
 ὄντος, τῷ κρατεῖν ὀργῆς, μεῖζον ἐστὶν ἢ φυλακῇ,
 καὶ ἡ πρόνοια, τῷ μὴ περιπεσεῖν ὀργῇ, ^{care} μηδὲ
^{inflamed} ἀλῶναι· καὶ ταῦτα, δεῖ, τοῖς ἀναγινώσκουσιν
^{represent} ὑποδείκνυειν, ^{cautious way} μὴ ^{patient} παρέργως· ὅτι, τὸν Πρίαμον,
 ὁ Ἀχιλλεὺς, ἐκ ἀνασχελικοῦ ὦν, εἰδὲ ^{will} πρᾶος,
 ἡσυχίαν

ΠΟΙΗΜΑΤΩΝ ΑΚΟΤΕΙΝ. 145

ἡσυχίαν ἄγειν κελεύει, καὶ μὴ ^{invite} παροξύνειν αὐ-
τὸν· ἔτως·

Μηκέτι νῦν μ' ^{provoke} ἐρέθιζε, γέρον· νοέω δὲ καὶ αὐτὸς

Ἐκλորὰ τοι λῦσαι· Διόθεν δέ μοι ἄγγελος ἦλθε.

Μή σε, γέρων, εἰδ' αὐτὸν ἐνὶ κλισίῃσιν εἰάσω,

Καὶ ἰκέτην περ ἑόντα, Διὸς δ' ^{offend} ἀλίτῳμαι ^{command} ἐφέμιας.

καὶ, τὸν Ἐκλώρα λίσσας, καὶ ^{adorned} περισείλας, αὐ-
τὸς, ἐπὶ τὴν ^{can} ἀπήνην τίθησιν, πρὶν, ^{seen} ἡκισμένον,

ὑπὸ τῷ παλρὸς ὀφθῆναι·

Μὴ ὁ μὲν ^{not be able to restrain} ἀχνυμένη κραδίη χόλον ἔκ ἐρύσμιτο,

Παῖδα ἰδὼν· Ἀχιλῆϊ δ' ^{more} οἰνθείη φίλον ἦτορ,

Καὶ ἐ κατακλείνειε, Διὸς δ' ἀλίτῃαι ἐφετμάς.

τὸ, γὰρ· ^{in danger} ἐπισφαλὼς πρὸς ὀργὴν ἔχοντα, καὶ

φύσει ^{more} τραχὺν ὄντα, καὶ θυμοειδῆ, μὴ λανθά-
νειν ἑαυτὸν· ἀλλὰ, ἐξευλαβεῖσθαι, καὶ φυλάτ-
τεσθαι, τὰς αἰτίας, καὶ ^{provoke} προκαλααμβάνειν,

τῷ λογισμῷ, ^{reason as a delusion} πορρώθεν· ὅπως, εἰδὲ ἄκων τῷ

πάθει ^{wonderful} περιπεσεῖται· θαυμαστῆς ἐστὶ προνοίας·

ἔτω, δὲ, δεῖ, καὶ πρὸς μέθην, τὸν φίλοινον ^{drunkard}

^{quadruple} ἔχειν· καὶ, πρὸς ἔρωτα, τὸν ἐρωλικόν· ὥσπερ,

ὁ Ἀγησίλαος ^{elaps himself} ἔχ ὑπέμεινεν ὑπὸ τῷ καλῷ φι-
ληθῆναι ^{help} προσίοντος· ὁ δὲ Κῦρος· εἰδὲ ἰδεῖν τὴν

Πάνθειαν

Πάνθειαν ἐτόλμησε^{venture} τῶν ἀπαιδευτῶν, τῶν ἀν-
 τίων, ὑπεκκαυμα^{incumbes} τοῖς πάθεσι συλλεγοντῶν,^{proinde}
 καὶ, πρὸς ἃ, μάλισα, κακῶς, καὶ ὀλισθηρῶς,^{destitueret}
 ἔχουσιν, αὐτὰς προιεμένων^{betray}. ὁ, δὲ, Ὀδυσσεὺς ἔ-
 μόνον ἑαυτὸν ἀνεχει^{resistant} θυμέμενον· ἀλλὰ, καὶ, τὸν
 Τηλέμαχον, ἐκ τῆς λόγῃ συνιδῶν^{indignant} χαλέπον ὄν-
 τα, καὶ μισοπονηρον, ἀμελυνει, καὶ παρασ-
 κευάζει, πορρώθεν^{prevents} ἡσυχίαν ἄγειν, καὶ ἀνε-
 χεσθαι, κελεύων^{sedram}.

Εἰ, δέ, μ' ἀτιμήσῃσι, δόμον κάτα, σὸν δὲ φίλον

Τετλατω^{κῆρ} ἐν σήθεσι, κακῶς πασχοντός^{ingenit} ἑμεῖο.

Ἦν, περ, καὶ, διὰ δῶμα, ποδῶν, ἔλκωσι θύραζε,

Ἦ βέλεισιν βάλλωσι, σὺ δ' εἰσορόων ἀνέχεσθαι.

ὥπερ, γὰρ, τὰς ἵππους, ἐκ, ἐν τοῖς ὁρόμοις,^{race}
 χαλινῶσιν· ἀλλὰ, πρὸ τῶν δρόμων· ἔτι, τὰς
 δυσκαθέκτας, πρὸς τὰ δεινὰ, καὶ θυμοειδεῖς,
 προκαλααμβανόντες^{bridle}, τοῖς λογισμοῖς, καὶ προ-
 καλάρτυόντες^{locking before hand}, ἐπὶ τὰς ἀγῶνας ἄγουσιν.

μδ'. Δεῖ, δέ, μὴδὲ τῶν ὀνομάτων ἀμελῶς
 ἀκχεῖν. ἀλλὰ, τὴν, μὲν, Κλεάνθεος παιδιᾶν
 παραιεῖσθαι· καλῶν^{nonnal}νευεῖται, γὰρ, ἔστιν ὅτε,
 προσποιέμενος ἐξηγεῖσθαι τὸ^{exclaim}

ΠΟΙΗΜΑΤΩΝ ΑΚΟΤΕΙΝ. 147

Ζεῦ, πάτερ, Ἰδὼθεν μεδέων
καὶ, τὸ,

Ζεῦ, ἀνα Δωδωναίῃ,
κελεύων ἀναγινώσκειν ὑφέν^{read the two in one} ὥς, τὸν ἐκ τῆς
γῆς ἀναθυμιάμενον αἶρα, διὰ τὴν ἀναδοσιν^{evaporation}
Ἀναδωδωναῖον ὄντα. καὶ Χρῦσιππος, δὲ, πολ-
λαχ^{many} ὁ γλίσχρος ἐστίν· ἔ^{in part} παιζων, ἀλλὰ εὐρε-
σιλογων ἀπιθανως· καὶ παρὰβιαζόμενος Εὐ-
ρύοπα Κρονίδην εἶναι τὸν δεινὸν
ἐν τῷ διαλεγέσθαι, καὶ διαβεβηκότα τῇ δυνά-
μει τῷ λόγῳ.

Βέλτιον, δὲ, ταῦτα τοῖς γραμματικοῖς πα-
ρέντας, ἐκεῖνα μᾶλλον ^{press out} πείζειν, οἷς, ἅμα, τὸ
χρήσιμον, καὶ πιθανόν, ἐστίν.

Οὐδὲ με θυμὸς ἀνωγεν, ^{urge} ἐπεὶ μάθον ἔμμεναι ἐσθλός.
καὶ,

—πᾶσιν γὰρ ἐπίστατο ^{affable} μελιχρὸς εἶναι.
τὴν τε, γὰρ, ἀνδρείαν ἀποφαινὼν ^{heroic} μάθημα· καὶ,
τὸ, προσφιλῶς, ἅμα, καὶ κεχαρισμένως, ^{agreeable} ἀν-
θρώποις ^{appeal} ὁμιλεῖν, ἀπὸ ἐπιστημῆς, καὶ κατὰ λόγον ^{reason},
γίνεσθαι νομίζων· ^{relaxant} προῖρέπει, μὴ ἀμελεῖν εαυ-
τῶν· ἀλλὰ, μαυθάνειν τὰ καλὰ, καὶ προσέ-

χειν τοῖς διδάσκειν· ὥς, καὶ τὴν ^{such manner} σκαϊότηλα,
καὶ τὴν δειλίαν, ἀμαθίαν ἔσαν, καὶ ἄγνοιαν.

Σφόδρα, δὲ, τέτοις ^{similar} κακείνα συμφωνά ἐσιν,
ἃ λέγει, περὶ τῷ Διὶ, καὶ τῷ Ποσειδῶνος·

Ἡ μὲν ἀμφοτέροισιν ὁμὸν γένος, ἡδ' ἴα ^{country} πάτρη·

Ἄλλὰ Ζεὺς πρότερος γεγόνει, καὶ πλείονα ἦδει.

Θειότατον, γὰρ, ^{superior} ἀποφαινέει τὴν φρόνησιν, καὶ
βασιλικώτατον· ἐν ᾗ τίθεται τὴν μεγίστην ὑ-
^{excellence}περοχὴν τῷ Διὶ· ἅτε, δὴ, καὶ τὰς ἄλλας
ἀρετὰς ^{show} ἐπεσθαι ταύτῃ νομίζων.

μέ. Ἐθιζέον, ἅμα, καὶ τέτων ^{with attention} ἐγρηγορότως
τὸν νέον ἀκχεῖν·

Ψεῦδος δ' ἐκ ἐρέει· μάλα γὰρ ^{prudent} πεπνυμένος ἐσί.

καὶ,

Ἀντίλοχε, πρόσθεν πεπνυμένε, ποῖον ἐρέξας ;

^{deliberate} Ἡσχυάας μὲν ἐμὴν ἀρετὴν, βλάβας δέ μοι ἵππους.

καὶ,

Γλαῦκε, τίη δὲ σὺ τοῖος ἐὼν ^{with insolence} ὑπέροπλον εἶπας ;

Ὡ πέπον, ἦτ' ἐφάμην σε περὶ φρένας ἔμμεναι ἄλ-
λων.

ὥς, ἔτε ψευδομένων τῶν φρονίμων, ἔτε ^{unwisely} κακο-
μαχέντων, ἐν τοῖς ἀγῶσιν, ἔτε, πᾶς ^{unwisely} ἀξίαν,
ἑτέροις

ἑτέροις ἐγκαλῶντων. καὶ, τὸν Πάνδαρον, δὲ,
 πεισθῆναι λέγων, διὰ τὴν ἀφροσύνην, τὰ ὄρκια
 συγχέαι· δῆλός ἐστιν, ἕκ ἂν ἀδικῆσαι τὸν φρο-
 νιμον, ἡγόμενος.

Ὅμοια, δὲ, ἐς καὶ περὶ σωφροσύνης υπο-
 δεικνύειν, ἐφιστάν[α] τοῖς ἔτῳ λεγομένοις.

Τῷδε γυνὴ Προίτη ἐπεμήνατο δι' Ἀντείαν
 Κρυπταδὴ φιλότῃ μιγήμεναι· ἀλλὰ τὸν ἔτοι
 Πειθ' ἀγαθὰ φρονέοντα δαίφρονα Βελλεροφόντην.
 καὶ,

Ἡδ', ἦτοι, τὸ πρὶν μὲν, ἀναινέσθ' ἔργον αἰετὲς
 Δῖα Κλυταίμνηςρη· φρεσὶ γὰρ κέχρητ' ἀγαθῇσιν.
 ἐν, μὲν ἔν, τέτοις, τῇ φρονήσει τὴν τῷ σω-
 φρονεῖν αἰτίαν ἀποδίδωσιν. ἐν, δὲ, ταῖς παρὰ
 τὰς μάχας κελεύσεσιν, ἐκάστωι λέγων,

Αἰδῶς, ὦ Λύκιοι, πόσε φεύγετε; νῦν θοοὶ ἐστέ.
 καὶ,

—ἀλλ' ἐν φρεσὶ θέσθε, ἕκαστος,
 Αἰδῶ καὶ νεμεσιν'· δὴ γὰρ μέγα νεῖκος ὄρωρεν,
 ἀνδρεῖς ἔοικε ποιεῖν τὰς σφρόνας, διὰ τὸ
 αἰδεῖσθαι τὰ αἰσχροῦ· καὶ τὰς ἡδονὰς δυναμέ-
 νους ὑπερβαίνειν, καὶ τὰς κινδύνους ὑφίστασθαι.

ἀφ' ὧν καὶ Τιμόθεος ὀρμηθεὶς, ἐ^{instigated} κακῶς, ἐν τοῖς
Πέρσαις, τὰς Ἑλλήνας παρεκάλει,

Σέβασθ' αἰδῶ συνεργὸν ἀρετᾶς δορυμάχῃ.

Αἰσχύλος, δὲ καὶ, τὸ πρὸς δόξαν ἔχειν αὐ-^{modest}
φως, καὶ μὴ διασοβεῖσθαι, μὴδὲ ἐπαίρεσθαι^{elate}
τοῖς παρὰ τῶν πολλῶν ἐπαίνοις, ἐν τῷ φρο-
νεῖν τίθεται· περὶ τῆς Ἀμφιαράου γράφων,

Οὐ γὰρ δοκεῖν ἄριστος, ἀλλ' εἶναι θέλει,

Βαθεῖαν ἀλοκαὶ διὰ φρενὸς καρπύμενος,^{enjoying the fruit}

Ἀφ' ἧς τὰ κεδνὰ βλασάνει βελεύματα.

τὸ, γὰρ, ἐφ' ἑαυτῷ, καὶ τῇ^{reputation} διαθέσει, τῇ περὶ
αὐτὸν ἔση κηλίσει, μέγα φρονεῖν, νῦν ἔχοντος
ἀνδρός ἐσι.

μς'. Πάντων, ἔν, ἀναγομένων εἰς τὴν φρό-
νησιν, ἀποδείκνυται πᾶν εἶδος ἀρετῆς ἐπιγιγ-^{pages}
νόμενον ἐκ σπερδῆς καὶ διδασκαλίας. ἡ, μὲν γὰρ
μέλιττα, φυσικῶς, ἐν τοῖς δριμυτάτοις ἄνθεσι,^{natural}
καὶ ταῖς τραχυλάταις ἀκάνθαις, ἐξανευρίσκει
τὸ λειότατον μέλι, καὶ χρησιμώτατον· οἱ, δὲ,
παῖδες, ἂν ὀρθῶς ἐκτρέφωνται τοῖς ποιήμασιν,^{instructed}
καὶ ἀπὸ τῶν φαύλης καὶ αἰόπης ὑποψίας ἐ-
χόντων,

χούλων, ^{δουλε} ἔλκειν τι χρήσιμον, ἀμωσγέπως, μα-
θήσονται, καὶ ὠφέλιμον.

Αὐτίκα, γέν, ^{discovered} ὑπόπτος ἐσιν ὁ Ἀγαμέμνων.
ὥς, διαὶ ^{body} δωροδοκίαν, ^{released} ἀφείς της τραχείας τὸν
πλάσιον, ἐκείνου καὶ τὴν Αἴθην χαρισάμενον
αὐτῷ.

Δῶρ, ἵνα μὴ οἱ ἔποιθ' ὑπὸ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν,
Ἀλλ' αὐτῷ ^{myself} τερπόμενον μέγα γὰρ οἱ ἔδωκεν
Ζεὺς ἄφενος.

ὀρθῶς, δέ γε, ἐποίησεν, ὥς Ἀριστοτέλης φησιν,
ἵππον ἀγαθὴν ἀνθρώπῳ τοιάτῃ ^{master} προσημύσας. εἶδε,
γὰρ, κυνὸς ^{wealth} ἀνταξίος, εἶδ' οὖν, μὰ Δία, δειλὸς
ἀνὴρ, καὶ ἀναλκις, ὑπὸ πλῆτῃ καὶ μαλακίας
διεῖρ^{dissolved}εῦχεως.

Πάλιν· αἰσχίστα, δοκεῖ, τὸν υἱόν, ἡ Θέτις,
ἐφ' ἡδονὰς ^{more} παρακαλεῖν, καὶ ἀναμιμνησκεν ἀ-
^{love}φροδισίων· ἀλλὰ, καὶ ἐνταῦθα, δεῖ παραθεω-
ρεῖν τὴν τῇ Ἀχιλλέως ἐγκράτειαν· ὅτι, τῆς
Βρισηίδος ἐρῶν, ^{who comes} ἡκιστὸς πρὸς αὐτὸν, εἰδὼς τὴν
τῇ βίῃ τελευτὴν ἐγγυὲς ἔσαν, εἰ σπεύδει τῶν
ἡδονῶν πρὸς ^{enjoyment} ἀπολαυσιν· εἶδ' ὥσπερ οἱ πολ-
λοὶ, ^{careless} πένθειν τὸν φίλον, ἀπραξία, καὶ παρα-
λείψει

^{neglect} λείψει τῶν καθηκόντων· ἀλλὰ, τῶν, μὲν, ἡδονῶν, διὰ τὴν λύπην, ἀπέχειται· ταῖς, δὲ, πράξεσι, καὶ ταῖς σρατηγαίαις, ^{virtuous} ἐνεργὸς ἐστίν.

Πάλιν· ὁ Ἀρχίλοχος ^{praised} ἐκ ἐπαινείται· ^{neglected} λυπόμενος, μὲν, ἐπὶ τῷ ἀνδρὶ τῆς ἀδελφῆς ^{embodied} διεφθαρμένῳ κατὰ θάλασσαν· οἴνῳ, δὲ, καὶ ^{resolves} παῖδι, ^{embodied} διὰ, πρὸς τὴν λύπην μάχεσθαι ^{embodied} διανοομένους· αἰτίαν, μὲν τοι, λόγον ἔχουσαν εἴρηκεν,

Οὔτε τι, γὰρ, κλαίων ἰήσομαι ἔτε κάκιον
Θήσω, ^{pleasure} τερπώλας καὶ ^{pleasure} θαλίας ^{embodied} ἐφύπων.

εἰ, γὰρ, ἐκεῖνος, ἔδεν ἐνόμιζεν ποιήσῃν κάκιον, ^{embodied} τερπωλάς καὶ ^{embodied} θαλίας ἐφύπων· ^{embodied} πῶς, ἡμῖν, τὰ ^{embodied} παρόντα ^{embodied} χεῖρον ἔξει, ^{embodied} φιλοσοφῶσι, καὶ ^{embodied} πολιτευομένοις, καὶ ^{embodied} προῖσιν εἰς ἀγοράν, καὶ ^{embodied} καλῶν βαίνουσιν εἰς Ἀκαδημίαν, καὶ ^{embodied} γεωργίαν ἐφεπυσιν;

μζ. Ὅθεν, ^{occasional correction} ἔδὲ αἱ παραδιορθώσεις φαυλῶς ἔχουσιν, αἷς καὶ Κλεάνθης ἐχρήσατο καὶ Ἀντισθένης· ὁ μὲν, εὖ μάλα τὰς Ἀθηναίους ἰδὼν, ^{embodied} δορυβησανίαν, ἐν τῷ θεάτρῳ,

Τί δ' αἰσχρὸν, ἢ μὴ τοῖσι χρωμένοις δοκῇ;
παραβάλλων εὐθύς,

Αἰσχρὸν,

Αἰσχρὸν, τό γ' αἰσχρὸν, καὶ δοκῇ, καὶ μὴ δοκῇ.
ὁ δὲ Κλέανθης, περὶ τῆς πλῆθους,

Φίλοις τε δῆναι, σῶμά τ' εἰς νόσους πεσόν
experience
Δαπαναῖς σῶσαι.

μεγαγράφων ἔτῳ,

misere
Πορναις τε δῆναι, σῶμά τ' εἰς νόσους πεσόν
Δαπάναις ἐπιρίψαι. *consume*

καὶ, ὁ Ζήνων, ἐπανορθέμενος τὸ τῆς Σοφοκλέους,

Ὅσις δὲ πρὸς τύραννον *free* ἐμπορευεταί,

Κεῖναι δὲ δῆλος, καὶ ἐλεύθερος μόλη,

μελέγραφεν,

Οὐκ ἔστι δῆλος, ἂν ἐλεύθερος μόλη,
τῷ ἐλευθέρῳ νῦν συνέκφαινων τὸν ἀδελφόν, καὶ με-
γαλόφρονα, καὶ ἀταπεινῶλον. *exalted*

μή. Τί, δὴ, *hinder* κωλύει, καὶ ἡμᾶς, ταῖς τοι-
inquiries
αύταις ὑποφώνησέσι, τὰς νέας ἀποκαλεῖν πρὸς
τὸ βέλτιον· ἔτῳ, πῶς, χρωμένους τοῖς λεγομέ-
νοις,

Τόδ' ἐστὶ τὸ *enough* ζηλωτὸν ἀνθρώποις, ὅτῳ

Τόξον μερίμνης εἰς ὃ βύλεται πείσῃ.

ἔκ· ἀλλὰ,

— ὅτῳ

Τόξον μερίμνης εἰς ὃ συμφέρει πείσῃ.

useful

τὸ,

ἦν, δὲ, βέλτιον, εἰπεῖν,

Ὅπως προσῇ τὸ σῶφρον, ἀμφιδέξιος,
ὡς ἀληθῶς, καὶ ἰσοῤροπος· ὁ δὲ, ὑφ' ἡδονῆς καὶ
ὠρας, ὧδε καὶ ἐκεῖ μελοικιζόμενος, ἐπαρίξτερος,
καὶ ἀβέβαιος.

ΦΟΒΟΣ τὰ θεῖα τοῖσι σῶφροσι βροτῶν.

καὶ, μὴν, ἐδαμῶς· ἀλλὰ,

Θάρσος τὰ θεῖα τοῖσι σῶφροσι βροτῶν,
φόβος, δὲ, τοῖς ἄφροσι, καὶ ἀχαρίστοις, καὶ
ἀνοήτοις· ὅτι, καὶ, τὴν, παντὸς αἰτίαν ἀγαθῆ,
δυναμιν, καὶ ἀρχὴν, ὡς βλάβησαν ὑφορώνται,
καὶ δεδίασι· τὸ, μὲν, ἔν, τῆς ἐπανορθώσεως γέ-
νος τοιῦτόν ἐστι.

μθ'. Τὴν, δὲ, ἐπὶ πλεῖον, τῶν λεγομένων
χρήσιν ὑπέδειξεν ὀρθῶς ὁ Χρύσιππος· ὅτι, δεῖ
μεταγείν, καὶ διαβιβάζειν, ἐπὶ τὰ ὁμοειδῆ, τὸ
χρήσιμον. ὅ,τε, γὰρ, Ἡσίοδος, εἰπὼν,

Οὐδ' ἂν βῆς ἀπόλοιτ', εἰ μὴ γείτων κακὸς εἴη,
καὶ περὶ κυνὸς, αὐτὸ, καὶ περὶ ὄνθ, λέγει καὶ
περὶ πάντων, ὁμοίως, τῶν ἀπολέσθαι δυναμέ-
ων. καὶ, πάλιν· τῆς Εὐριπίδου λέγοντος,

156 ΠΩΣ ΔΕΙ ΤΟΝ ΝΕΟΝ II

Τίς δ' ἐς δῆλος τῷ θανεῖν ^{not afraid} ἀφρονίς ὦν;
^{understand} ὑπακῆσειν, ὅτι, καὶ, περὶ πόνου, καὶ νόσου, τὰ
^{with} αὐτὰ εἶρηκεν. ὥς, γὰρ, φαρμάκῃ, πρὸς ἐν ἀρ-
 - 85 μοσαντος νόσημα, τὴν δυνάμιν καλαμαθόντες οἱ
 ἰατροὶ, μελάγρῃσι, καὶ χρώνται, πρὸς πᾶν τὸ
 παραπλήσιον. ἔτω, καὶ, λόγον, κοινόν, καὶ δη-
 μοσιεύειν, τὴν χρεῖαν, δυνάμενοι, ἐχρῆν ^{neglect} περι- -ον
 ρᾶν, ἐν ^{service} πραγματῇ ^{confirming} συνηρτημένον. ἀλλὰ, ^{absolutely} κινεῖν ^{to} τινεῖν
 ἐπὶ πάντα τὰ ὅμοια. καὶ, τὰς νέας ἐθίζειν, ^{extend}
 τὴν κοινότητα συνορᾶν, καὶ μελαφέρειν ὅξως τὸ
 οἰκεῖον, ἐν πολλοῖς ^{examples} παραδείγμασι ποιούμενης
 μελέτην καὶ ^{practice} ἀσκήσιν ὁζυηκοίας. ἵνα, τῷ Με-
 νάδρῃ λέγοντι,

Μακάριος, ὅστις ^{riches} ἔσται καὶ νῦν ἔχει,
 τῷτο, καὶ περὶ δόξης, καὶ περὶ ἡγεμονίας, καὶ
 περὶ λόγου δυνάμεως, εἰρῆσθαι νομίζωσι. τὴν,
 δὲ, πρὸς τὸν Ἀχιλλέα, τὸν ἐν Σκύρῳ, καθή-
 μενον ἐν τῷ παρθενῶνι, γεγενημένην ^{at them} ἐπίπληξιν
 ὑπὸ τῷ Οδυσσέῳ,

Σὺ δ' ὦ τὸ λαμπρὸν φῶς ἀπασθεννὺς γένεαι
^{and} ^{word} ^{same} ^{causing} ^{him} ^{to} ^{be} ^{born} ^{again} ^{as} ^{before} ⁱⁿ ^{the} ^{world} ^{of} ^{men}
 Ξαίνειις, ἀρίστῃ πατρὸς Ἑλλήνων γεγῶς;
 καὶ, πρὸς τὸν ^{prophetic} ἄσῳλον, οἶον τε λέγεσθαι, καὶ
 πρὸς.

πρὸς τὸν αἰσχροκερδῆ, καὶ πρὸς τὸν ἀμελῆ
καὶ ἀπαίδευτον,

Πίνεις, ἀρίστ' πατρὸς Ἑλλήνων γεγώς;
ἢ, κυβεύεις; ἢ, ὀρτυγοκοπεῖς; ἢ, καπηλεύεις;
ἢ, τοκογλυφεῖς; μηδὲν μέγα φρονῶν, μηδὲ ἄ-
ξιον τῆς εὐγενείας.

Μὴ πλεῖστον εἴπης· ἔχ' ἱθαυμάζω θεόν,

Ὅν καὶ ὁ κάκιστος ῥαδίως ἐκτῆσά το.

ἔκ' ἐν, μηδὲ δόξαν εἴπης· μηδὲ σώματος εὐμορ-
φίαν· μηδὲ σραληγικὴν χλαμύδα· μὴ ἱεραλικὸν
σεφανον· ὧν καὶ τὰς κακίστας ὀρῶμεν τυγχά-
νοντας.

Τῇ Σ δειλίας, γὰρ, αἰσχροὶ γίνεσθαι τέκνα.

καὶ, ναὶ μὰ Δία, τῆς ἀκολασίας, καὶ τῆς δει-
σιδαιμονίας, καὶ τῆς φθόνου, καὶ τῶν ἄλλων νο-
σημάτων ἀπάντων.

Ἦ. Ἄριστα, δὲ, εἰρηκότος Ὀμήρου τὸ,

Δυσπαρὶ, εἶδος ἄριστε

καὶ, τὸ,

Ἐκτωρ, εἶδος ἄριστε

ψόγῃ, γὰρ, ἀποφαίνει, καὶ λοιδορίας, ἄξιον,
ὅ μὴ ἐν ἁγαθὸν εὐμορφίας κάλλιον· ἐφαρ-

μοσέον τῷτο καὶ τοῖς ὁμοίοις· ^{hearing}κολέοντα τὰς μέ-
 γα ^{ground}φρονέοντας, ἐπὶ τοῖς μηδενὸς ἀξίοις· καὶ, δι-
 δάσκοντα τὰς νέες, ὄνειδος ἡγείσθαι, καὶ ^{consider}λοιδο-
 ρίαν, τὸ, Χρήμασιν Ἄρισε· καὶ, Δείπνοις Ἄ-
 ρισε· καὶ, Παισὶν, ἢ, Ὑποζυγίοις, ^{cattle carriage}Ἀρισε· καὶ,
 νῆ δία, Τῷ Λέγειν ^{last of all}Ἐφεξῆς Ἀρισε. δεῖ, γὰρ,
 ἐκ τῶν καλῶν, διώκειν τὴν ^{exhercise}ὑπεροχὴν· καὶ, περὶ
 τὰ πρῶτα, πρῶτον εἶναι· καὶ, μέγαν, ἐν τοῖς
 μεγίστοις· ἢ, δὲ, ἀπὸ ^{universal}μικρῶν, δόξα, καὶ φαύ-
 λων, ἄδοξός ἐστι, καὶ ^{dishonourable}ἀφιλοτίμος. τῷτο, δὲ, ἡ-
 μᾶς, εὐθύς ^{teaching}ὑπομιμνήσκει τὸ ^{doctrine}παραδειγμα, τὸ,
 τὰς ψόγας ἀποθεωρεῖν, καὶ τὰς ἐπαίνας, ἐν τοῖς
 Ὀμήρῃ, μάλισα, ^{indication}ποιήμασιν. ἐμφασίς, γὰρ,
 γίνεσθαι μεγάλη, τῷ, τὰ σωματικά, καὶ τυχηρά,
 μὴ μεγάλης ^{concern}ἄξια ^{consider}σπερδῆς νομίζειν. πρῶτον,
 μὲν, γὰρ, ἐν ταῖς ^{salutation}δεξιῶσεσι, καὶ ἀνακλήσεσιν·
 ἔ, καλὰς, ἔδὲ, πλεονείας, ἔδὲ, ^{strong}ἰσχυρὰς, ^{escort one another}προ-
 σαγορευουσιν· ἀλλὰ, ^{friendly exhortations}τοιαύταις ^{et}ευφημίαις ^{and}χρῶν-
 ται·

Διογενὲς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Οδύσσειν.

καί,

Ἐκτορ, υἱὲ Πριάμοιο, Διὶ μῆτιν ἀταλάνει.

καί,

καὶ,

ὦ Ἀχιλεῦ, Πηλέως υἱέ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν.

καὶ,

Διέ Μενοιτιάδῃ, τῷ μὲν κεχαρισμένε θυμῷ.

Ἐπειτα, λοιδοροῦσιν, ἔδεν ἑφαπτομένοι τῶν σω-
μαλικῶν· ἀλλὰ, τοῖς ἁμαρτήμασι τῆς ψυχῆς
ἐπιφέρουντες.

Οἰνοβαρές, κυνὸς ὄμματ' ἔχων, κραδίην δ' ἐλάφοιο.

καὶ,

Αἴαν, νείκει ἀρίστῃ, κακοφραδὲς.

καὶ,

Ἰδομενεῦ, τί πάρος λαβρεύεο; ἔδε τί σε χρὴ
Λαβραγόρην ἔμεναι.

καὶ,

Αἴαν ἁμαρτοεπὲς, βεγγαίε.

καὶ, τέλος, ὁ Θερσίτης, ὑπὸ τῇ Οδυσσέως, ἔ-

χωλὸς, ἔ φαλακρὸς, ἔ κυρτὸς, ἀλλ' ἀκριτομυ-

θος λοιδορεῖται· τὸν, δέ, Ἡφαιστον, ἡ τεκῆσαι,

καὶ φιλοφρονεμένη, προσηγόρευσεν ἀπὸ τῆς χω-

λοτήτος,

Ὀρσεο κυλλοπόδιον, ἐμὸν τέκος.

ἔτως, Ὀμηρος καταγελά τῶν αἰσχυνομένων ἐπὶ

χωλοτησιν,

χωλότησιν, ἢ, τυφλότησιν· ἔτε, ^{worthy of reproach} ψεῖδον ἡγά-
μενος, τὸν μὴ αἰσχρὸν· τὸν, μὴ δὲ ἡμᾶς, ἀλλ'
ἀπὸ τύχης, γινόμενον.

νά. Δύο, δὴ, ^{arms} περιγινεῖται μεγάλα, τοῖς τῶν
ποιητῶν ἐθιζόμενοις ἀκθεῖν. τὸ, μὲν, εἰς μετρίο-
τητα. τὰ αὐτὰς, κατὰ βίον, ^{successfully} ευροῦντας, μηδενὶ
τύχην, ^{involently} ἐπαχθῶς, καὶ ἀνοήτως, ^{unwisely} ὀνειδίζειν. τὸ,
δὲ, εἰς ^{fortitude} μεγαλοφροσύνην, αὖ. τὰς χρησαμένους
τύχαις μὴ ταπεινεσθαι, μηδὲ ^{rejoice} ταραττεσθαι· φέ-
ρειν, δὲ, ^{calmly} πρᾶως, καὶ ^{calmly} στωμαῖα, καὶ ^{calmly} λαιδορίας,
καὶ ^{calmly} γελῶτας· ^{calmly} μάλισα, μὲν, τὸ τῷ Φιλήμονος
ἔχοντας ^{calmly} πρόχειρον.

Ἡδὶον ἔδεν, ^{melodious} ἔδὲ ^{melodious} μεσικώτερον

Ἔς, ἢ ^{when reproached} δύνασθαι ^{when reproached} λαιδορῶμενον φερεῖν.

ἄν, δὲ, φαίνηται τις ^{accuse} ἐπιληψέως ^{accuse} δεόμενος· τῶν
ἀμαρτημάτων, καὶ τῶν ^{hardship} παθῶν, ^{hardship} ἐπιλαμβάνει·
ὥσπερ, ὁ τραγικὸς Ἀδραστος, τῷ Ἀλκμαίῳ
εἰπόντος πρὸς αὐτὸν, ^{brother} Ἀνδρατὰ καὶ γυναικὸς ὁμογενεῖς ἔφες.

ἀπεκρίνατο,

Σὺ δ' αὐτόχειρ γε μετῆρος, ἢ σ' ἐγγείνατο.

καθάπερ, γὰρ, οἱ τὰ ἱματῖα ^{clothes} μασιγῆντες ἔχ

ἄπ' οὐλαί

ΠΟΙΗΜΑΤΩΝ ΑΚΟΤΕΙΝ. 161

ἄπλοῦναι τῇ σώματι· ἔτι, οἱ, δυσυχίας τινός,
ἢ δυσγενείας, ὀνειδίζοντες, εἰς τὰ ἐκτὸς ἐντεί-
νονται, καὶ ἀνοήτως τῆς ψυχῆς, δὲ, ἐ-
διγγάνουσιν· εἰδὲ, τῶν, ἀληθῶς, ἐπανορθώσεως
δεομένων, καὶ δήξεως.

νβ. Καὶ μὴν· ὥσπερ, ἐπ' αὐτῷ, πρὸς τὰ
φαῦλα καὶ βλαβερά ποιήματα, λόγους καὶ γνω-
μας ἀντίτασσοντες ἐνδοξῶν καὶ πολιτικῶν ἀν-
δρῶν, ἐδοκίμεν ἀφιστάναι, καὶ ἀνακρῆναι, τὴν
πίσιν· ἔτι, ὅ,τι, ἂν ἀσείον ἐυρωμέν, παρ'
αὐτοῖς, καὶ χρηστὸν, ἐκτρέφειν χρῆ, καὶ αὐξάνειν,
ἀποδείξεσι καὶ μαρτυρίαις φιλοσόφοις, ἀποδι-
δόντας τὴν εὐρεσίαν ἐκείνοις. καὶ γὰρ, δίκαιον
καὶ ὠφέλιμον· ἰσχύει, τῆς πίστεως, καὶ ἀξιώμα-
τος, πρᾶσλαμδανέσης, ὅταν, τοῖς ἀπὸ σκηνῆς λε-
γομένοις, καὶ πρὸς αὐτὰν ἀδομένοις, καὶ με-
λετωμένοις ἐν διδασκαλείῳ, τὰ, Πυθαγόρου δόγ-
ματα, καὶ Πλάτωνος, ὁμολογῇ· καὶ, τὰ Χίλ-
ωνος παραγγελματά, καὶ τὰ Βίαντος, ἐπὶ ταῖς
αὐταῖς ἄγῃ γνώμας, ἐκείνοις τοῖς παιδικοῖς ἀ-
ναγνωσμάσιν.

οἱ δὲ ἄλλοι, ὅ,τι, ἐκείνοις, καὶ τοῖς ἀλλοῖς, καὶ τοῖς ἄλλοις,
νγ. Ὅθεν,

νῦν. Ὄθεν, ^{in no case as we ought to show} ἔπαρέρως ^{manifest} ὑποδεικνέον, ὅτι· τὸ, ^{that} μὲν,

Τέκνον ἑμὸν, ἃ ^{ἀπορίας ἐπέχει} τοι δέδοται ^{ἀδυναμία} πολεμῆϊα ἔργα·
 Ἀλλὰ, σύ γ' ἡμεροεντα ^{ἀδυναμία} μέτερχεο ἔργα γάμοιο·
 καί, τὸ,

Ζεὺς γάρ τοι ^{ἀνέστη} νεμεσά, ὅτ' αἰμείνονι φωτὶ μάχοιο·
 ἐδὲν διαφέρει τῷ,

Γνώθι σαυτὸν,
 ἀλλὰ τὴν αὐτὴν ^{meaning} ἔχει διάνοιαν ἐκείνω. (τὸ, δέ,

Νῆπιοι· ἐδ' ἴσασιν ὅσα πλεον ἡμῖσιν πάντος·
 καί, τὸ,

Ἡ δὲ κακὴ βελὴ τῷ βυλεύσαντι κακίστη·
 ταυτόν ἐσι τοῖς Πλάτῳ, ἐν Γοργία, καὶ
 Πολιτεία, δόγμασι· περὶ τῷ, τὸ ἀδίκειν κακίον
 εἶναι τῷ ἀδικεῖσθαι καί, τῷ κακῶς πάσχειν, τὸ
 ποιεῖν κακῶς, βλαβερώτερον. ^{in the extreme} ἐπιρρήσειον, δέ,
 καὶ τῷ Αἰσχύλῳ,

Θάρσει ^{extreme} πόνε γὰρ ^{last} ἀκρον ^{that so much shaken} ἔκχει χρόνον,
 ὅτι, τῷτο ἐσι τὸ, παρ' Ἐπικέρῳ, θρυλλεμέ-
 νον, αἰεὶ, καὶ θαυμαζόμενον· ὡς, οἱ μεγάλοι
^{distressed} πόνον ^{end} συνήθως ἐξάγουσιν· οἱ, δέ, ^{of long duration} χρόνιοι μέ-
^{great} γεθος ^{are not} ἔκ ἐχουσιν. ὦν, τὸ, μὲν, εἰρηκεν ὁ Αἰσ-
 χύλος

ΠΟΙΗΜΑΤΩΝ ΑΚΟΤΕΙΝ. 163

χῦλος ^{clearly} ἐναργῶς· τὸ, δὲ, τῷ εἰρημένῳ ^{similar} παραχει-
 μενόν ^{violent} ἐσιν· εἰ, γὰρ, ὁ μέγας, καὶ σύντονος, ἔ
^{last} παρὰ μένει πόνος, ἐκ ἔστι μέγας ὁ παρὰ μένων,
^{intolerable} ἔδὲ δυσκαρτέρητος· τὰ, δὲ, τῷ Θεσπιδος ταυτὶ,

Ὀρᾶς, ὅτι Ζεὺς, τῷδε, ^{exalts} πρωτεύει θεῶν,
 Οὐ ψευδός ^{boastful} ἔδὲ κομπόν, ἔ μῶρον γέλων
^{proclaiming} Ἀσκῶν· τὸδ' ἡδὺ μόνος ^{unable} ἐκ ἐπίσσει,

τί διαφέρει τῷ,

^{far} Πόρρω, γὰρ, ἡδονῆς, καὶ λύπης, ἴδρυσαι τὸ ^{removed}
 θεῖον·

ὥς Πλάτων ἔλεγε·

νδ'. Τὸ, δὲ,

^{as we say lastly} Φάσωμεν, πῶς οὐκ ^{attended} ἔχειν ἀρετὰν·

Πλάτος, δὲ, καὶ, δειλοῖσιν ἀνθρώπων ὁμιλεῖ,

λεγόμενον ὑπὸ τῷ Βακχυλίδε· καὶ, πάλιν, ὑπὸ

τῷ Εὐριπίδε, ^{in a vulgar manner} παρὰ πλησίως,

Ἐγὼ, δὲ, ἔδην ^{more venerable} πρεσβύτερον νομίζω, τᾶς σωφροσύ- ^{more} νας, ^{virtue}

Ἐπεὶ τοῖς ἀγαθοῖς, αἰὲν ^{associated with} σύνεσι,
 καὶ τὸ,

^{acquired} Τιμάν τε πεπᾶσθαι, ^{acquired}

Πλάτῳ δ' ἀρετὰν κατεργάσασθαι

Δοκεῖτ', ἐν ἰσθλοῖς δὲ ^{accounted} καθήσεσθ' ἀνολβοῖ·

ἄρα, ἐκ ἀπόδειξιν ἔχει ὧν οἱ φιλόσοφοι λέ-
^{tense}

U

γυσι,

γασι, περὶ πάντα, καὶ τῶν ἐκτὸς ἀγαθῶν· ὥς,
 χωρὶς ἀρετῆς, ἀνωφελῶν ὄντων, καὶ ἀνονητῶν,
 τοῖς ἔχουσι; τὸ, γὰρ, ἔγωγε, συνάπλιν, καὶ
 συνοικεῖν, τοῖς δόγμασιν, ἐξαγεί ταῦτα ποιήμα-
 τα τῆ μύθου, καὶ, τῆ προσωπεῖα· καὶ, σπεδὴν
 περιλήθῃσι τοῖς χρησίμως λεγομένοις· ἔτι, δὲ,
 προσανοίγει, καὶ προσκλίνει, τὴν τῆ νέου ψυ-
 χὴν, τοῖς ἐν φιλοσοφίᾳ λόγοις· ἔρχεται, γὰρ,
 ἐκ ἀγευτος αὐτῶν, παντάπασιν, ἐδὲ ἀνηχοῦς·
 ἐδὲ, ἀκρίτως ἀνάπλεως ὧν ἦκε τῆς μητρὸς,
 αἰεὶ, καὶ τίτθης, καὶ, νῆ Δία, τῆ πατρὸς, καὶ
 τῆ παιδαγωγῆ· τῆς πλεσίς εὐδαιμονιζόντων,
 καὶ σεβομένων· φριτλόντων, δὲ, τὸν θάνατον,
 καὶ, τὸν πόνον, ἄζηλον, δὲ, καὶ τὴν ἀρετὴν,
 καὶ, τὸ μηδὲν, ἄνευ χρημάτων καὶ δόξης, ἀ-
 γόντων· οἷς ἀντίφωνα τῶν φιλοσόφων ἀκρόντας
 αὐτὰς, τοπρῶτον, ἐκπληξίς ἴσχει, καὶ ταραχὴν
 καὶ θάμβος· ἔκ προσιεμένους, ἐδὲ ὑπομένοντας·
 ἂν μὴ, καθάπερ, ἐκ σκότους πολλῆς, μέλλοντες
 ἥλιον ὄραϊν, ἐθισθῶσι, καθάπερ, ἐν νόθῳ φωτὶ,
 καὶ κεκραμένοις μύθοις, ἀληθείας αὐγὴν ἔχοντι
 μαλθακὴν, ἀλύπως διαβλέπειν τὰ τοιαῦτα, καὶ
 μὴ

μὴ φεύγειν. προακηκούτες, γὰρ, ἐν τοῖς ποιή-
μασι, καὶ προανεγνωκότες,

Τὸν φυτόν θρηνεῖν, εἰς ὅς' ἔρχεται κακόν.

Τὸν δ' αὖ θανόντα, καὶ πόνων πεπαισμενον,

Χαίροντας, εὐφραμένους, εκπέμπειν δόμων.

καὶ,

Ἐπεὶ, τί δεῖ βροτοῖσι πλὴν δυεῖν μόνον;

Δημητρος ^{leves} ακτης, ^{fruct} πώματός θ' ^{cup} ὑδρηχόν.

καὶ,

Ἰώ, τυραννὶ, βαρβάρων ἀνδρῶ φίλη.

καὶ,

— ἡ βροτῶν τ' εὐπραξία

Τῶν τὰ ἐλαχίστα, γίνεται, λυπεμένων
 ἥτιον ταραττοῖται, καὶ, δυσκολαίνεσι, παρὰ
 τοῖς φιλοσόφοις ἀκρόντες, ὡς, ὁ Θάνατος ἐδὲν
 πρὸς ἡμᾶς· καὶ, Ὁ τῆς φύσεως πλῆτος ὤριςαι·
 καὶ, Τὸ εὐδαιμον καὶ μακάριον, ἐ χρημάτων
 πλῆθος, ἐδὲ πραγμάτων οἶκος, ἐδὲ ἀρχαί τι-
 νες, ἔχουσιν, ἐδὲ δυνάμεις· ἀλλὰ ἀλυπία, καὶ
 πρᾶότης παθῶν, καὶ διάθεσις ψυχῆς τὸ κατὰ
 φύσιν ὀρίζεσθαι.

γέ. Διὸ καὶ, τούτων ἕνεκα, καὶ, τῶν προει-

ρημένων ἀπάντων· ἀγαθῆς, δεῖ, τῷ νέῳ, κυβερ-
 νήσεως, περὶ τὴν ^{reading} ἀναγνώσιν. ἵνα, μὴ ^{previously in the} προδια-
 βληθεὶς, ἀλλὰ, μᾶλλον, ^{familiar} τροπαιδευθεὶς, εὐμε-
 νῆς, καὶ φίλος, καὶ οἰκεῖος, ^{de magis et ad} ὑπὸ ποιητικῆς, ἐπὶ
 φιλοσοφίαν, ^{de magis et ad} τροπέμπηται.

N O T Æ

QUÆDAM

AD

PLUTARCHI LIBELLUM

De Audiendis Poetis.

Pag. 87. **N**O T A N D U M est Libellum hunc hodie secundum locum inter Morales Plutarchi commentarios obinere.

P. 89. τῶν κρεῖων τὰ μὴ κρεῖα ἡδιστά ἐστι, καὶ τῶν ἰχθύων οἱ μὴ ἰχθύες.) Aenigmatis hujus mentionem fecit Erasmus in Apophtheg. nullam tamen ejus explicationem attulit; lectori igitur liberum erit suâ vel hac (si placet) conjecturâ uti. *Suaviores nempe eas carnes dicit, quæ ad piscium naturam propius accedunt, qualem habent volucres quædam flumineæ: pisces autem illos esse suavissimos, qui carnem firmitate et sapore maxime referunt; quales sunt sturiones, Ford.*

P. 90. πότοις) Dicit potantes contra ebrietatem præmunire se ἀμύθοις: erat autem ἀμύθος, secundum Hesychium, βοτάνη καὶ λίθος. et dicta est, ut ait Aristoteles, ab α priv. et μύθος, quod multum valere contra ebrietatem putaretur. Cæterum Romani, in compotationibus, amethystorum loco, coronis hederaeis aut myrteis utebantur, iisque capita cingebant. Plin. 16. cap. 1.

P. 92. Γοργίας δὲ τὴν τραγωδίαν εἶπεν ἀπάτην, ἢ ὅτι ἀπατήσας, δολαιότητος τῷ μὴ ἀπατήσαντος, καὶ ὁ ἀπατηθεὶς, σοφώτερος τῷ μὴ ἀπατηθέντι.)

τηθίτος.) Hoc ænigma ita explicandum est, *Tragedia fallacia* dicitur, quod ficta argumenta tanto cum artificio tractet, ut vera nobis videantur: poëta vero qui hac fraude, nostræ utilitati consultit, *justior* est: et *sapientior* est auditor ille, qui fabulis deceptus, ex iis quid sit honestum, quid turpe; quid utile, quid non, discit. Aenigmatis hujus iterum meminit Plutarchus Libello, Πότερον Ἀθηναῖοι κατὰ πόλεμον ἢ κατὰ σοφίαν ἐνδοξότεροι; ubi hanc statim rationem subjungit: Ὁ μὲν γὰρ ἀπατήσας δικαιότερος, ὅτι τὸ τοῦ ὑποσχόμενος πεποιήκεν· Ὁ δὲ ἀπατηθεὶς σοφώτερος, ἐυάλωτον γὰρ ἐφ' ἡδονῆς λόγων τὸ μὴ ἀναίσθητον. i. e. 'Justior est, qui decipit, quia hoc præ se tulerat: sapientior, qui decipitur, quia orationis illecebris facile capiuntur, qui non sunt plane stupidi.'

ibid. κηρῷ τινι τὰ ὅσα ἀλέγκῳ καὶ ἀπλάσσοντες ἀναγκάζωμεν.) κηρῷ τινι τὰ ὅσα, καὶ ἀτέγκτῃ κηρῷ καὶ ἀπλάσσοις ἀναγκάζωμεν. Alludit Plutarchus ad ceram, quā Ulysses quum Syrenas prætervehere-
tur, sociorum aures obthuravit, ut ipse de se narrat Odyss. M.
p. 70.

Αὐτὰρ ἐγὼ κηροῖο μέγαν τρόχον ὀξείῃ χαλκῷ
Τύθῃ διαμήξας, χερσὶ σιβαρῆσι πείζειν.
Αἴψα δ' ἰαίνετο κηρὸς, ἐπὶ κίλει μεγάλῃ ἱς,
Ἡλίου τ' αὐγὴν Ὑπεριονίδαο ἀνακτοῖς,
Ἐξείης δ' ἰταροῖσιν ἐκ' ὄρατα πᾶσι ἄλειψα.

ibid. Ἐχικέρμιον ἀκάτιον ἀραμίνας.) dictum hoc est proverbiale, quo allusum est ad Ulyssē Sirenas præternavigantem. Vocem tamen hanc (ἀκάτιον) videtur Plutarchus ex Epicureorum scriptis habuisse. Nam in libello Ὅτι ἐδὲ ζῆν ἐστὶ ἡδὺς κατ' Ἐπικύρου, cum dixisset Epicureos aversari mathematicos, addit, ἀλλὰ τὸς (sc. discipulos) ἱπαραμίνως τὰ ἀκάτια φεύγειν ἀπ' αὐτῶν (sc. Mathematicis) κελύουσιν. Quod vero poësin omnem repudiavit Epicurus, docet in eodem libello Ἡς (i. e. poëtica) ἡ μῆτις τότε, ἐδὲ φασιν ἐδὲ βέλονται μετῴται. Adhæc Metrodori Epicurei testimonium citat ex libro περὶ ποικιλιῶν ubi ad amicum scribit, Ὅθι, μὴ εἰδέναι φάσκων μετὰ ποτέρων ἢ ὁ Ἐκτωρ, ἢ τὸς πρώτους εἰχῆς τῆς Ὀμήρου ποικίσεως, ἢ πάλιν τὰ ἐν μίῳ, μὴ ταρβήσης, &c. idem testatur Hera-
clides

clides Ponticus de Allegor. Homer. Οὐδ' Ἐπικύρου φροντὶς ἡμῖν, ὅς τῃς ἀσίμῳ περὶ τὰς ἰδίαις κήπαις ἡδονῆς γεωργός ἐστι, ἀπασαν ὁμῶς ποιητικὴν ὥσπερ ἀνόσιον μύθων δίλεια ἀφοσιούμενος· et Epicurus, Gassendo teste, sapientis esse tradidit, ποιήματα ἀγνοεῖν, ἐκ αὐτῶν ποιεῖν. et apud Empiricum Poëtica secundum Epicurum est ἐκ οἶον ἀναφελής, ἀλλὰ καὶ βλαβερωτάτη.

P. 93. καταμινύμεν) Noti sunt Mandragoræ (de qua lin. sequent.) effectus ex Plin. Hist. l. 15. c. 11. ubi tradit tam somnificam ipsi vim inesse, ut enecet etiam largiore potu, et ex Dioscoride Βιβλ. β'. κεφ. ος'. ubi hæc verba legas, Ἐνιοὶ δὲ καθιψῶσι, οἶον τὰς βίζας (sc. mandragoræ) ἄχρι τρίτου, καὶ διυλίσαντες ἀπολίθιται. χρώμενοι ἐπὶ τῶν ἀγρύπνων καὶ περιόδυνόντων κυάθῳ ἐνὶ, καὶ ἐφ' οὗ βύλοισι ἀναισθητοῖαι τεμνομένων ἢ καιομένων ποιῆσαι. paulo post aliam tradit esse mandragoræ speciem, quæ *morion* dicitur, ἣν φασὶ νομένην ὅσον < α. ἢ μετὰ ἀλφίτων ἐσθιομένην ἐν μάξῃ ἢ ὄψῳ ἀπομαρῆν, καθιψῶσι γὰρ ὁ ἄνθρωπος ἐν ὧσπερ αὐτὸν φάγοι σχήματι, αἰσθανόμενος ἐδινὸς ἐπ' ὥρας γ'. ἢ δ'. ἀφ' ὧσπερ αὐτὸν προσνέγκηται. χρωῖνται δὲ ταύτῃ οἱ ἰατροί, ὅταν τέμνουν ἢ καίουν μέλλωσι. Unde Lucian. in Timonē, cuidam καθύπνω dicit, ὅπως καθάπερ ὑπὸ μανδραγόρος καθιψῶσι; hinc etiam natum Adagium, *Mandragoram bibere*, de quo videatur Erasmus.

P. 95. τὰς δὲ Αἰσώπῳ, &c.) Quod heic de Socrate narrat Plutarchus, est ex Platonis *Phædone*; ubi cum Socrates se dixisset ex infomnio musicam exercere, addit, Οὕτω δὲ πρῶτον μὲν εἰς τὸν θεὸν ἐποίησα, ὃ ἦν ἡ παρῆσα δυσία. μετὰ δὲ τὸν θεόν, ἐνοήσας ὅτι τὸν ποιητὴν δέοι, εἴπερ μέλλοι ποιητὴς εἶναι, ποιεῖν μύθους ἀλλ' ὃ λόγους, καὶ αὐτὸς ἐκ τῆς μυθολογικῆς, διὰ ταῦτα, ὅς προχέειρας εἶχει καὶ ἡπιγάμην μύθους τῷ Αἰσώπῳ, τέττων ἐποίησα οἷς πρῶτοις ἐνέτυχον.

P. 96. Ἐπιλήψεται δὲ τῷ Ἀπόλλωνος χαλεπαίνουσιν) *Grotius* repouendum putavit τῷ Ἀπόλλωνι, &c. Versus sequentes Thetidis sunt verba, Achillem ab Apolline (qui fœlicem fore prædixerat) occisum deplorantis. Integri autem extant apud Platonem, ad finem l. 2. de Repub. Πολλὰ ἄρα Ὀμήρῳ, inquit, ἱπαινεῖντι, ἀλλὰ τὸτο ἐκ ἄρα ἱπαινεσόμεθα, τὴν τῷ ἱππείῳ πομπῇ ὑπὸ Διὸς τῇ Ἀγαμέμνονι· ὃδ' Αἰσχύλῳ, ὅταν φῇ τὸν Ἀπόλλω ἐν τοῖς αὐτῆς γάμοις ἄδοντα,

Ἐνδα.

Ἰδαιτῆσθαι τὰς ἰὰς εὐπαιδίας,
 Νόσων τ' ἀπείρους καὶ μακρομένους βίης,
 Πύμπαντά τ' εἰπὼν, Διοφιλῆς ἡμᾶς τύχας
 Παιῶν ἰκευφήμησιν, εὐθημῶν ἡμῖ,
 Καγὼ τὸ Φοῖβος Διῶν ἀψευδὲς γόμα
 Ἠλπιζον εἶναι, μαλινῇ βρύον τέχνη.
 Ὅ δ' αὐτὸς ὑμῶν, αὐτὸς ἐν Δοίῃ παρῶν,
 Αὐτὸς τὰδ' εἰπὼν, αὐτὸς ἔστιν ὁ κλεινὸν
 Τὸν παῖδα τὸν ἡμόν.

Cæterum cum Achillem dicit ab Apolline occisum fuisse, nihil vult aliud, quam quod Apollo Paridi auxilium tulit. Sic Iliad. x. Hector moriens Achillem ita alloquitur,

σε Πάρις καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων

Ἐσθλὸν ἰόντ' ὀλέσσωσιν ἐνὶ Σκαιῇσι πύλῃσι.

Et apud Virgil. Aen., 9. 56. Aeneas inducitur his verbis Apollini supplicans,

*Phæbe, graves Trojæ semper miserate labores,
 Dardana qui Paridis direxti tela manusque
 Corpus in Acacidae.*

P. 99. ἔχειν ἱναυλον.) ἱναυλος metaphoricè pro eo capitur, quo veluti post tibiæ cantum aures adhuc perfonant. ἱναυλοι λόγοι· οἱ πρόσφατοι καὶ ταῖς ἀκοαῖς ἔτι ἱναυλούμενοι. ἱναυλον· ὃ πρὸ πολλοῦ ἰσηχέμενον· ἢ μνημονεύμενον. ἀλλ' ἔτι ἰσηχέμενον. αὐλὸς γὰρ πᾶν τὸ σεῖον καὶ ἐπίμνηες. τοιοῦτος δὲ καὶ ὁ τῶν ὤτων τόπος. *Etymologicum et Phavorinus.*

P. 102. Τάλαλλον ἢ προῖξ, &c.) Hi quatuor versus vulgo ita legebantur, ut vers. esse non apparerent; Grotius autem digessit, et pro μὴ λαβὼν καὶ ζῆν δ' ἐγὶ μοι, quod prius legebatur; reposuit, μὴ λαβῶ; ζῆν δ' ἐγὶ μοι· at illud, Τάλαλλον ἢ προῖξ pro Τάλαλλον εἰ προῖξ à *Salmasio* repositum est. Cæterum deliberat in his versibus senex avarus, an uxorem infamem duceret, sed cui talentum dos esset?

P. 114. Κανθαρίδης.) Cantharis, de qua loquitur Plutarchus, est animalculum venenatum: de quo vide Plin. lib. 29. cap. 4. et Dioscorid. lib. 6. de illa Ovid. in Ibide, v. 308.

Cantharidum

Cantharidum succos dante parente bibat.

ibid. Κείρασθαί τε κόμην.) Græci olim, sicut etiam apud Hebræos fieri consuevit, comas in luctu dilacerabant, unde Homer. de Achille Patroclum lugente ait, Il. σ. v. 27.

—— χερσὶ κόμην ἥσχυον δαΐζων.

Imo, ut tradit Sophoclis Scholiastes, ἴδου τὰς κατ' ἀλήθειαν θρηνητάς πάντας τὸν πλόκαμον τιμῶν· et alio loco moris hujus rationes reddit; 1°, ut squalidi moestique viderentur; cæsaries enim ἀβρότητα καὶ καλλωπισμὸν παρέχει. 2°, ἵνα διὰ τὴν ἰλιαν αὐτοῖς ὁ νεκρός ᾖ.

P. 117. Νῆ' ὀλίγην αἰνῶν, μεγάλην δ' ἐν φορτίᾳ θίσθαι.) Similis autem est hic versus Virgiliano illi Georgic. 2. 412.

—— *laudato ingentia rura,*

Exiguum colito ——

simulatâ verborum laudatione non raro id efferimus, quod toto pectore improbamus; quo factum, ut verbum ἰπαινῶ (quod *laudo* significat) pro *recuso*, *nolo*, *improbo* adhibeatur. Sic κάλλις ἰπαινῶ divit Aristophan. in Ran. eâdem loquendi formâ usus est Soph. apud Athen. ex observatione Urfini: τὰ μὲν δὴ καὶ ἰπαινῶ, τῷ δὲ καρδαίνω ἔχει, i. e. hæc quidem lauda, ἴστα vero in lucro pone. Eodem modo Virgilius loquutus esse videtur, nam latifundia improbat, et modicos illis agros præfert.

P. 128. ὁ Ἀχιλλεὺς ἐκκλησίαν συνάγει, τῶν στρατιωτῶν νοσούντων.) Grotius exp. Achilles coetum cogit ægrotantium militum. q. milites morbo pestilenti laborantes in concionem prodire potuissent: amplector itaque Xylandri interpretationem, Militibus morbo correptis Achilles concionem cogit, unde interpungendum sentio, post συνάγει.

ibid. κρίνεσθαι.) quid proprie apud medicos significant hæc verba κρίνω, κρίσιμος ἡμέρα et κρίσις patet ex Hippocrate, cui κρίσις est, ἡ ὁξύρροπος μεταβολὴ νοσήματος· omnem in morbis subitam mutationem ad salutem vel mortem κρίσιν vocavit, lib. 1. Epid. ut ostendit Galenus lib. 3. de Crisi. Hic addit κρίσιν esse vocabu-

lum forense, et à foro ad medicos translatum: alii à re militari ductum tradunt, quod magna sit inter κρίσιν νόου et κρίσιν μάχης affinitas, unde sicut κρίνεσθαι exp. *prælio decernere*, ut apud Homer. Il. β.

—συγγραῖ κρίνωμεθ' Ἀρῆι.

ita κρίσιμος ἡμέρα est *dies decretorius*, in quo de vitâ et morte decernitur.

P. 130. Φοίνιξ.) Quod sequitur de Phœnice à patre diris devoto, ita se habet: Amyntor Phœnicis pater, ejusdem matre Hippodamia neglecta, Clytiam duxit: quod cum innotuisset Hippodamiam, illa Phœnici persuasit, ut cum Clytiâ rem haberet; deprehensum vero pater oculis multavit; postea tamen Chironis ope visum recuperavit. Vide de hac fabulâ Homer. Il. ι. 450. Lycophron. Cassandr. 421.

ibid. παῦσεν χρόνον.) Cæterum hi quatuor versus in hodiernis Homeri editionibus non extant, quod ab Aristarcho (ut sequitur) sublata sint. Aristarchi autem duo fuere; quorum primus floruit sub Pisistrato Atheniensi, cujus jussu Homeri opera collegit, et in xxiv rhapsodias digessit. Alter vixit sub Ptolemæo Philadelpho, circa Olympiad. CLVI. hunc Aelianus tradit tam castigato fuisse iudicio, ut Homeri versus non crederetur, quem ipse non probaret: quo factum est ut scriptorum alienorum censores *Aristarchi* dicerentur. Ovid. de Ponto.

Corrigere at res est tanto magis ardua, quanto

Magnus Aristarcho major Homerus erat.

P. 131. παῦσεν τὸ τῆς Καλυψῆς πάθος.) i. e. Ulyssis amore capta, Calypso enim Oceani et Tethyos, vel (ut Homero placet) Atlantis filia, Ogygiæ insulæ regina, Ulyssiem naufragum excepit, et apud se detinuit sex, vel (ut alii) septem annos

—λίλαι μὲν πόσιν εἶναι,

inquit Homerus.

P. 132. τὸν καμάρωμενον.) Versus sequentes dicti sunt per allusionem ad fabulam Amaltheæ capræ.

P. 133.

P. 133. εἰ μὲν ἀληθῆς.) Cæterum totam hanc historiam apud Homerum legas, Odyss. 7.

P. 135. Μηδέποτ' οἶνοχόην.) Hanc vocem *Grotius* et *Xylander* sumunt pro vase ex quo vinum in pocula effunditur, q. præceptum hoc *trullam vetaret super cratera poni*, ne quiescente poculo moræ inter bibendum fierent: legem hanc compotatores instituerere solebant; et huic sensui favet *Plutarchus* in Ἐπιστὰ σοφῶν συμποσίῳ· Εἴσαι τὸ τὰ πολλὰ (inquit) τὴν οἶνοχόην ἀτρέμα κείσθαι κρητῆρος ὑπέρθε· ὅπερ ἀπηγόρευσεν Ἡσίοδος ἐν τοῖς πίνειν μᾶλλον ἢ διαλέγεσθαι δυναμένοις. Longe alium habet sensum vulgata *Hesiodi* versio, nam οἶνοχόην exp. *patinam libatoriam*, ex fide *neoterici Lexicographi*; et hæc esse mens *Hesiodi* videtur, quod hoc præceptum inter alios ritus superstitiosos positum sit, quinetiam disticho præcedente, de sollennibus Deorum conviviis loquitur.

P. 157. ἢ κυβέεις; ἢ ὀρτυγοκοπιῖς; quid sit *coturnicibus* ludere docet *Suidas*: Ὀρτυγοκόπος· παιδιὰ τις· ἐν ᾗ ὀρτυγας ἱστᾷσιν ἐν γύρῳ· ἕς τύπῃσιν εἰς τὴν κεφαλὴν, καὶ ὁ μὲν ἐν τῷ γύρῳ καταλαβὼν τὸν ὀρτυγα, λαμβάνει ἐξῆς ἕς αὖ δύνηται. ὁ δ' ἀποτυχὼν, παρέχει θανάτῳ τὴν ὀρτυγα τύπῃν. καὶ τῷτο ἀνὰ μέρος ποιῶσι. λέγει δὲ (sc. *Plato*) ἐν Ἀλκιβιάδῃ· Οὐκ ἄλλα πρὸς Μειδίαν σε δεῖ ἀποβλέποντα τὸν ὀρτυγοκόπον, καὶ τοιούτους ἄλλους. ἐν Φαίδρῳ. Ὅτι ἔπρὸς τὴν τυχόντας ὁ ἀγὼν ἐστίν. πρὸς δὲ τὰς ἀρίστους. διόπερ ἔβραθυμητέον. μηδὲ ὀρτυγοκοπιῖν. μηδὲ (ita enim legendum, non μὴ δὲ) περὶ τὰ τοιῦτα ἐπιλοῦσθαι· ex quibus patet sordidum fuisse hunc ludum,

P. 159. Ἰδομενεὺ τί πάρος λαβρεύει; ἐδὲ τί σε χρὴ Λαβραγόρην ἔμειναι.) τί πάρος λαβρεύειω, ἐδὲ τί, &c. Minor neminem adhuc observasse hæc carmina apud Homer. eo ordine non extare, II, ψ, 474. Ajaz Oelides Idomeneum sic alloquitur,

Ἰδομενεὺ, τί πάρος λαβρεύεαι; αἱ δὲ τ' ἀνέθεν, &c.
deinde vers. 478.

Ἄλλ' αἰεὶ μύθοις λαβρεύεαι. ἐδὲ τί σε χρὴ
Λαβραγόρην ἔμειναι.

P. 165. τὸν φύντα, &c. Hos versus citavit *Tullius* sub finem *Tusc. Quæst. lib. 1. in Ctesiphonte* (inquit) *Euripides*,

Non

*Nam nos decebat cætus celebrantes domum
Lugere, ubi esset aliquis in lucem editus,
Humanæ vitæ varia reputantes mala,
At, qui labores morte finisset gravis,
Omnes amicos laude et lætitia exequi.*

P. ibid. Δημητρός ἀκτῆς) Phrasis hæc ab Homer. sumpta est,
qui Il. v. 322. ait,

Ὅς θνητός τ' εἴη καὶ ἴδοι Δημητρίος ἀκτὴν
ubi Scholiast. Δημητρίος ἀκτὴν exp. τὸν σῖτον. ἐπεὶ κατασσομένοις, καὶ
ἀλύμινος, ἄρτος γίγνεται.

F I N I S.

